

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 47

Rozeslána dne 13. června 2000

Cena Kč 45,80

O B S A H:

149. Zákon, kterým se mění zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů
150. Zákon, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů
151. Zákon o telekomunikacích a o změně dalších zákonů
-

149

ZÁKON

ze dne 16. května 2000,

kterým se mění zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ ZMĚNA ZÁKONA O LÉČIVECH

Čl. I

Zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, se mění takto:

1. V § 1 se na konci písmene b) doplňují slova „a prodej vyhrazených léčiv“.

2. V § 2 odst. 3 písm. a) se za slovo „veterinární“ vkládá slovo „léčivé“ a na konci se doplňují slova „a medikovaná krmiva a medikované premixy“.

3. V § 2 odst. 3 se na konci písmene g) doplňují slova „i když nemají zcela vlastnosti léčivých přípravků, uvedené ve větě první, zejména látky v nich obsažené nejsou vždy látkami léčivými, které mají prokázaný léčivý účinek“.

4. V § 2 odst. 5 větě první se za slova „lidská krev“ vkládají slova „a její složky“ a slovo „připravované“ se nahrazuje slovem „vyrobené“.

5. V § 2 odst. 11 se na konci odstavce doplňuje tato věta: „Za hromadně vyráběné léčivé přípravky se nepovažují meziprodukty určené k dalšímu zpracování výrobcem.“

6. V § 2 odst. 16 se za slovy „hospitalizaci léčené osoby nebo zvířete“ nahrazuje slovo „anebo“ čárkou a na konci odstavce se doplňují slova „ , případně má za následek vrozenou anomálii u jejich potomků.“

7. V § 2 odst. 18 se na konci písmene e) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno f), které zní: „f) tkáně a štěpy určené pro transplantaci.“

8. V § 2 odstavec 19 zní:

„(19) Vyhrazenými léčivy se rozumí hromadně vyráběné humánní léčivé přípravky, které se mohou podle rozhodnutí o registraci prodávat bez lékařského předpisu i mimo lékárny.“

9. V § 2 se za odstavec 19 doplňují odstavce 20 až 23, které znějí:

„(20) Hodnocenými léčivy se rozumějí takové lé-

čivé látky, jejich směsi, léčivé přípravky či přípravky získané technologickým zpracováním pomocných látek, které jsou hodnoceny nebo používány jako srovnávací při klinickém hodnocení; hodnocenými léčivy mohou být i přípravky již registrované.

(21) Medikovaným krmivem se rozumí směs medikovaného premixu nebo směs veterinárního léčivého přípravku s krmivem nebo s krmivou, uváděná na trh v konečné úpravě, která je určena k přímému skrmování zvířetem bez dalších úprav.

(22) Medikovaným premixem se rozumí jakýkoliv hromadně vyráběný veterinární léčivý přípravek vyráběný za účelem přípravy medikovaného krmiva.

(23) Monitorováním se rozumí prověření veterinárního léčiva v široké klinické praxi, jako je například systematické shromažďování a analyzování účinků souvisejících s užíváním léčivého přípravku, včetně sledování rezistence původců onemocnění a zbytků léčiv v živočišných produktech.“

10. V § 3 odst. 1 se za slovo „výdej“ vkládají slova „prodej vyhrazených léčiv“ a za slovo „používání“ se vkládá slovo „léčiv“.

11. V § 3 odst. 3 větě první se za slova „zajištění surovin“ vkládají slova „včetně krve a jejích složek“, a slova „jejich zpracování“ se nahrazují slovy „zpracování surovin“, na konci odstavce se tečka nahrazuje čárkou a doplňují se slova „v případě zařízení transfúzní služby též jejich výdej“.

12. V § 3 odst. 4 se slova „ , v zařízení transfúzní služby“ zrušují.

13. V § 3 odstavec 7 zní:

„(7) Používáním léčivých přípravků při poskytování zdravotní péče se rozumí jejich podávání pacientovi při výkonu této péče, popřípadě vybavení pacienta potřebným množstvím léčivých přípravků. Vybavením pacienta léčivými přípravky se rozumí poskytnutí potřebného množství léčivých přípravků při propuštění z ústavní péče do domácího ošetřování nebo při poskytnutí zdravotní péče praktickým lékařem, praktickým lékařem pro děti a dorost, lékařem vykonávajícím pohotovostní službu nebo lékařem rychlé záchranné služby v případě, že zdravotní stav pacienta bezodkladné užívání léčivého přípravku nezbytně vyžaduje a není-li včasný výdej léčivého přípravku na lékařský

předpis vzhledem k místní nebo časové nedostupnosti lékařské péče dosažitelný.“

14. V § 3 odstavec 9 zní:

„(9) Oběhem léčiv se rozumí zásobování léčivými osob uvedených v § 20 odst. 2 písm. b) až e), g) a h), výdej léčivých přípravků, prodej vyhrazených léčiv a používání léčivých přípravků při poskytování zdravotní péče a veterinární péče.“

15. V § 4 odst. 1 písm. f) se slovo „přepravě,“ zrušuje.

16. V § 4 odst. 4 se na konci písmene a) čárka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „je-li výrobcem zařízení transfúzní služby, pak za to, že každý transfúzní přípravek je vyroben a kontrolován v souladu s tímto zákonem a jeho prováděcími předpisy,“.

17. V § 4 odstavec 7 zní:

„(7) Správnou laboratorní praxí se rozumí soubor pravidel tvořících systém práce při provádění předklinických studií bezpečnosti léčiv; tato pravidla se týkají organizačního procesu a podmínek, za kterých se tyto studie plánují, provádějí, kontrolují, zaznamenávají, předkládají a archivují.“

18. V § 5 odst. 2 se v úvodní větě za slova „veterinární péče“ vkládají slova „ , není-li dále stanoveno jinak,“.

19. V § 5 odst. 2 písmeno a) zní:

- „a) 1. registrované léčivé přípravky,
2. léčivé přípravky, u nichž byla povolena výjimka Ministerstvem zdravotnictví podle § 7 písm. c) bodu 1 nebo Státní veterinární správou podle § 11 písm. a) bodu 1,
3. léčivé přípravky připravované v lékárně nebo na pracovišti nukleární medicíny zdravotnického zařízení,
4. transfúzní přípravky vyrobené v zařízení transfúzní služby,“.

20. V § 5 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Při poskytování zdravotní péče je možné předepsat či použít i léčivé přípravky neregistrované podle tohoto zákona, pokud odpovídající registrovaný léčivý přípravek není distribuován anebo není v oběhu. S touto skutečností seznámí ošetřující lékař pacienta, kterému tento neregistrovaný léčivý přípravek předepíše nebo doporučí použít. Ošetřující lékař za použití takového léčivého přípravku nese plnou odpovědnost. Takto předepsaný léčivý přípravek může distributor, popřípadě i prostřednictvím dalších distributorů, na základě lékařského předpisu pro konkrétního pacienta dodat provozovatelům uvedeným v § 20 odst. 2 písm. b), c) a e), kteří jej mohou vydat. Použití neregistrovaného léčivého přípravku je ošetřující lékař po-

vinen neprodleně oznámit Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv.“

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

21. V § 7 písm. b) bod 2 se za slovem „předepisování“ nahrazuje slovo „a“ čárkou a na konci bodu se čárka zrušuje a doplňují se slova „a prodej vyhrazených léčiv,“.

22. V § 7 písm. c) bod 1 zní:

„1. po vyžádání stanoviska Státního ústavu pro kontrolu léčiv neregistrované humánní léčivé přípravky (§ 31 odst. 1), a to v případě závažného ohrožení lidského zdraví, není-li odpovídající registrovaný léčivý přípravek distribuován anebo není v oběhu, a stanoví podmínky pro zásobování, výdej a použití takového léčivého přípravku,“.

23. V § 7 písm. h) se za slovo „výjimek“ vkládají slova „ , zveřejnění seznamu vyhrazených léčiv“.

24. V § 7 písmeno j) zní:

„j) vydává vyhláškou po projednání s Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem průmyslu a obchodu Český lékopis, který stanoví požadavky na jakost, postup při přípravě, zkoušení, uchovávání a dávkování léčiv,“.

25. V § 7 se na konci písmene k) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno l), které včetně poznámky pod čarou č. 7a) zní:

„l) pověřuje právnické osoby prováděním odborných kursů pro fyzické osoby nebo pro právnické osoby, které podle zvláštního zákona^{7a)} nakupují, skladují a prodávají vyhrazená léčiva.

^{7a)} Zákon č. 455/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

26. V § 9 odst. 1 písm. a) bodu 3 se slova „popřípadě obalů,“ zrušují a doplňuje se bod 7, který zní:

„7. stanoviska k povolení vydávanému podle § 7 písm. c),“.

27. V § 9 odst. 1 písm. c) úvodní text zní: „nařizuje v případě ohrožení života či zdraví osob, zejména v případě zjištění nežádoucího účinku léčivého přípravku nebo podezření z jeho nežádoucího účinku anebo v případě zjištění závady nebo podezření ze závady v jakosti, účinnosti či bezpečnosti léčiva, zejména“.

28. V § 9 odst. 1 se na konci písmene c) čárka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „odvolání proti rozhodnutí uvedenému v bodě 1 nemá odkladný účinek,“.

29. V § 9 odst. 1 písm. e) se za slova „kontroluje u provozovatelů“ vkládají slova „a u dalších osob zacházejících s léčivými“.

30. V § 9 odst. 1 písm. e) bodu 3 se za slova „správné distribuční praxe,“ vkládají slova „správné

laboratorní praxe,“ a na konci bodu se doplňují slova „a pokud zjistí nedostatky u osob, jimž udělil certifikát, může platnost jím vydaného certifikátu zrušit,“.

31. V § 9 odst. 1 písm. f) se slova „provádění klinického hodnocení léčiv z hlediska“ nahrazují slovy „u osob podílejících se na klinickém hodnocení léčiv“.

32. V § 9 odst. 1 písm. g) se slovo „posuzuje“ nahrazuje slovem „rozhoduje“ a za slovo „léčivo“ se vkládají slova „ , hromadně vyráběný léčivý přípravek“.

33. V § 9 odst. 2 písmeno c) zní:

„c) informuje příslušné okresní úřady, popřípadě Magistrát hlavního města Prahy a magistráty měst Brna, Ostravy a Plzně (dále jen „okresní úřady“) o povoleních k činnosti vydaných podle odstavce 1 písm. a) bodu 2 osobám, které mají v jejich územních obvodech sídlo nebo trvalý pobyt,“.

34. V § 9 odst. 2 se vkládá nové písmeno e), které zní:

„e) zveřejňuje ve Věstníku Státního ústavu pro kontrolu léčiv v každém kalendářním roce seznam přípravků, které je možno vydávat i bez lékařského předpisu, včetně uvedení vyhrazených léčiv,“.

Dosavadní písmena e) a f) se označují jako písmena f) a g).

35. V § 9 odst. 2 písm. g) se slova „a Český farmaceutický kodex“ zrušují.

36. V § 11 písm. a) bod 1 zní:

„1. po vyžádání stanoviska Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv neregistrované veterinární léčivé přípravky (§ 31 odst. 1), není-li odpovídající registrovaný léčivý přípravek distribuován anebo není v oběhu, a stanoví podmínky pro zásobování, výdej a použití takového léčivého přípravku,“.

37. V § 12 odst. 1 písm. a) bodu 3 se slova „popřípadě obalů,“ zrušují.

38. V § 12 odst. 1 písm. a) se doplňují body 5 a 6, které znějí:

„5. stanoviska k povolení vydávanému podle § 11 písm. a),

6. certifikáty zadavatelům klinického hodnocení léčiv, kterými se osvědčuje splnění podmínek správné klinické praxe,“.

39. V § 12 odst. 1 se na konci písmene b) čárka zrušuje a doplňují se slova: „a navrhuje ověření výsledků klinického hodnocení neregistrovaných i registrovaných léčiv při nežádoucím účinku léčiv, při prověřování ochranných lhůt a prověřování nárůstů bakteriální rezistence,“.

40. V § 12 odst. 1 písm. c) se za slovo „závady“ vkládají slova „nebo podezření ze závady“.

41. V § 12 odst. 1 písm. c) bodě 4 se na konci čárka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „odvolání proti rozhodnutí uvedenému v bodě 1 nemá odkladný účinek,“.

42. V § 12 odst. 1 písm. e) se na konci bodu 1 nahrazuje text „(§ 43)“ textem „(§ 42)“.

43. V § 12 odst. 1 písm. f) se slovo „posuzuje“ nahrazuje slovem „rozhoduje“ a za slovo „léčivo“ se vkládají slova „ , hromadně vyráběný léčivý přípravek“.

44. V § 12 odst. 2 se vkládá nové písmeno f), které zní:

„f) zveřejňuje ve Věstníku Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv v každém kalendářním roce seznam přípravků, které je možno vydávat i bez lékařského předpisu,“.

Dosavadní písmeno f) se označuje jako písmeno g).

45. V § 16 odstavce 1 až 4 znějí:

„(1) Odborným předpokladem u kvalifikované osoby (§ 4 odst. 4) je

a) v oblasti výroby léčiv

1. vysokoškolské vzdělání v oboru farmacie, chemie, biologie, technologie organických výrob – chemická technologie farmak nebo organická chemie a farmakochemie nebo v některém lékařském oboru,

2. pět let praxe v oboru výroby nebo kontroly léčiv, popřípadě dva roky praxe v oboru výroby nebo kontroly léčiv a absolvování specializační průpravy podle zvláštních právních předpisů;¹²⁾ v případě zařízení transfúzní služby atestace z klinického oboru a dva roky praxe v oboru transfúzní služby (u lékařů) nebo pět let odborné praxe v oboru farmacie nebo přírodovědném oboru biologického zaměření a dva roky praxe v oboru transfúzní služby,

b) v oblasti distribuce humánních a veterinárních léčiv vysokoškolské vzdělání v oboru farmacie, chemie, biologie, technologie organických výrob – chemická technologie farmak nebo organická chemie a farmakochemie nebo v některém lékařském oboru.

(2) Odborným předpokladem pro klinické hodnocení humánních léčiv je u zkoušejícího vysokoškolské vzdělání v některém lékařském oboru.

(3) Odborným předpokladem pro klinické hodnocení veterinárních léčiv je u zkoušejícího vysokoškolské vzdělání v oboru veterinární lékařství.

(4) Odborným předpokladem pro zacházení s léčivými v lékárnách je vysokoškolské vzdělání v oboru

farmacie nebo úplné střední odborné vzdělání v oboru farmaceutický laborant.“.

46. V § 16 se odstavec 5 zrušuje.

Dosavadní odstavce 6 až 8 se označují jako odstavce 5 až 7.

47. V § 17 se slova „ , medicíny nebo veterinární medicíny a pět let odborné praxe“ nahrazují slovy „nebo v některém lékařském oboru a pět let odborné praxe v příslušné odborné činnosti“.

48. V § 17 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Pro kontrolní činnost inspektorů Státního ústavu pro kontrolu léčiv anebo Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv je odborným předpokladem vysokoškolské vzdělání v oboru farmacie, chemie, biologie nebo v některém lékařském oboru a dva roky odborné praxe; pro kontrolní činnost inspektorů Státního ústavu pro kontrolu léčiv anebo Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv u distributorů léčiv a prodejců vyhrazených léčiv je odborným předpokladem úplné střední odborné vzdělání v oboru farmaceutický laborant nebo zdravotní sestra a dva roky odborné praxe.“.

49. V § 18 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) při výskytu nežádoucího účinku nebo závady v jakosti léčiva vyhodnotit jejich závažnost a v případě potřeby provést veškerá dostupná opatření směřující k zajištění nápravy a k omezení nepříznivého působení léčiva na nejnižší možnou míru, včetně jeho případného stažení z oběhu, a tato opatření, pokud jsou činěna v případě závady v jakosti nebo závažného nebo neočekávaného nežádoucího účinku a pokud je neoznámil držitel rozhodnutí o registraci léčivého přípravku podle § 26 odst. 4 písm. e), neprodleně oznámit Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv, jde-li o humánní léčivý přípravek, anebo Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, jde-li o veterinární léčivý přípravek,“.

50. V § 18 odst. 1 písm. d) se zruší body 1 a 2 a na konci se doplňují slova „podezření z výskytu či výskyt závady v jakosti léčiva,“.

51. V § 18 odst. 4 se vkládá nové písmeno a), které včetně poznámky pod čarou č. 15a) zní:

„a) zajistit, aby každá fyzická osoba prodávající vyhrazená léčiva splňovala podmínku osvědčení o odborné způsobilosti prodejce vyhrazených léčiv,^{15a)}

^{15a)} Vyhláška č. 52/1998 Sb., kterou se stanoví obsah, rozsah a provádění odborného kurzu prodejců vyhrazených léčiv.“.

Dosavadní písmena a) až f) se označují jako písmena b) až g).

52. V § 18 odst. 4 se na konci písmene b) čárka zrušuje a doplňují se slova „a neprodleně oznámit Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv zahájení činnosti a adresu trvalého pobytu či sídla,“.

53. V § 18 odst. 4 písm. c) se slova „která jsou registrovaná (§ 23 a násl.),“ zrušují.

54. V § 18 odst. 4 písm. g) se na konci doplňují slova „a doklady o nákupu a skladování vyhrazených léčiv uchovávat po dobu 36 měsíců“.

55. V § 19 odst. 1 se na konci písmene b) doplňují slova „v případě zařízení transfúzní služby i na systém pro informování odběratele transfúzních přípravků a surovin pro další zpracování a na dodatečně zjištěné závady v jakosti,“.

56. V § 20 odst. 1 písmeno d) zní:

„d) při dodávkách registrovaných léčivých přípravků zajistit evidenci dodaných léků pomocí jejich kódů a tuto evidenci ukládat po dobu 36 měsíců.“.

57. V § 20 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Distributor dodává léčiva pouze

- a) distributorům,
- b) lékárnám,
- c) zařízením hygienické služby, jde-li o imunobiologické přípravky,
- d) veterinárním lékařům, jde-li o léčivé přípravky pro léčbu zvířat, včetně medikovaných krmiv a medikovaných premixů,
- e) pracovištím nukleární medicíny zdravotnických zařízení, jde-li o radiofarmaka,
- f) výrobcům, jde-li o surovinu nebo meziprodukt pro výrobu léčivých přípravků,
- g) prodejcům vyhrazených léčiv, jde-li o vyhrazená léčiva,
- h) zdravotnickým zařízením, jestliže jde o plyny používané při poskytování zdravotní péče,
- i) zařízením transfúzní služby, jde-li o krevní deriváty, a to za podmínek stanovených vyhláškou,
- j) chovatelům, jde-li o dezinfekční a dezinsekční přípravky stanovené Ústavem pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

58. V § 21 odst. 1 písmeno a) zní:

- „a) zabezpečit
1. jakost, účinnost a bezpečnost léčivých přípravků připravovaných v lékárně a neohrozit jakost, účinnost a bezpečnost hromadně vyráběných léčivých přípravků,
 2. v rámci přípravy léčivých přípravků používání léčivých látek a pomocných látek s ověřenou jakostí,“.

59. V § 21 odst. 1 písm. b) se za slovo „nebo“ vkládají slova „ , za podmínek stanovených vyhláškou.“.

60. V § 21 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena d), e), f) a g), která včetně poznámky pod čarou č. 15b) znějí:

- „d) mít ustanovenou nejméně jednu osobu s vysokoškolským vzděláním v oboru farmacie po získání specializace alespoň v základním oboru¹²⁾ odpovědnou za to, že činnost lékárny odpovídá tomuto zákonu a jeho prováděcím předpisům; touto osobou může být i provozovatel nebo jím pověřený odborný zástupce podle zvláštního právního předpisu,^{15b)}
- e) vést evidenci skladových zásob příjmu a výdeje léčiv po jednotlivých položkách umožňující rozlišit lékovou formu, množství účinné látky obsažené v jednotce hmotnosti, objemu nebo lékové formy a velikost balení léčivého přípravku, včetně kódu léčivého přípravku,
- f) ukládat evidenci podle písmene e) po dobu 36 měsíců,
- g) při výdeji léčivého přípravku předepsaného lékařem zajistit evidenci každého vydaného léčivého přípravku pomocí jeho kódu.

^{15b)} § 9 odst. 1 a 2 zákona č. 160/1992 Sb.“.

61. V § 21 odst. 2 druhá věta včetně poznámky pod čarou č. 16) zní: „V rozhodnutí vydaném po předchozím souhlasu či vyjádření příslušných orgánů podle zvláštního právního předpisu¹⁶⁾ lékárně, která léčivé přípravky připravuje, však musí být rozsah přípravy a odebírající lékárna výslovně uvedeny.

¹⁶⁾ § 10 odst. 2 písm. b) a § 11 odst. 1 zákona č. 160/1992 Sb.“.

62. § 22 včetně nadpisu zní:

„§ 22

Další povinnosti a oprávnění zařízení transfúzní služby

(1) Pro zařízení transfúzní služby neplatí ustanovení § 19 odst. 1 písm. d); zařízení transfúzní služby uchovává vzorek z každého odběru krve či její složky v rozsahu stanoveném vyhláškou.

(2) Pro zařízení transfúzní služby neplatí ustanovení § 19 odst. 2; zařízení transfúzní služby nesmí provádět distribuci jím vyrobených transfúzních přípravků, pokud mu nebyla povolena distribuční činnost; tím není dotčeno ustanovení § 48 odst. 3 písm. e).

(3) Zařízení transfúzní služby odebírá transfúzní přípravky od jiného zařízení transfúzní služby za podmínek stanovených vyhláškou.

(4) Zařízení transfúzní služby je oprávněno do-

dávat distributorům a výrobcům surovinu nebo mezi-produkt z krve nebo jejích složek pro další výrobu za podmínek stanovených vyhláškou.“.

63. V § 23 písmeno a) zní:

„a) individuálně dovezených léčivých přípravků, a to v množství nezbytném pro léčbu jednoho zvířete,“.

64. V § 24 odst. 1 větě první se slova „léčivého přípravku“ a ve větě druhé slova „případně výrobcem,“ zrušují.

65. V § 24 odst. 1 se věta čtvrtá nahrazuje větami: „Součástí dokumentace předkládané k registraci je souhrn údajů o léčivém přípravku a příbalová informace potřebná pro jeho používání a zacházení s ním pro pacienta, jde-li o humánní léčivý přípravek, nebo pro ošetřovatele zvířete, jde-li o veterinární léčivý přípravek. Souhrn údajů o léčivém přípravku a příbalová informace se předkládají v českém jazyce; ostatní dokumentace může být předložena v jazyce, který Státní ústav pro kontrolu léčiv, jde-li o humánní léčivý přípravek, nebo Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, jde-li o veterinární léčivé přípravky, určí po projednání s žadatelem o registraci.“.

66. V § 24 odst. 3 větě první se za slova „která má trvalý pobyt“ vkládají slova „nebo sídlo“.

67. § 25 včetně poznámky pod čarou č. 17) zní:

„§ 25

(1) V registračním řízení Státní ústav pro kontrolu léčiv, jde-li o humánní léčivý přípravek, nebo Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, jde-li o veterinární léčivý přípravek, posuzuje úplnost podané žádosti, včetně dokumentace a dalších náležitostí v rozsahu § 24; toto posouzení provede nejpozději do 30 dnů od doručení žádosti a výsledek tohoto posouzení sdělí žadateli. Není-li žádost shledána úplnou, ve sdělení žadatele zároveň vyzve k doplnění žádosti.

(2) Po provedení úkonů podle odstavce 1 Státní ústav pro kontrolu léčiv, jde-li o humánní léčivý přípravek, nebo Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, jde-li o veterinární léčivý přípravek, zejména posuzuje, zda

- léčivý přípravek v souladu s předloženou dokumentací splňuje požadavky účinnosti, bezpečnosti a jakosti,
- název léčivého přípravku neodporuje jeho složení a léčivým účinkům a není zaměnitelný s názvem jiného léčivého přípravku již zaregistrovaného nebo o jehož registraci již byla podána žádost, která nebyla pravomocně zamítnuta; za zaměnitelnost názvu se však do 31. prosince 2002 nepovažuje, jde-li o léčivý přípravek stejného složení a shodných vlastností, jako léčivý přípravek již zaregistrovaný nebo o jehož registraci již byla

podána žádost, která nebyla pravomocně zamítnuta, a zároveň držitel rozhodnutí o registraci takového léčivého přípravku či předchozí žadatel vyjádří písemný souhlas se shodou názvu léčivého přípravku,

- c) léčivý přípravek bude možno vydávat i bez lékařského předpisu, popřípadě zda může být zařazen mezi vyhrazená léčiva,
- d) v průběhu výroby léčivého přípravku byly splněny podmínky správné výrobní praxe,
- e) v průběhu klinického hodnocení léčivého přípravku byly splněny podmínky správné klinické praxe,
- f) v průběhu předklinického hodnocení léčivého přípravku byly splněny podmínky správné laboratorní praxe.

Toto posouzení provede a o žádosti rozhodne nejpozději do 210 dnů ode dne, kdy bylo sděleno žadateli, že jeho žádost byla shledána úplnou. Státní ústav pro kontrolu léčiv, jde-li o humánní léčivý přípravek, anebo Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, jde-li o veterinární léčivý přípravek, může uznat výsledek posouzení skutečností uvedených v písmenech a), d), e) a f) provedeného jinými odbornými pracovišti, včetně těch, která mají sídlo mimo území České republiky, a od vlastního posuzování těchto skutečností upustit.

(3) U homeopatických přípravků určených k podání ústy nebo k zevnímu podání se neposuzuje jejich účinnost, pokud Státní ústav pro kontrolu léčiv, jde-li o humánní homeopatický přípravek, anebo Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, jde-li o veterinární homeopatický přípravek, nestanoví jinak.

(4) Žadatel je povinen na písemnou výzvu Státního ústavu pro kontrolu léčiv, jde-li o humánní léčivý přípravek, anebo Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, jde-li o veterinární léčivý přípravek, doplnit žádost a poskytnout součinnost potřebnou pro její posouzení a pro vydání rozhodnutí.

(5) Je-li žadatel podle odstavce 1 nebo 4 písemně vyzván k doplnění žádosti, řízení se přerušuje. Řízení pokračuje dnem následujícím po dni, kdy požadované doplnění žádosti bylo doručeno ústavu, který žadatele vyzval k doplnění žádosti. Doba přerušování řízení se nezapočítává do lhůty 30 dnů podle odstavce 1 a lhůty 210 dnů podle odstavce 2.

(6) Trvalo-li přerušování řízení podle odstavce 5 alespoň 180 dnů, lze registrační řízení zastavit.

(7) Státní ústav pro kontrolu léčiv, jde-li o humánní léčivý přípravek, anebo Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, jde-li o veterinární léčivý přípravek, žádost zamítne, jestliže se v průběhu registračního řízení prokáže, že

- a) léčivý přípravek není bezpečný za podmínek pou-

žití uvedených v souhrnu údajů o přípravku (§ 2 odst. 13),

- b) účinnost léčivého přípravku nebyla dostatečně doložena,
- c) kvalitativní nebo kvantitativní složení léčivého přípravku neodpovídá předložené dokumentaci nebo předložená dokumentace neodpovídá požadavkům stanoveným tímto zákonem a jeho prováděcími předpisy,
- d) veterinární léčivý přípravek určený pro aplikaci zvířatům, jejichž maso nebo produkty jsou určeny pro lidskou spotřebu, obsahuje
 1. léčivou látku nebo látky schopné farmakologického působení, které nebyly registrovány pro použití v jiných veterinárních léčivých přípravcích,
 2. léčivou látku nebo látky schopné farmakologického působení, které nejsou uvedeny ve zvláštním právním předpisu¹⁷⁾ a nemají stanoven maximální limit reziduí v souladu s tímto zvláštním právním předpisem,
- e) u veterinárního léčivého přípravku určeného pro aplikaci zvířatům, jejichž maso a produkty jsou určeny pro lidskou spotřebu, nebyla stanovena přiměřená ochranná lhůta.

(8) Státní ústav pro kontrolu léčiv, jde-li o humánní léčivý přípravek, anebo Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, jde-li o veterinární léčivý přípravek, vydá rozhodnutí o registraci, jsou-li splněny požadavky na registraci stanovené tímto zákonem a prováděcími předpisy.

(9) Za vyhrazená léčiva lze stanovit

- a) léčivé čaje a léčivé čajové směsi s výjimkou léčivých čajů a léčivých čajových směsí obsahujících silně nebo velmi silně účinnou látku,
- b) multivitaminové léčivé přípravky, pokud jejich doporučená denní dávka neobsahuje více než 3333 jednotek vitamínu A nebo více než 400 jednotek vitamínu D; součástí takových přípravků mohou být i minerální látky,
- c) adsorpční antidiarrhoika obsahující aktivní uhlí,
- d) antiemetika obsahující theoclan moxastinia v nejvyšším množství 25 miligramů v jednotce lékové formy,
- e) léčivé přípravky obsahující paracetamol v nejvyšším množství 500 miligramů v jednotce lékové formy,
- f) léčivé přípravky obsahující ibuprofen v nejvyšším množství 200 miligramů v jednotce lékové formy,
- g) léčivé přípravky určené pro povrchovou dezinfekci drobných poranění kůže a dezinfekční přípravky určené pro zevní použití,

pokud jedno balení léčivého přípravku stanoveného podle písmen c), d) a f) obsahuje nejvíce 20 jednotek

lékové formy a jedno balení léčivého přípravku stanoveného podle písmene e) obsahuje nejvíce 12 jednotek lékové formy.

17) Vyhláška č. 298/1997 Sb., kterou se stanoví chemické požadavky na zdravotní nezávadnost jednotlivých druhů potravin a potravinových surovin, podmínky jejich použití, jejich označování na obalech, požadavky na čistotu a identitu přídatných látek a potravinových doplňků a mikrobiologické požadavky na potravní doplňky a látky přídatné (příloha č. 5 část 3 skupina I, II a III).“.

68. V § 26 odst. 1 se na konci písmene a) za slovo „předpisu“ doplňují slova „a zda jde o vyhrazené léčivo“.

69. V § 26 se vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Součástí rozhodnutí o registraci je kód, který umožní jednoznačnou identifikaci každé varianty léčivého přípravku a je elektronicky zpracovatelný.“.

Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 4 až 7.

70. V § 26 odst. 5 písmeno c) zní:

„c) oznamovat Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv, jde-li o humánní léčivý přípravek, anebo Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, jde-li o veterinární léčivý přípravek, neprodleně, nejpozději však do 15 dnů ode dne, kdy se o této skutečnosti dozvěděl, podezření na závažný nežádoucí účinek registrovaného léčivého přípravku, který se vyskytl na území České republiky, a podezření na závažný neočekávaný nežádoucí účinek registrovaného léčivého přípravku, který se vyskytl mimo území České republiky; tato povinnost se považuje za splněnou, jestliže nežádoucí účinek byl již prokazatelně příslušnému ústavu oznámen lékařem,“.

71. V § 26 odst. 5 písm. d) se za slova „a to“ doplňují slova „způsobem stanoveným rozhodnutím o registraci,“ a body 1 až 3 se zrušují.

72. V § 26 odst. 5 se na konci písmene e) čárka zrušuje a doplňují se slova „a tato opatření neprodleně oznámit Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv, jde-li o humánní léčivý přípravek, anebo Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, jde-li o veterinární léčivý přípravek,“.

73. V § 26 odst. 5 písm. g) na konci se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) mít, jde-li o humánní léčivý přípravek, ustanovenou osobu odpovědnou za farmakovigilanci, která musí mít vysokoškolské vzdělání v některém lékařském oboru; tato osoba odpovídá držiteli rozhodnutí o registraci za vytvoření a udržování systému, který zajistí, že informace o všech podezřelých na nežádoucí účinky jsou shromažďovány do

jednoho souboru informací a vyhodnocovány, a za splnění povinností podle písmen b), c), d) a g).“.

74. V § 26 odst. 7 se na konci doplňuje tato věta: „Zmocněná osoba rovněž zprostředkovává jednání příslušného ústavu s kvalifikovanou osobou ustanovenou držitelem rozhodnutí o registraci podle odstavce 5 písm. h) a další činnosti a opatření držitele rozhodnutí o registraci prováděné podle odstavce 5, včetně případného stažení léčivého přípravku z oběhu.“.

75. V § 27 odst. 1 se za větu první vkládá tato věta: „Žádost se podává na každou změnu v registraci léčivého přípravku, přičemž v této žádosti se uvedou i další změny, které jsou touto změnou bezprostředně vyvolány.“ a na konci odstavce se doplňuje věta, která zní: „Vyhláška rovněž vymezí změny, které lze považovat za schválené, jestliže Státní ústav pro kontrolu léčiv, jde-li o humánní léčivý přípravek, anebo Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, jde-li o veterinární léčivý přípravek, nevydá ve lhůtě 30 dnů od jejich ohlášení nesouhlas s jejich provedením či si nevyžádá další podklady.“.

76. V § 27 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Vyžaduje-li bezprostřední ohrožení zdraví neprodlené provedení změny a jde-li o změnu informací o přípravku ve smyslu omezení indikací či dávkování nebo přidání kontraindikace či upozornění vzhledem k novým informacím o bezpečnosti přípravku, ohlásí držitel rozhodnutí o registraci prokazatelným způsobem tuto skutečnost Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv, jde-li o humánní léčivý přípravek, anebo Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, jde-li o veterinární léčivý přípravek. Neobdrží-li držitel rozhodnutí o registraci do 24 hodin od doručení nesouhlas příslušného ústavu, je možné takovou změnu provést a o její schválení neprodleně požádat podle odstavce 1.

(3) Jde-li o léčivý přípravek, který byl zaregistrován s využitím § 25 odst. 2 písm. b) části věty za středníkem, držitel rozhodnutí o registraci je povinen požádat do 30 dnů po uplynutí lhůty uvedené v § 25 odst. 2 písm. b) o schválení změny názvu.“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 4 až 6.

77. V § 27 odstavec 6 zní:

„(6) Léčivý přípravek odpovídající dokumentaci předložené v rámci registračního řízení před provedením změny lze, pokud nebylo v rozhodnutí o změně registrace stanoveno jinak, nadále distribuovat a uvádět do oběhu po dobu použitelnosti léčivého přípravku uvedenou v rozhodnutí o jeho registraci, prodlouženou o 180 dnů. Platnost rozhodnutí o registraci léčivého přípravku lze prodloužit na dobu pěti let, a to i opakovaně.“.

78. Nadpis pod § 28 zní: „**Pozastavení platnosti a zrušení registrace**“ a v odstavci 1 se za slova „, jde-li o veterinární léčivý přípravek,“ vkládají slova „pozařadí platnost nebo“.

79. V § 28 se na konci odstavce 2 doplňují tyto věty: „V rozhodnutí o zrušení registrace lze v případě ohrožení zdraví v důsledku neprodlouženého stažení léčivého přípravku z oběhu nebo v případě zrušení registrace podle odstavce 1 písm. e) umožnit postupné stažení léčivého přípravku z oběhu; v takovém případě má osoba, která byla držitelem rozhodnutí o registraci, po dobu přítomnosti léčivého přípravku v oběhu nadále povinnosti, jako by byla držitelem rozhodnutí o registraci. Jestliže došlo k zániku držitele rozhodnutí o registraci a jestliže neexistuje jeho právní nástupce, zajistí stažení z oběhu Státní ústav pro kontrolu léčiv, jde-li o humánní léčivý přípravek, nebo Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, jde-li o veterinární léčivý přípravek.“.

80. V § 31 odstavec 1 zní:

„(1) Ministerstvo zdravotnictví v případě závažného ohrožení lidského zdraví, není-li odpovídající registrovaný léčivý přípravek distribuován anebo není v oběhu, nebo Státní veterinární správa mohou výjimečně povolit zásobování, výdej a použití léčivého přípravku neregistrovaného podle tohoto zákona.“.

81. V § 31 se na konci odstavce 2 doplňují tyto věty, které včetně poznámky pod čarou č. 18a) znějí: „Byla-li výjimka povolena, odpovídá orgán, který ji povolil, za škody způsobené zvláštní povahou jím povoleného léčivého přípravku a platí pro něj povinnost podle § 26 odst. 5 písm. e) obdobně. Odpovědnost výrobce či dovozce podle zvláštního právního předpisu^{18a)} se v takovém případě neuplatní.“.

^{18a)} Zákon č. 59/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku.“.

82. V § 32 odst. 1 písm. a) se slovo „vymazáním“ nahrazuje slovem „vymezením“.

83. V § 32 odst. 1 se na konci písmene b) tečka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „byl-li však před vydáním rozhodnutí o registraci léčivý přípravek již registrován v některém z členských států Evropské unie, počíná běh šestileté lhůty již dnem takové registrace.“.

84. V § 33 odst. 1 se za větu první vkládá tato věta: „Systematickým testováním se přitom rozumí takové hodnocení humánního léčiva, jež probíhá podle předem vypracovaného plánu, kterým jsou zkoušející, zadavatel a subjekt hodnocení vázáni při použití léčiva a při volbě způsobu léčby.“.

85. V § 33 odst. 3 se na konci tečka zrušuje a doplňují se slova „a za škody způsobené zvláštní povahou

hodnoceného léčiva. Jde-li o registrovaný léčivý přípravek, ustanovení § 26 odst. 6 se neužije.“.

86. V § 33 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Subjekt hodnocení je fyzická osoba, která se účastní klinického hodnocení buď jako příjemce hodnoceného léčiva nebo jako člen srovnávací či kontrolní skupiny, které není hodnocené léčivo podáváno.“.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 5 a 6.

87. V § 33 odst. 5 se slovo „Neočekávanou“ nahrazuje slovem „Nežádoucí“.

88. V § 33 odstavec 6 zní:

„(6) Závažnou nežádoucí příhodou se rozumí úmrtí léčené osoby nebo zvířete anebo taková nežádoucí příhoda, která ohrožuje jejich život, vážně poškozuje jejich zdraví, má trvalé následky na jejich zdraví či má za následek hospitalizaci léčené osoby nebo zvířete, neúměrné prodloužení jejich hospitalizace, případně má za následek vrozenou anomálii u jejich potomků.“.

89. V § 34 odst. 1 se za větu druhou vkládá tato věta: „Předsedu etické komise ustavené zdravotnickým zařízením jmenuje a odvolává vedoucí zdravotnického zařízení; předsedu etické komise ustavené Ministerstvem zdravotnictví jmenuje a odvolává ministr zdravotnictví.“.

90. V § 34 odst. 1 se ve větě čtvrté za slova „klinického hodnocení“ vkládá slovo „humánního“.

91. V § 34 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 až 4, které znějí:

„(2) Etická komise udělí souhlas nebo oznámí nesouhlas s prováděním klinického hodnocení do 60 dnů ode dne doručení žádosti. Do této doby se nezapočítává doba od vyžádání dalších podkladů etickou komisí do jejich doručení žadatelem.“.

(3) Při záměru změnit schválené podmínky klinického hodnocení požádá zkoušející nebo zadavatel příslušnou etickou komisí o souhlas se změnami podmínek klinického hodnocení a předloží etické komisí dokumentaci stanovenou vyhláškou.

(4) Etická komise odvolá trvale nebo dočasně svůj souhlas s prováděním klinického hodnocení, jestliže

- a) se vyskytnou nové skutečnosti podstatné pro bezpečnost subjektů hodnocení,
- b) zadavatel či zkoušející poruší závažným způsobem své povinnosti.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 5.

92. V § 34 odst. 5 se za slova „etické komise“ vkládají slova „a postupu při odvolání souhlasu etické komise“.

93. V § 34 se doplňují nové odstavce 6 a 7, které znějí:

„(6) Etická komise řádně uchovává podstatné záznaky o své činnosti, zejména písemné pracovní postupy, seznam členů s uvedením jejich kvalifikace, předložené žádosti a dokumentaci, zápisy ze schůzí, zprávy a korespondenci týkající se klinického hodnocení po dobu nejméně tří let po ukončení klinického hodnocení ve zdravotnickém zařízení. Řádné uchování dokumentace v případě zániku etické komise zajistí vedoucí zdravotnického zařízení; to však neplatí, byla-li dokumentace předána etické komisi ustavené Ministerstvem zdravotnictví.

(7) O případném zániku etické komise zdravotnického zařízení, ve kterém probíhá klinické hodnocení, informuje vedoucí tohoto zdravotnického zařízení neprodleně Ministerstvo zdravotnictví a zajistí předání dokumentace o klinickém hodnocení etické komisi ustavené Ministerstvem zdravotnictví, která pak vykonává působnost zaniklé etické komise.“.

94. V § 35 odst. 1 se na konci písmene c) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se slova: „který je učiněn při zahájení klinického hodnocení na daném subjektu hodnocení.“.

95. V § 35 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Povolení klinického hodnocení vydá Státní ústav pro kontrolu léčiv do 60 dnů ode dne doručení žádosti. Do této doby se nezapočítává doba od vyžádání dalších podkladů Státním ústavem pro kontrolu léčiv do jejich doručení žadatelem.“.

Dosavadní odstavce 5 až 7 se označují jako odstavce 6 až 8.

96. V § 35 odst. 6 se slova „neoznámí ohlašovateli“ nahrazují slovem „nevydá“ a na konci se doplňují slova „nebo si nevyžádá další podklady“.

97. V § 35 odst. 7 a 8 písm. c) a d) se číslovky „5“ nahrazují číslovkami „6“.

98. V § 36 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) V případě, že se vyskytnou nové informace významné pro souhlas subjektu hodnocení s jeho účastí v klinickém hodnocení, musí být subjekt hodnocení zkušejícím o těchto skutečnostech neprodleně informován.“.

99. V § 37 písm. a) se doplňuje bod 4, který zní:
„4. mladších 18 let,“.

100. V § 37 písmeno b) zní:

„b) těhotných a kojících ženách,“.

101. § 38 včetně poznámek pod čarou č. 19a) a 19b) zní:

„§ 38

(1) Zadavatel, členové etických komisí a všechny osoby podílející se na navrhování, schvalování, provádění, kontrole, dokumentování a vyhodnocování klinického hodnocení postupují v souladu se zásadami správné klinické praxe, včetně zachování důvěrnosti a mlčenlivosti ve vztahu k údajům, na základě kterých by bylo možné subjekty hodnocení identifikovat, a v souladu se zvláštními právními předpisy.^{19a)} Klinické hodnocení nesmí být zahájeno, pokud předvídatelná rizika a obtíže převažují nad očekávaným přínosem pro jednotlivé subjekty hodnocení a pro veřejný zájem. Provádění klinického hodnocení musí být odůvodněno neklinickými a klinickými informacemi o hodnoceném přípravku.

(2) Zadavatel je dále povinen

- a) určit zkoušejícího s přihlédnutím k jeho kvalifikaci, povaze klinického hodnocení a vybavení zdravotnického zařízení, ve kterém má být klinické hodnocení provedeno, a zajistit, aby klinické hodnocení bylo popsáno protokolem, a to způsobem stanoveným vyhláškou, a aby bylo v souladu s tímto protokolem i prováděno,
- b) informovat neprodleně Státní ústav pro kontrolu léčiv
 1. způsobem stanoveným vyhláškou o zahájení klinického hodnocení a o zdravotnickém zařízení, ve kterém má být klinické hodnocení provedeno,
 2. o změnách podmínek klinického hodnocení oproti podmínkám, za nichž bylo povolení vydáno nebo oprávnění podle § 35 odst. 6 vzniklo; změnu lze provést po uplynutí 30 dnů od jejího ohlášení, pokud v této lhůtě Státní ústav pro kontrolu léčiv nevydá nesouhlas s jejím provedením nebo si nevyžádá další podklady neprodleně,
 3. o nových poznatcích o hodnoceném léčivu, včetně závažných neočekávaných nežádoucích účinků, nebylo-li v povolení vydaném podle § 35 odst. 1 písm. a) stanoveno jinak; závažný neočekávaný nežádoucí účinek, který měl za následek smrt nebo ohrozil subjekt hodnocení na životě, zadavatel oznámí nejpozději do sedmi dnů; ostatní závažné neočekávané nežádoucí účinky oznámí zadavatel nejpozději do 15 dnů,
 4. o opatřeních úřadů cizích států vztahujících se k hodnocenému léčivu,
 5. o přerušení klinického hodnocení,
 6. o průběhu klinického hodnocení, a to do 60 dnů po ukončení každých 12 měsíců jeho průběhu,
 7. o ukončení klinického hodnocení zprávou, jejíž náležitosti stanoví vyhláška,

8. o nevydání souhlasu etické komise k provádění klinického hodnocení, popřípadě o odvolání jejího souhlasu s prováděním klinického hodnocení,

- c) poskytnout zkoušejícímu pro provedení klinického hodnocení léčivo vyrobené v souladu se zásadami správné výrobní praxe, označené způsobem stanoveným vyhláškou, a uchovávat jeho vzorek,
- d) před zahájením klinického hodnocení zajistit pojištění subjektu hodnocení pro případ škody vzniklé na zdraví v důsledku provádění klinického hodnocení, a to pojišťovnou oprávněnou k podnikání podle zvláštního právního předpisu.^{19b)}

(3) Zkoušející je povinen

- a) získat při zahájení klinického hodnocení informovaný souhlas subjektu hodnocení,
- b) zajistit bezpečnou manipulaci s hodnoceným léčivem a jeho správné uchovávání, případně vrácení zadavateli,
- c) neprodleně oznámit příslušné etické komisi a zadavateli každou závažnou nežádoucí příhodu, není-li v protokolu klinického hodnocení stanoveno jinak,
- d) přijmout potřebná opatření k ochraně života a zdraví subjektů hodnocení, včetně případného přerušování klinického hodnocení; opatření k vyloučení okamžitého nebezpečí pro subjekt hodnocení se nepovažují za změny podmínek klinického hodnocení podle odstavce 2 písm. b) bodu 2,
- e) neprodleně oznámit příslušné etické komisi a zadavateli skutečnosti významně ovlivňující provádění klinického hodnocení nebo vyvolávající zvýšení rizika pro subjekty hodnocení,
- f) zajistit po dobu 15 let uchovávání dokladů o klinickém hodnocení stanovených vyhláškou,
- g) zajistit důvěrnost všech informací týkajících se subjektů hodnocení.

(4) Zkoušející zahájí klinické hodnocení, má-li k dispozici dokumentaci stanovenou vyhláškou.

^{19a)} Například zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

^{19b)} Zákon č. 363/1999 Sb., o pojišťovnictví a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojišťovnictví).“.

102. § 39 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 20) a 20a) zní:

„§ 39

Klinické hodnocení veterinárních léčiv

(1) Klinickým hodnocením veterinárních léčiv se rozumí jejich systematické testování prováděné za stanovených podmínek¹⁹⁾ podle pravidel správné klinické

praxe na nemocných nebo zdravých zvířatech za účelem prokázání nebo ověření léčivých účinků veterinárních léčiv, zjištění jejich nežádoucích účinků či určení farmakokinetických, farmakodynamických parametrů včetně stanovení reziduí; klinickému hodnocení zpravidla předchází předklinické zkoušení; předklinické zkoušení veterinárních léčiv se provádí na biologických systémech nebo za podmínek stanovených zvláštními právními předpisy¹⁹⁾ na zvířatech a postupuje se při něm podle pravidel správné laboratorní praxe.

(2) Zkoušející odpovídá za praktické provádění klinického hodnocení.

(3) Zadavatel odpovídá za zahájení řízení, organizování, kontrolu, popřípadě financování klinického hodnocení a za škody způsobené zvláštní povahou hodnoceného léčiva.

(4) Nežádoucí příhodou se rozumí jakákoli nepříznivá změna zdravotního stavu zvířete, i když není známo, zda je v příčinném vztahu k léčivu.

(5) Závažnou nežádoucí příhodou se rozumí taková neočekávaná příhoda, která ohrožuje zvíře na životě, způsobí vážné poškození jeho zdraví, vyžaduje jeho hospitalizaci nebo ji neúměrně prodlouží; za takovou se u zvířete vždy považuje nežádoucí příhoda, která má za následek smrt, zhoubné bujení nebo vrozenou anomálii u jeho potomků.

(6) Podmínkou klinického hodnocení veterinárního léčiva je

- a) povolení Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv; jde-li o hodnocení prováděné pokusem na zvířatech, je takové povolení možné vydat jen po předložení dokladu, že zkoušející právnická nebo fyzická osoba splňuje podmínky pro jeho provádění;¹⁹⁾ jde-li o radiofarmaka, je takové povolení možné vydat jen po kladném vyjádření Státního úřadu pro jadernou bezpečnost,

b) souhlas chovatele zvířete,

- c) souhlas okresní (městské) veterinární správy příslušné podle místa, kde se má klinické hodnocení provádět.²⁰⁾

(7) Předklinické a klinické zkoušení léčiv prováděné na zvířatech musí být v souladu s požadavky stanovenými zvláštním právním předpisem.^{20a)}

(8) Požadavky na žádost o povolení a náležitosti provádění klinického hodnocení veterinárních léčiv (souhrn zpráv, analytické testy, testování bezpečnosti a reziduí, předklinické a klinické testování) stanoví vyhláška.

(9) Povolení klinického hodnocení vydá Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv do 60 dnů ode dne doručení žádosti. Do této doby se nezapočítává doba od vyžádání dalších podkladů Ústa-

vem pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv do jejich doručení žadatelem.

(10) Povolení pozbývá platnosti, nebylo-li klinické hodnocení zahájeno do 12 měsíců od jeho vydání. Oprávnění zahájit ohlášené klinické hodnocení podle odstavce 9 lze využít po dobu 12 měsíců od vzniku oprávnění.

(11) Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv rozhodne o ukončení, případně pozastavení klinického hodnocení

- a) není-li hodnocené léčivo za podmínek klinického hodnocení bezpečné,
- b) neodpovídá-li kvalitativní nebo kvantitativní složení léčiva předložené dokumentaci,
- c) zjistí-li nepravdivost nebo neúplnost údajů, za nichž bylo povolení uděleno nebo oprávnění podle odstavce 9 vzniklo,
- d) není-li prováděno podle podmínek, za kterých bylo povolení uděleno nebo oprávnění podle odstavce 9 vzniklo,
- e) poruší-li zadavatel nebo osoby provádějící klinické hodnocení závažným způsobem povinnosti stanovené tímto zákonem nebo jeho prováděcími předpisy nebo zvláštními právními předpisy souvisejícími s péčí o zvířata,⁴⁾ ⁵⁾ ¹⁹⁾
- f) v případě zániku zadavatele.

(12) Zadavatel a všechny osoby podílející se na navrhování, schvalování, provádění, kontrole, dokumentování a vyhodnocování klinického hodnocení postupují v souladu se zásadami správné klinické praxe, včetně zachování důvěrnosti a mlčenlivosti. Klinické hodnocení nesmí být zahájeno, pokud předvídatelná rizika a obtíže převažují nad očekávaným přínosem. Provádění klinického hodnocení musí být odůvodněno dostatečnými neklinickými a dostupnými klinickými informacemi o hodnoceném přípravku.

(13) Zadavatel je dále povinen

- a) určit zkoušejícího s přihlédnutím k jeho kvalifikaci, povaze klinického hodnocení a vybavení zařízení, ve kterém má být klinické hodnocení provedeno, a zajistit, aby klinické hodnocení bylo popsáno protokolem, a to způsobem stanoveným vyhláškou, a aby bylo v souladu s tímto protokolem i prováděno,
- b) informovat Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv
 1. způsobem stanoveným vyhláškou o zahájení klinického hodnocení a o zařízení, ve kterém má být klinické hodnocení provedeno,
 2. o změnách podmínek klinického hodnocení oproti podmínkám, za nichž bylo povolení vydáno nebo oprávnění podle odstavce 9 vzniklo; změnu lze provést po uplynutí 30 dnů od jejího ohlášení, pokud v této lhůtě Ústav pro státní

kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv nevydá nesouhlas s jejím provedením nebo si nevyžádá další podklady; administrativní změny vymezené vyhláškou lze provést a Ústav pro státní kontrolu biopreparátů a léčiv informovat neprodleně,

3. neprodleně o nových poznatcích o hodnoceném léčivu, včetně závažných neočekávaných nežádoucích účinků; závažný neočekávaný nežádoucí účinek, který měl za následek smrt nebo ohrozil zvíře na životě, zadavatel oznámí nejpozději do sedmi dnů, ostatní závažné neočekávané nežádoucí účinky oznámí nejpozději do 15 dnů,
4. o opatřeních úřadů cizích států vztahujících se k hodnocenému léčivu,
5. neprodleně o přerušení klinického hodnocení,
6. o průběhu klinického hodnocení, a to do 60 dnů po ukončení každých 12 měsíců jeho průběhu,
7. o ukončení klinického hodnocení zprávou, jejíž náležitosti stanoví vyhláška,
- c) poskytnout zkoušejícímu pro provedení klinického hodnocení léčivo vyrobené v souladu se zásadami správné výrobní praxe, označené způsobem stanoveným vyhláškou, a uchovávat jeho vzorek,
- d) před zahájením klinického hodnocení uzavřít smlouvu s pojišťovnou vykonávající činnost na území České republiky o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou v souvislosti s prováděním klinického hodnocení.

(14) Zadavatel je oprávněn smluvně převést část svých povinností či funkcí vztahující se ke klinickému hodnocení na jinou osobu; jeho odpovědnost za jakost a úplnost údajů o klinickém hodnocení však zůstává nedotčena.

(15) Zkoušející je povinen

- a) předložit zadavateli klinického hodnocení doklady o splnění podmínek stanovených pro provádění pokusů na zvířatech¹⁹⁾ a zabezpečit jejich plnění,
- b) získat při zahájení klinického hodnocení souhlas chovatele zvířete,
- c) zajistit bezpečnou manipulaci s hodnoceným léčivem a jeho správné uchování, případně vrácení zadavateli,
- d) neprodleně oznámit Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv a zadavateli každou závažnou nežádoucí příhodu, není-li v protokolu klinického hodnocení stanoveno jinak,
- e) přijmout potřebná opatření k ochraně života a zdraví zvířete, včetně případného přerušení kli-

nického hodnocení; opatření k vyloučení okamžitého nebezpečí pro zvíře se nepovažují za změny podmínek klinického hodnocení podle odstavce 13 písm. b) bodu 2,

- f) neprodleně oznámit Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv a zadavateli skutečnosti významně ovlivňující provádění klinického hodnocení nebo vyvolávající zvýšení rizika pro zvíře,
- g) zajistit po dobu 15 let uchovávání dokladů o klinickém hodnocení stanovených vyhláškou,
- h) zajistit důvěrnost všech informací,
- i) dodržet hygienické zásady ve vztahu k potravinám živočišného původu u cílových zvířat.

(16) Zkoušející zahájí klinické hodnocení, má-li k dispozici dokumentaci v rozsahu stanoveném vyhláškou.

²⁰⁾ § 49 odst. 1 písm. s) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon).

^{20a)} Zákon č. 246/1992 Sb.“.

103. V § 41 písm. b) se bod 3 zrušuje.

104. V § 42 se na konci odstavce 3 nahrazuje tečka středníkem a doplňují se slova „v případě povolení výroby vydaného zařízení transfúzní služby, je u zařízení transfúzní služby, které zhotovuje transfúzní přípravky, součástí tohoto povolení také identifikační kód.“.

105. V názvu dílu čtvrtého se za slovo „přípravků“ doplňují slova „a prodej vyhrazených léčiv“.

106. V § 48 odst. 1 se věta druhá zrušuje.

107. V § 48 odst. 3 písmeno e) zní:

- „e) lékaři, lékárníci nebo střední zdravotničtí pracovníci zařízení transfúzní služby, a to pouze transfúzní přípravky a krevní deriváty; tyto mohou být vydávány pouze zdravotnickým zařízením, s výjimkou lékáren, a to v rozsahu a za podmínek stanovených vyhláškou,“.

108. V § 48 odst. 3 písm. f) se slova „ , která odebírají od výrobce, distributora nebo lékárny, popřípadě je sami připravují [§ 41 písm. b)],“ nahrazují slovy „na tomto pracovišti připravená [§ 41 písm. b)] nebo odebíraná od výrobce, distributora nebo lékárny.“.

109. V § 48 odst. 3 se písmeno g) zrušuje.

110. V § 48 odstavec 4 zní:

„(4) Léčivé přípravky připravené v lékárně lze vydávat fyzickým osobám nebo zdravotnickým zařízením; lékárny a lůžková zdravotnická zařízení musí být jako odebírající uvedena v rozhodnutí vydaném lékárně podle zvláštního právního předpisu.¹⁶⁾“.

111. V § 48 odst. 5 se slova „v zařízení transfúzní služby nebo“ zrušují.

112. V § 48 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

„(6) Prodejci vyhrazených léčiv podnikající podle zvláštního právního předpisu⁵⁾ jsou oprávněni prodávat pouze vyhrazená léčiva. Tyto osoby mohou vyhrazená léčiva odebírat výhradně od výrobce, jde-li o jím vyrobená vyhrazená léčiva, nebo distributora, a skladovat pro potřebu prodeje za podmínek stanovených výrobcem.“.

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 7.

113. V § 48 odst. 7 ve větě za středníkem se slova „3 písm. g)“ nahrazují číslovkou „6“.

114. V § 50 odst. 3 větě poslední se za slova „nepoužitelná léčiva“ vkládají slova „ , mimo transfúzní přípravky,“.

115. V § 51 odst. 1 se za číslovku „3“ vkládá tečka a část věty za tečkou se zrušuje.

116. V § 51 odst. 2 věta první zní: „Nepoužitelná léčiva odevzdaná fyzickými osobami je lékárna povinna převzít.“.

117. V § 52 odstavec 1 zní:

„(1) Lékař je povinen neprodleně oznámit Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv, jde-li o humánní léčivý přípravek, anebo Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, jde-li o veterinární léčivý přípravek, podezření ze závažného či neočekávaného nežádoucího účinku použitého léčivého přípravku a jiné skutečnosti závažné pro zdraví léčených osob nebo zvířat související s použitím léčivého přípravku, a to i jestliže přípravek nebyl použit v souladu se souhrnem údajů o přípravku nebo byl zneužit.“.

118. V § 52 odst. 2 se za slova „osoby vydávající léčivé přípravky podle § 48 odst. 3“ vkládají slova „nebo osoby uvedené v § 48 odst. 6“.

119. V § 52 odst. 2 se na konci písmene b) tečka nahrazuje středníkem a doplňují se slova „tato povinnost se nevztahuje na transfúzní přípravky.“.

120. V § 53 odst. 1 se na konci doplňuje tato věta: „Informace o pozastavení či stažení léčiva Státní ústav pro kontrolu léčiv nebo Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv zasílá tehdy, jestliže opatření provozovatele podle § 18 odst. 1 písm. c) nebo držitele rozhodnutí o registraci podle § 26 odst. 5 písm. e) posoudí jako nedostatečná pro zajištění ochrany života a zdraví osob nebo zvířat.“.

121. V § 55 odst. 2 písmeno e) včetně poznámky pod čarou č. 28a) zní:

- „e) pozastavit kontrolované osobě platnost povolení k činnosti (§ 42) nebo v případě prodejců vyhrazených léčiv pozastavit činnost a dát živnosten-

skému úřadu návrh na pozastavení živnostenské činnosti;^{28a)} uvedená opatření lze užít v případě, že kontrolovaná osoba porušila závažným způsobem podmínky, na které je povolení k činnosti nebo živnostenské oprávnění vázáno, anebo porušila závažným způsobem povinnosti stanovené tímto zákonem,

^{28a)} § 58 odst. 2 zákona č. 455/1991 Sb., ve znění zákona č. 237/1995 Sb. a zákona č. 356/1999 Sb.“.

122. V § 55 odst. 2 se na konci písmene f) tečka nahrazuje čárkou a doplňují se slova „anebo porušila závažným způsobem povinnosti stanovené tímto zákonem a jeho prováděcími předpisy.“.

123. V § 55 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Opatření podle odstavce 2 písm. e) nebo f) oznámí inspektor ústně kontrolované osobě a předá jí o závěrech kontroly písemnou zprávu. Nesouhlasí-li kontrolovaná osoba se závěry kontroly, může proti nim podat námitky, které se uvedou v písemném zápisu, nebo je může podat nejpozději do pěti pracovních dnů. Podané námitky nemají odkladný účinek. O podaných námitkách rozhodne bezodkladně vedoucí příslušného orgánu vykonávajícího státní správu (§ 6). Písemné vyhotovení rozhodnutí o námitkách se doručuje kontrolované osobě a je konečné.“.

124. V § 59 písm. a) bodu 1 se slova „nebo c) nebo písm. d) bodu 1“ nahrazují slovy „, c) nebo d)“.

125. V § 59 písm. b) bodu 2 se na konci doplňují slova „nebo v § 22 odst. 2“.

126. V § 59 písm. c) bodu 1 se písmeno „d)“ nahrazuje slovy „v § 20 odst. 2“.

127. V § 59 písm. d) bodu 1 se slova „nebo b)“ nahrazují slovy „b), c), d), f) nebo g)“.

128. V § 59 se zrušuje písmeno e).

Dosavadní písmena f) až j) se označují jako písmena e) až i).

129. V § 59 písm. f) bodu 1 se za slova „odst. 2 písm. b) bodech 2 a 3“ vkládají slova „nebo písm. c) nebo d) nebo § 39 odst. 12 nebo odst. 13 písm. b) bodech 2 a 3 nebo písm. c) nebo d)“ a na konci bodu se slova „§ 39 odst. 1“ nahrazují slovy „§ 39 odst. 6 nebo 7“.

130. V § 59 písm. f) bodu 3 se slova „nebo 4 nebo 5 nebo 6 anebo 7“ nahrazují slovy „, 4, 5, 6, 7 nebo 8 anebo § 39 odst. 13 písm. b) bod 1, 4, 5, 6 nebo 7“.

131. V § 59 písm. g) se za slova „právnícké osobě“ vkládají slova „nebo fyzické osobě, je-li podnikatelem“,.

132. V § 59 písm. h) bodu 1 se za slova „v § 38

odst. 1 nebo odst. 3 písm. a) nebo písm. c)“ vkládají slova „nebo § 39 odst. 12“ a na konci bodu se slova „§ 39 odst. 1“ nahrazují slovy „§ 39 odst. 6 nebo 7“.

133. V § 59 písm. h) bodu 2 se slova „nebo d)“ nahrazují slovy „, d), e) nebo f) anebo § 39 odst. 15 písm. c), e), f) nebo g)“.

134. V § 59 písm. i) body 1 až 3 znějí:

„1. do výše 1 000 000 Kč za nesplnění nebo porušení povinností stanovených v § 18 odst. 4 písm. b) nebo c) nebo d) bodech 1, 3 a 6,

2. do výše 500 000 Kč za nesplnění nebo porušení povinností stanovených v § 18 odst. 4 písm. d) bodech 4 a 5, písm. e) až g),

3. do výše 1 000 000 Kč za nesplnění nebo porušení povinností stanovených v § 18 odst. 4 písm. a) nebo d) bodu 2.“.

135. V § 62 se na konci písmene a) čárka zrušuje a doplňují se slova „a 3“,.

136. V § 66 se na konci písmene b) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno c), které zní:

„c) jiných případů, kdy tento zákon výslovně stanoví jinak.“.

137. V § 67 odst. 2 se slova „organizační řád“ nahrazují slovem „statut“.

138. V § 75 odst. 2 se na konci písmene a) čárka zrušuje a doplňují se slova „včetně medikovaných premixů a medikovaných krmiv“,.

139. V § 75 odst. 2 písmeno b) zní:

„b) správnou klinickou praxi, bližší podmínky o ustavení, složení a činnosti etické komise, náležitosti žádosti o povolení klinického hodnocení a způsob ohlášení klinického hodnocení, náležitosti protokolu klinického hodnocení, způsob informování o zahájení a o ukončení klinického hodnocení, vymezení administrativních změn, způsob označení hodnocených léčiv a uchovávání dokladů o klinickém hodnocení“,.

140. V § 75 odst. 2 písmeno d) zní:

„d) podrobnosti o registraci, jejích změnách, prodloužení, určování způsobu výdeje léčivého přípravku, o způsobu oznamování a vyhodnocování nežádoucích účinků léčivého přípravku a způsob a rozsah oznámení o použití neregistrovaného léčivého přípravku“,.

141. V § 75 odst. 2 se písmeno h) zrušuje.

Dosavadní písmeno i) se označuje jako písmeno h).

142. V § 75 odst. 4 se za slovem „uchovávání“ čárka nahrazuje slovem „a“ a zrušují se slova „a vydávání“ a „a Český farmaceutický kodex“.

143. V § 75 se odstavec 5 zrušuje.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o péči o zdraví lidu

Čl. II

V § 71 odst. 2 písm. b) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona č. 548/1991 Sb. a zákona č. 79/1997 Sb., se na konci textu doplňují slova „dávát souhlas k výrobě, dovozu a použití imunologických diagnostických přípravků pro diagnostiku infekcí v testech prováděných in vitro,“.

ČÁST TŘETÍ

Změna živnostenského zákona

Čl. III

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb. a zákona č. 124/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 2 písm. a) se slova „a zubních techniků“ zrušují.

2. V § 31 odst. 12 se ve větě první slova „je povinen vydávat“ nahrazují slovy „je povinen vydat na žádost zákazníka“.

3. V příloze č. 3 Koncesované živnosti skupina 304 ve sloupci 1 se text „Výroba a opravy zubních náhrad“ zrušuje, ve sloupci 2 se text „středoškolské odborné vzdělání v oboru zubní technik, 6 let praxe v oboru bez přerušení, pomaturitní specializační studium ve vzdělávacím zařízení schváleném Ministerstvem zdravotnictví (kritéria platí i pro odborné zástupce)“ zrušuje a ve sloupci 4 se text „Ministerstvo zdravotnictví“ zrušuje.

4. V příloze č. 3 SKUPINA 307: Výroba chemických výrobků, u oboru živnosti Nákup, skladování a prodej hromadně vyráběných léčivých přípravků,

kteří se mohou podle rozhodnutí o registraci prodávat bez lékařského předpisu i mimo lékárny, se ve sloupci 5 slova „odst. 3“ nahrazují slovy „odst. 4 a § 7 písm. l)“.

ČÁST ČTVRTÁ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Čl. IV

1. Prodejci vyhrazených léčiv, kteří nabyli živnostenské oprávnění k prodeji vyhrazených léčiv před účinností tohoto zákona, jsou povinni ohlásit tuto skutečnost Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv do 6 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona. Za nesplnění této povinnosti je možno uložit prodejci vyhrazených léčiv pokutu podle živnostenského zákona.

2. Seznam vyhrazených léčiv stanovený vyhláškou Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva zemědělství č. 21/1998 Sb., kterou se stanoví vyhrazená léčiva a správná praxe prodejců vyhrazených léčiv, pozbývá platnosti 12 měsíců po nabytí účinnosti tohoto zákona. Pokud držitel rozhodnutí o registraci vyhrazeného léčivého přípravku uvedeného ve vyhlášce Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva zemědělství č. 21/1998 Sb., kterou se stanoví vyhrazená léčiva a správná praxe prodejců vyhrazených léčiv, požádá o změnu registrace, kterou bude léčivý přípravek zařazen mezi vyhrazená léčiva (§ 2 odst. 19 zákona č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění tohoto zákona), do 6 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona, je osvobozen od správního poplatku.

3. Zařízení transfúzní služby jsou povinna, pokud chtějí vykonávat i nadále svoji činnost, do 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona získat povolení k výrobě podle § 41 písm. a) zákona č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění tohoto zákona. Žádost o povolení k výrobě musí zařízení transfúzní služby podat nejpozději do 18 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona. Po dobu do získání povolení k výrobě, nejdéle však do 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona, se na ně pohlíží jakoby stanovenou podmínku splňovala. Pro žádosti podané do 18 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona se lhůta stanovená pro rozhodování o vydání povolení k výrobě (§ 42 odst. 2 zákona č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění tohoto zákona) prodlužuje na 180 dnů. Pokud zařízení transfúzní služby podá žádost o povolení k výrobě do 9 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona, je osvobozeno od správního poplatku.

4. Lhůta 30 dnů podle § 25 odst. 1 zákona č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění tohoto zákona, a lhůta

210 dnů podle § 25 odst. 2 zákona č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění tohoto zákona, platí pro žádosti podané po uplynutí 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona; o žádostech podaných do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se rozhodne nejpozději do 18 měsíců od jejich doručení, přičemž doba, po kterou bylo řízení přerušeno, se do této lhůty nezapočítává.

5. Osoby, které vykonávaly registrovanou činnost v oboru „Zubní laborant“ jako nestátní zdravotnické zařízení podle zvláštního právního předpisu¹⁾ k 1. březnu 2000 a po tomto datu vykonávaly tuto činnost formou koncesované živnosti „Výroba a opravy zubních náhrad“ a které oznámí orgánu příslušnému k registraci podle zvláštního právního předpisu¹⁾ do 1 měsíce od účinnosti tohoto zákona, že hodlají pokračovat ve své činnosti jako nestátní zdravotnické zařízení, a nedošlo u nich ke změnám oproti skutečnostem uvedeným v původní registraci, nejsou povinny žádat o novou registraci. V ostatních případech se postupuje podle zvláštního právního předpisu.¹⁾

ČÁST PÁTÁ ZMOCNĚNÍ K VYHLÁŠENÍ ÚPLNÉHO ZNĚNÍ ZÁKONA

Čl. V

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, jak vyplývá z pozdějších změn.

ČÁST ŠESTÁ ÚČINNOST

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. srpna 2000, s výjimkou čl. I bodu 60, pokud jde o ustanovení § 21 odst. 1 písm. e), f) a g), které nabývá účinnosti dnem 1. března 2001, a čl. III bodů 1, 2 a 3 a čl. IV bodu 4, které nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

¹⁾ Zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění zákona č. 160/1993 Sb.

150

ZÁKON

ze dne 16. května 2000,

kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění zákona č. 38/1995 Sb. a zákona č. 304/1997 Sb., se mění takto:

1. § 1 včetně nadpisu zní:

„§ 1

Předmět úpravy

(1) Zákon upravuje podmínky provozování silniční dopravy silničními motorovými vozidly (dále jen „vozidlo“) prováděné pro vlastní a cizí potřeby za účelem podnikání, jakož i práva a povinnosti právnických a fyzických osob s tím spojené a pravomoc a působnost orgánů státní správy na tomto úseku.

(2) Ustanovení § 22 a 23 včetně souvisejících ustanovení o státním odborném dozoru a o pokutách se vztahují na veškerou silniční dopravu nebezpečných věcí (za účelem podnikání i za jiným účelem) po dálnicích, silnicích, místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích a volném terénu s výjimkou dopravy těchto věcí prováděné ozbrojenými silami při plnění vlastních úkolů.

(3) Ustanovení § 26 až 33 včetně souvisejících ustanovení o státním odborném dozoru a o pokutách se vztahují na veškeré provozování mezinárodní silniční dopravy (za účelem podnikání i za jiným účelem) s výjimkou dopravy prováděné ozbrojenými silami při plnění vlastních úkolů nebo dopravy prováděné podle odstavce 4.

(4) Zákon se nevztahuje na provozování silniční dopravy pro soukromé potřeby fyzické osoby – provozovatele vozidla, členů jeho domácnosti a jiných osob, pokud není prováděna za úplatu.“

2. § 2 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 1), 1a), 2) a 3) zní:

„§ 2

Základní pojmy

(1) Silniční doprava je souhrn činností, jimiž se zajišťuje přeprava osob (linková osobní doprava, kyvadlová doprava, příležitostná osobní doprava, taxi-slужba), zvířat a věcí (nákladní doprava) vozidly, jakož i přemísťování vozidel samých po dálnicích, silnicích,

místních komunikacích a veřejně přístupných účelových komunikacích a volném terénu.

(2) Silniční doprava pro vlastní potřeby je doprava, kterou se zajišťuje podnikatelská činnost, k níž je osoba provozující silniční dopravu oprávněna podle zvláštních právních předpisů¹⁾ a při níž nedochází ke vzniku závazkového vztahu, jehož předmětem je přeprava osob, zvířat nebo věcí.

(3) Silniční doprava pro cizí potřeby je doprava, při níž vzniká mezi provozovatelem silniční dopravy a osobou, jejíž přepravní potřeba se uspokojuje, závazkový vztah, jehož předmětem je přeprava osob, zvířat nebo věcí.

(4) Vnitrostátní silniční doprava je doprava, kdy výchozí místo, cílové místo a celá dopravní cesta leží na území jednoho státu.

(5) Mezinárodní silniční doprava je doprava, při níž místo výchozí a místo cílové leží na území dvou různých států, nebo doprava, při níž místo výchozí a cílové sice leží na území téhož státu, ale část jízdy se uskuteční na území jiného státu.

(6) Linková osobní doprava je pravidelné poskytování přepravních služeb na určené trase dopravní cesty, při kterém cestující vystupují a nastupují na předem určených zastávkách. Linkovou osobní dopravu lze provozovat formou veřejné linkové dopravy nebo formou zvláštní linkové dopravy, a to jako vnitrostátní nebo mezinárodní. Přitom se rozumí

a) veřejnou linkovou dopravou doprava, při které jsou přepravní služby nabízeny podle předem vyhlášených podmínek a jsou poskytovány k uspokojování přepravních potřeb; pokud je doprava uskutečňována pro potřeby města a jeho příměstských oblastí, jedná se o městskou autobusovou dopravu,

b) zvláštní linkovou dopravou doprava určených vybraných skupin cestujících s vyloučením ostatních osob.

(7) Mezinárodní kyvadlová doprava je osobní doprava, kterou jsou předem vytvořené skupiny cestujících přepravovány více jízdami tam a zpět ze stejné výchozí oblasti do stejné cílové oblasti. Tyto skupiny cestujících, které byly přepraveny do cílové oblasti, budou při pozdější jízdě přepraveny zpět do výchozí oblasti. První jízda zpět a poslední jízda tam v řadě kyvadlových jízd musí být uskutečněna bez cestujících, zavazadel nebo věcí.

(8) Taxislužba je veřejná silniční doprava, kterou se zajišťuje přeprava osob a jejich zavazadel osobními vozidly s obsaditelností nejvýše devíti osob včetně řidiče; přepravní služby taxislužbou se nabízejí a objednávky k přepravě se přijímají prostřednictvím řidiče na stanovištích taxislužby, na veřejně přístupných pozemních komunikacích a jiných veřejných prostranstvích nebo prostřednictvím dispečinku taxislužby.

(9) Radiodispečink taxislužby operativně zprostředkovává bezprostřední a pohotovou přepravu osob a jejich zavazadel pouze motorovými osobními vozidly taxislužby na základě telefonických objednávek.

(10) Příležitostná osobní silniční doprava je neveřejná osobní doprava, která není linkovou osobní dopravou podle odstavce 6, mezinárodní kyvadlovou dopravou podle odstavce 7 a ani taxislužbou podle odstavce 8. Přijímání zakázek u tohoto druhu dopravy je možné výhradně cestou objednávky přepravní služby předem (písemně, telefonicky, faxem, elektronicky) v sídle nebo provozovně právnické osoby, v místě trvalého pobytu provozovatele nebo v místě podnikání u fyzické osoby.

(11) Linkou je souhrn dopravních spojení na trase dopravní cesty určené výchozí a cílovou zastávkou a ostatními zastávkami, na níž jsou pravidelně poskytovány přepravní služby podle platné licence a podle schváleného jízdního řádu, a spojením je dopravní spojení v rámci linky, které je časově a místně určené jízdním řádem.

(12) Provozovatel silniční dopravy (dále jen „dopravce“) je právnická nebo fyzická osoba, která provozuje silniční dopravu podle tohoto zákona. Tuzemský dopravce je fyzická osoba s trvalým pobytem nebo právnická osoba se sídlem v České republice, která provozuje dopravu silničními motorovými vozidly, kterým byla přidělena státní poznávací značka Českou republikou. Zahraněční dopravce je fyzická osoba s trvalým pobytem nebo právnická osoba se sídlem mimo území České republiky, která provozuje dopravu silničními motorovými vozidly, kterým byla přidělena státní poznávací značka cizím státem.

(13) Náhradní autobusová doprava je veřejná linková doprava provozovaná namísto dočasně přerušené drážní dopravy na dráze celostátní, regionální, tramvajové, trolejbusové nebo na dráze speciální.^{1a)}

(14) Integrovanou dopravou se rozumí zajišťování dopravní obslužnosti území veřejnou osobní dopravou jednotlivými dopravci v silniční dopravě společně nebo dopravci v silniční dopravě společně s dopravci v jiném druhu dopravy nebo jedním dopravcem provozujícím více druhů dopravy, pokud se dopravci podílejí na plnění přepravní smlouvy podle smluvních přepravních a tarifních podmínek.

(15) Kombinovaná doprava je systém přepravy zboží v jedné a téže přepravní jednotce (ve velkém

kontejneru, výměnné nástavbě, odvalovacím kontejneru) nebo silničním vozidlo, které při jedné jízdě využije též železniční nebo vodní dopravu. Svoz a rozvoz v rámci kombinované dopravy je silniční doprava přepravních jednotek kombinované dopravy a silničních vozidel, pokud využijí též železniční nebo vodní dopravu, z místa jejich nakládky, případně vykládky do překladiště kombinované dopravy nebo z překladiště kombinované dopravy do místa jejich vykládky, případně nakládky.

(16) Okružní jízda je mezinárodní příležitostná přeprava osob na objednávku po předem vyhrazené okružní trase, na níž je stejným silničním vozidlem přepravována stejná skupina cestujících.

(17) Celostátní informační systém o jízdních řádech je informační systém obsahující informace o přepravním spojení, který vede pro potřeby veřejnosti Ministerstvo dopravy a spojů nebo jím pověřená právnická osoba.

(18) Veřejným zájmem v oblasti veřejné osobní dopravy se rozumí zájem státu na zajištění základních přepravních potřeb obyvatel. O uplatnění veřejného zájmu při zabezpečování dopravní obslužnosti rozhoduje příslušný orgán státní správy nebo samosprávy.

(19) Tarif v silniční dopravě je sazebník cen za jednotlivé přepravní výkony při poskytování přepravních služeb a podmínky jejich použití.

(20) Dopravními úřady podle tohoto zákona jsou okresní úřady.²⁾ Pro městskou autobusovou dopravu je dopravním úřadem městský úřad, úřad města nebo magistrát.³⁾

¹⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{1a)} Zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Zákon č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 58 odst. 5 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

3. § 3 včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 3a), 4), 4a), 4b) a 4c) zní:

„§ 3

Povinnosti tuzemského dopravce

(1) Tuzemský dopravce je povinen

- a) používat v silniční dopravě vozidlo, evidované v České republice se státní poznávací značkou České republiky, od jehož technické prohlídky a měření emisí neuplynula doba delší, než stanoví zvláštní právní předpis,^{3a)}
- b) ve vnitrostátní dopravě zajistit, aby řidiči dodržo-

vali ustanovení týkající se doby řízení, bezpečnostních přestávek a doby odpočinku stanovená mezinárodní úmluvou, kterou je Česká republika vázána a která byla zveřejněna ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv,⁴⁾ pokud pro určité kategorie vozidel nestanoví prováděcí předpis doby odlišné,

- c) v mezinárodní dopravě zajistit dodržování mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla zveřejněna ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv,^{4a)} pokud se na tato vozidla vztahuje; v ostatních případech je povinen zajistit, aby řidiči dodržovali stejná ustanovení týkající se doby řízení, bezpečnostních přestávek a doby odpočinku, jako je tomu ve vnitrostátní dopravě,
- d) zajistit, aby práce řidiče z povolání vykonávala osoba, která se zúčastnila školení řidičů z povolání a úspěšně absolvovala přezkoušení z pravidel silničního provozu,^{4b)}
- e) zajistit, aby práce řidiče z povolání vykonávala osoba, která se podrobila pravidelné lékařské prohlídce a je podle této prohlídky k řízení motorových vozidel zdravotně způsobilá.^{4c)}

(2) Tuzemský dopravce provozující silniční dopravu vozidly určenými k přepravě osob je povinen vést záznam o provozu vozidla. Tento záznam je povinen uchovávat po dobu pěti let od ukončení přepravy. Toto ustanovení se nevztahuje na osobní vozidla používaná dopravcem k silniční dopravě pro vlastní potřebu. Způsob vedení záznamu o provozu vozidla stanoví prováděcí předpis.

(3) Tuzemský dopravce provozující silniční dopravu vozidly určenými k přepravě osob a dopravce provozující silniční dopravu vozidly určenými k přepravě zvířat a věcí, jejichž celková hmotnost včetně přívěsu nebo návěsu přesahuje 3,5 tuny, je povinen vést záznam o době řízení vozidla a bezpečnostních přestávkách. Tento záznam je povinen uchovávat po dobu pěti let od ukončení přepravy. Toto ustanovení se nevztahuje na osobní vozidla používaná tuzemským dopravcem k silniční dopravě pro vlastní potřebu. Záznam o době řízení vozidla a bezpečnostních přestávkách musí být u vozidel vybavených tachografem či jiným záznamovým zařízením odpovídajícím požadavkům příslušné mezinárodní dohody, kterou je Česká republika vázána a která byla zveřejněna ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv,⁴⁾ veden výhradně formou výstupu z tohoto zařízení. Podrobnosti vedení záznamu o době řízení vozidla a bezpečnostních přestávkách stanoví prováděcí předpis.

(4) Tuzemský dopravce je povinen zajistit, aby v každém vozidle byly při provozu tyto doklady:

- a) záznam o provozu vozidla, pokud je povinen jej vést podle odstavce 2,
- b) záznam o době řízení vozidla a bezpečnostních

přestávkách, pokud je povinen jej vést podle odstavce 3,

- c) doklad o nákladu a vztahu dopravce k němu.

^{3a)} Zákon č. 38/1995 Sb., o technických podmínkách provozu silničních vozidel na pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 355/1999 Sb.

⁴⁾ Čl. 6 až 11 vyhlášky č. 108/1976 Sb., o Evropské dohodě o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR), ve znění pozdějších předpisů.

^{4a)} Vyhláška č. 108/1976 Sb., o Evropské dohodě o práci osádek vozidel v mezinárodní silniční dopravě (AETR), ve znění pozdějších předpisů.

^{4b)} Vyhláška č. 55/1991 Sb., o výcviku a zdokonalování odborné způsobilosti řidičů silničních motorových vozidel.

^{4c)} Vyhláška č. 87/1964 Sb., o řidičských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.“.

4. V § 4 odst. 1 se slova „musí být spolehlivý, odborně způsobilý“ nahrazují slovy „musí mít dobrou pověst, být odborně způsobilý“.

5. V § 4 odst. 2 se na konci textu dvojtečka nahrazuje tečkou.

6. § 4a včetně nadpisu zní:

„§ 4a

Finanční způsobilost

(1) Kdo hodlá na základě koncese provozovat vnitrostátní nebo mezinárodní silniční dopravu autobusy a tahači nebo nákladními vozidly o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny s výjimkou speciálních vozidel, musí prokázat finanční způsobilost. Prokazování finanční způsobilosti se nevztahuje na veřejnou linkovou dopravu, kterou se zajišťuje základní dopravní obslužnost.

(2) Finanční způsobilostí se rozumí schopnost dopravce finančně zajistit zahájení a řádné provozování silniční dopravy.

(3) Finanční způsobilost se prokazuje obchodním majetkem, objemem dostupných finančních prostředků a provozním kapitálem a rezervami na 12 měsíců provozu, a to ve výši 330 000 Kč pro jedno vozidlo a 180 000 Kč pro každé další vozidlo. Vychází se z evidence nahlášených vozidel u dopravního úřadu.

(4) Finanční způsobilost se prokazuje dopravnímu úřadu v místě sídla nebo trvalého pobytu žadatele. O splnění finanční způsobilosti vydá příslušný dopravní úřad žadateli písemné potvrzení. Potvrzení finanční způsobilosti je podmínkou vydání koncese⁵⁾ k provozování dopravy.

(5) Finanční způsobilost musí trvat po celou dobu provozování silniční dopravy. Trvání finanční způsobilosti prokazuje dopravce příslušnému dopravnímu

úřadu za každý kalendářní rok nejpozději do 31. března roku následujícího.

(6) Podrobnosti o způsobu prokázání finanční způsobilosti, postup při vydávání písemného potvrzení finanční způsobilosti a náležitosti potvrzení finanční způsobilosti stanoví prováděcí předpis.“.

7. § 5 včetně nadpisu zní:

„§ 5

Dobrá pověst

(1) Dobrou pověst pro účely tohoto zákona má osoba,

- a) která je bezúhonná podle živnostenského zákona,⁵⁾
- b) které živnostenský úřad nezrušil v průběhu posledních pěti let na návrh dopravního úřadu nebo Ministerstva dopravy a spojů živnostenské oprávnění,
- c) která neprovozovala silniční dopravu pro cizí potřeby v průběhu posledních pěti let před podáním žádosti neoprávněně, a
- d) které nebyla v průběhu posledních pěti let před podáním žádosti zrušena koncese
 1. z důvodů porušování povinností uložených právními předpisy, které s provozováním silniční dopravy souvisejí, nebo
 2. proto, že neplnila podmínky stanovené v koncesi.

(2) U právnické osoby musí podmínku dobré pověsti splňovat statutární orgán nebo jeho člen, popřípadě odpovědný zástupce,⁵⁾ pokud je ustanoven.

(3) U fyzické osoby musí podmínku dobré pověsti splňovat fyzická osoba sama a též odpovědný zástupce,⁵⁾ je-li ustanoven.

(4) Dobrá pověst se zkoumá pět let zpět od podání žádosti a musí trvat po celou dobu provozování dopravy.

(5) Dopravní úřad provádí prověrku dobré pověsti dopravce nejméně jednou za pět let.“.

8. § 6 včetně nadpisu zní:

„§ 6

Odborná způsobilost

(1) Odbornou způsobilost k provozování silniční dopravy pro cizí potřeby (dále jen „odborná způsobilost“) prokazuje žadatel osvědčením o odborné způsobilosti pro provozování dopravy, které vydá příslušný dopravní úřad na základě úspěšně složené zkoušky z předmětů stanovených prováděcím předpisem. Odborná způsobilost musí trvat po celou dobu provozování dopravy.

(2) U nákladní dopravy se prokazování odborné způsobilosti podle odstavce 1 vztahuje na dopravu provozovanou vozidly, jejichž celková hmotnost přesahuje 3,5 tuny.

(3) Odborná způsobilost se prokazuje zvlášť pro každý druh dopravy.

(4) U právnické osoby musí podmínku odborné způsobilosti splňovat statutární orgán nebo jeho člen nebo odpovědný zástupce,⁵⁾ pokud je ustanoven.

(5) U fyzické osoby musí podmínku odborné způsobilosti splňovat fyzická osoba sama nebo odpovědný zástupce,⁵⁾ je-li ustanoven.

(6) Zkoušky uvedené v odstavci 1 skládá žadatel před příslušným dopravním úřadem v místě trvalého pobytu žadatele. Na zkoušky odborné způsobilosti se nevztahují předpisy o správním řízení.

(7) Odbornou způsobilost z předmětů stanovených prováděcím předpisem nahrazuje vysvědčení o státní nebo maturitní zkoušce z daného oboru, pokud výuka zajišťuje znalosti požadované z hlediska odborné způsobilosti.

(8) Odbornou způsobilost, obsah a rozsah zkoušek a podrobnosti o skládání zkoušek odborné způsobilosti stanoví prováděcí předpis.

(9) Odborně způsobilou k provozování mezinárodní silniční dopravy je osoba, která má kromě odborné způsobilosti prokázané podle odstavce 1 i tři roky praxe v provozování vnitrostátní silniční dopravy.

(10) Podmínku praxe v provozování silniční dopravy prokazuje žadatel předložením koncesní listiny, která byla vydána před třemi lety od podání žádosti k provozování tohoto druhu dopravy.“.

9. § 8 včetně nadpisu zní:

„§ 8

Stanovisko k rozhodování o koncesi

(1) Ve stanovisku potřebném pro vydání nebo změnu koncese⁵⁾ dopravní úřad uvede

- a) zda žadatel o koncesi splňuje podmínku dobré pověsti,
- b) zda žadatel o koncesi splňuje podmínku finanční způsobilosti, jedná-li se o druh dopravy, u které se splnění této podmínky vyžaduje,
- c) druh dopravy, pro kterou se stanovisko uděluje,
- d) u nákladní dopravy údaj o tom, zda doprava bude provozována vozidly, jejichž celková hmotnost přesahuje 3,5 tuny, a dále údaj o celkovém počtu vozidel, se kterými bude nákladní doprava provozována,
- e) dobu, na kterou se stanovisko vydává,
- f) zda je pro daný druh dopravy potřebná odborná způsobilost,

g) zda je pro druh mezinárodní silniční dopravy dána potřebná doba praxe.

(2) Příslušným pro vydání stanoviska podle odstavce 1 je

- a) dopravní úřad v místě sídla u právnické osoby nebo trvalého pobytu u fyzické osoby,
- b) dopravní úřad, v jehož obvodu je umístěna organizační složka podniku dopravce, je-li žadatelem fyzická osoba s trvalým pobytem nebo právnická osoba se sídlem mimo území České republiky.

(3) Dopravní úřad vydává stanovisko podle odstavce 1 nejméně na dobu pěti let, nejvýše však na dobu deseti let.

(4) Bylo-li stanovisko podle odstavce 1 vydáno na dobu určitou, zašle příslušný dopravní úřad živnostenskému úřadu, který vydal koncesi, 30 dní před koncem doby stanovené ve stanovisku stanovisko nové.“.

10. V § 9 odstavec 1 zní:

„(1) Podnikatel v silniční dopravě je povinen označit vozidla taxislužby, autobusy, tahače a nákladní vozidla o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny, které používá k podnikání, svým obchodním jménem a zajistit, aby ve vozidle taxislužby byla umístěna kopie protokolu o technické prohlídce. Způsob označení stanoví prováděcí předpis.“.

11. V § 9 odst. 2 písmenu b) se na konci doplňují slova „nebo osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě“.

12. V § 9 odst. 2 písmeno c) zní:

„c) práce řidiče v silniční dopravě osob, pokud se provozuje autobusem, vykonávala pouze osoba bezúhonná,“.

13. V § 9 odst. 2 písm. d) se slova „nákladním automobilem“ nahrazují slovy „nákladním vozidlem“ a slova „nákladního automobilu“ se nahrazují slovy „nákladního vozidla“.

14. V § 9 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Podnikatel je povinen dodržovat následující podmínky:

- a) doprava nesmí být provozována po uplynutí doby uvedené ve stanovisku dopravního úřadu,
- b) opravy vozidel (s výjimkou drobných oprav) musí být prováděny na plochách k tomu určených; doklad o provádění údržby mimo vlastní prostory musí být archivován po dobu 2 let,
- c) odstavení a dlouhodobé stání vozidel, jejichž celková hmotnost přesahuje 3,5 tuny, musí být zajištěno mimo veřejně přístupné pozemní komunikace, v prostorách k tomu určených,
- d) před zahájením provozování dopravy sdělit dopravnímu úřadu, který vydal stanovisko ke koncesi, počet vozidel, se kterými bude provozovat

dopravu, jejich státní poznávací značku, typ a užitečnou hmotnost a nahlásit do třiceti dnů každou změnu v těchto údajích.“.

15. Za § 9 se vkládá nový § 9a, který včetně nadpisu zní:

„§ 9a

Osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě

(1) Osvědčení vydává příslušný dopravní úřad na základě žádosti dopravce. Dopravce musí mít ke dni zahájení provozu městské autobusové dopravy platné osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě.

(2) Osvědčením o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě se osvědčuje, že dopravce splňuje podmínky stanovené tímto zákonem pro provozování městské autobusové dopravy,

- a) je držitelem platné koncesní listiny s udáním její doby platnosti,
- b) je držitelem platných licencí na provozování linek městské autobusové dopravy.

(3) Toto osvědčení musí být umístěno viditelně v prostoru řidiče ve všech vozidlech, která uvedený dopravce používá k provozu na linkách městské autobusové dopravy, pro které má udělenou platnou licenci.

(4) V osvědčení o oprávnění k podnikání v městské autobusové dopravě musí být uvedeno obchodní jméno, sídlo nebo místo podnikání, číslo telefonu, případně faxu dopravce, který je držitelem originálu výše uvedených dokladů, a údaj o době platnosti příslušné koncesní listiny.“.

16. V § 10 se na konci odstavce 1 doplňují tato slova: „nebo Ministerstvem dopravy a spojů, jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu“.

17. V § 10 odst. 2 věta první zní: „Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů rozhodují o licenci na základě žádosti dopravce.“.

18. V § 10 odst. 2 písm. b) se za slova „zda jde o“ vkládá slovo „městskou,“.

19. V § 10 odst. 2 se na konci písmene d) doplňují tato slova: „jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu,“.

20. V § 10 odst. 2 písmeno e) zní:

„e) trasu linky, včetně zastávek pro nástup a výstup, jejich úplné názvy a určené výchozí a cílové zastávky (dále jen „vedení linky“) a informaci o časovém rozložení spojů linky,“.

21. V § 10 odst. 2 se na konci písmene f) doplňují tato slova: „jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu,“.

22. V § 10 odst. 2 se na konci písmene g) doplňují tato slova: „jedná-li se o mezinárodní linkovou dopravu,“.

23. V § 10 odst. 2 písmeno h) zní:

„h) denní dobu řízení, nepřetržitou dobu řízení, dobu odpočinku každého z řidičů, bezpečnostní přestávky; toto ustanovení se nevztahuje na městskou autobusovou dopravu,“.

24. V § 11 se na konci odstavce 2 doplňují tyto věty: „Stanovisko musí obsahovat věcná zdůvodnění vyplývající z vyjádření obdržení při projednání žádosti dopravce. Příslušný dopravní úřad je vázán stanoviskem dotčeného úřadu o zajištění přepravní potřeby ve vnitrostátní linkové dopravě podle § 12 odst. 3 písm. b).“.

25. V § 11 odstavec 3 zní:

„(3) Před vydáním stanoviska dotčený úřad předloží žádost o udělení licence k vyjádření

- a) obci, v jejímž územním obvodu budou umístěny zastávky,
- b) příslušnému orgánu Policie České republiky z hlediska bezpečnosti silničního provozu,
- c) správci pozemní komunikace,⁶⁾
- d) majiteli označnicku zastávky uvedené v žádosti o udělení licence.

Vyjádření musí být provedeno ve lhůtě 15 dnů od doručení žádosti písemnou formou a musí obsahovat věcná zdůvodnění uvedených závěrů.“.

26. V § 12 odst. 1 věta první zní: „Dopravní úřad rozhodne o žádosti o udělení licence pro vnitrostátní linkovou osobní dopravu nebo městskou autobusovou dopravu ve lhůtě 45 dnů od jejího podání.“.

27. V § 12 odst. 2 se na konci doplňuje věta, která zní: „V tomto případě dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů uděluje licenci ve veřejném zájmu na dobu jednoho roku podle vyhlášené platnosti jízdního řádu.“.

28. V § 12 odst. 3 se písmeno a) zrušuje.

Dosavadní písmena b) až d) se označují jako písmena a) až c).

29. V § 12 odst. 3 písmeno a) zní:

„a) přepravní potřeby v přepravním spojení, kde bude linka vedena, jsou zajištěny provozem jiné veřejné osobní dopravy, která je dotována státem nebo v případě městské autobusové dopravy obcemi,“.

30. V § 12 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena d) a e), která znějí:

- „d) se v průběhu posledních 3 let dopustil dopravce jednání uvedeného v § 15 písm. a) až c),
- e) v případě mezinárodní linkové dopravy též tehdy, jsou-li v přepravním spojení, kde má být linka

vedena, přepravní potřeby uspokojivě zajištěny nejméně dvěma mezinárodními linkami provozovanými nejméně čtyřmi různými dopravci.“.

31. V § 12 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Ve veřejném zájmu na nepřerušném uspokojování přepravních potřeb může rozhodnout Ministerstvo dopravy a spojů o prodloužení platnosti udělené licence pro mezinárodní linkovou dopravu na dobu nejvýše 90 dnů od podání žádosti, aniž by dodrželo postup uvedený v § 11 a lhůtu uvedenou v odstavci 1.“.

32. V § 13 písm. a) se za slova „zda jde o“ vkládá slovo „městskou,“.

33. V § 13 písm. c) se za slovo „dopravy“ vkládá čárka a doplňují se slova „tento termín musí být stanoven v závislosti na dodržení lhůt schválení jízdního řádu, předání schváleného jízdního řádu do celostátního informačního systému o jízdních rádech a jeho uveřejnění v celostátním informačním systému o jízdních rádech,“.

34. V § 13 písmeno f) zní:

„f) další zpřesňující podmínky provozování linkové osobní dopravy, pokud o nich rozhodne.“.

35. V § 14 odstavec 1 zní:

„(1) Ve veřejném zájmu na uspokojování přepravních potřeb, v zájmu bezpečnosti dopravy, na základě neplánované uzavírky nebo na základě žádosti dopravce dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy a spojů zahájí řízení o změně rozhodnutí o udělení licence.“.

36. § 15 zní:

„§ 15

Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy a spojů licenci může odejmout, jestliže držitel licence

- a) závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem,
- b) neplní podmínky stanovené v licenci,
- c) nezačal provozovat linkovou osobní dopravu na základě udělené licence,
- d) o odejmutí licence požádal.“.

37. V § 16 se za písmeno b) vkládají nová písmena c) a d), která znějí:

- „c) dnem zániku právnické osoby, která je držitelem licence,
- d) uplynutím 30 dnů od smrti fyzické osoby, která je držitelem licence,“.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno e).

38. § 17 včetně nadpisu zní:

„§ 17
Jízdní řád

(1) Dopravce ve veřejné linkové osobní dopravě předloží jízdní řád nebo jeho změnu ke schválení dopravnímu úřadu, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvu dopravy a spojů. Jedná-li se o společný jízdní řád více dopravců, musí na něm být uvedeno, které spoje každý z dopravců zabezpečuje. Dopravní úřad, nebo jedná-li se o mezinárodní linkovou osobní dopravu, Ministerstvo dopravy a spojů jízdní řád nebo jeho změnu schválí, splňuje-li náležitosti stanovené prováděcím předpisem. Příslušným ke schválení jízdního řádu nebo jeho změny je dopravní úřad příslušný k rozhodování o udělení licence.

(2) Schválený jízdní řád postoupí dopravní úřad Ministerstvu dopravy a spojů, které vede pro potřeby veřejnosti celostátní informační systém o jízdních řádech. Ministerstvo dopravy a spojů může vedením tohoto systému pověřit právnickou osobu.

(3) Změny jízdních řádů veřejné vnitrostátní linkové dopravy lze provádět pouze v termínech zveřejněných Ministerstvem dopravy a spojů v Obchodním věstníku.

(4) Z důvodu veřejného zájmu, zásahu vyšší moci nebo neplánované uzavírky může dopravní úřad rozhodnout o změně jízdního řádu veřejné vnitrostátní linkové dopravy i v době jeho platnosti k jinému termínu.

(5) Ustanovení odstavců 2 a 3 se nevztahují na jízdní řády městské autobusové dopravy provozované na území města.

(6) Způsob zpracování, obsah, vyhlášení a vyvěšování jízdního řádu a jeho změn a organizaci celostátního informačního systému o jízdních řádech stanoví prováděcí předpis.“

39. V § 18 písm. b) se za slova „vydat a uveřejnit“ vkládá slovo „schválený“.

40. V § 18 písm. c) se za slova „dopravu podle“ vkládá slovo „schváleného“.

41. V § 18 písmena e), f) a g) znějí:

„e) označit vozidlo příslušné linky názvem výchozí a cílové zastávky spoje, u městské autobusové dopravy pouze názvem cílové zastávky spoje; označení linky, které je stanoveno v rozhodnutí o udělení licence, musí být čitelné i za tmy alespoň na čele vozidla, dále zajistit označení řidiče a průvodčího obchodním jménem dopravce nebo služebním stejnokrojem dopravce, dále označit bezbariérové vozidlo mezinárodním symbolem přístupnosti,

f) zřídit označnick zastávky, pokud zastávka nebyla označnickem vybavena, na všech označnických vyvěšit schválený jízdní řád a název zastávky, v městské autobusové dopravě dále číslo linky; u zastávky městské autobusové dopravy určené pouze pro výstup cestujících není vyvěšení jízdního řádu a čísla linky povinné,

g) zajistit údržbu označnicku zastávky a dalšího zastávkového vybavení (přístřešek, zařízení pro vyvěšení jízdního řádu), pokud je jeho majitelem, nebo přispívat na jeho údržbu majiteli označnicku a dalšího zastávkového vybavení na smluvním základě,“.

42. V § 18a odst. 1 se v návěti slovo „nebo“ nahrazuje slovem „a“.

43. V § 18a odst. 1 písm. c) se slova „osobní údaje potřebné na vymáhání přírážky“ nahrazují slovy „prokázání totožnosti“.

44. V § 18a odst. 2 se vkládá nové písmeno a), které zní:

„a) dodržovat přepravní řád, smluvní přepravní podmínky a tarif,“.

Dosavadní písmena a) až c) se označují jako písmena b) až d).

45. V § 18a odst. 2 písm. c) se slova „se prokázat osobními údaji potřebnými na vymáhání zaplacení přírážky“ nahrazují slovy „prokázat svoji totožnost“ a za slovo „zaplatit“ se vkládají slova „jízdné a“.

46. V § 18a se doplňuje odstavec 4, který včetně poznámky pod čarou č. 11) zní:

„(4) Porušení povinností cestujícího podle odstavce 2, kterým ohrozí pověřenou osobu, je přestupkem podle zvláštního právního předpisu.¹¹⁾“

¹¹⁾ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.“

47. V § 18b odst. 1 se ve větě první doplňují tato slova: „a tarif“.

48. V § 18c odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Provozovatel drážní dopravy na dráze celostátní, regionální, tramvajové, trolejbusové nebo speciální je oprávněn provozovat náhradní autobusovou dopravu za přerušenu drážní dopravu na dráze.

(2) Provozovatel drážní dopravy podle odstavce 1 nebo jím pověřený dopravce může provozovat náhradní autobusovou dopravu, pokud má platnou koncesi pro silniční motorovou osobní dopravu podle zvláštního právního předpisu.¹⁾ Pro provozování náhradní autobusové dopravy, která nepřesahuje 45 kalendářních dnů po sobě jdoucích, se nevyžaduje udělení licence a schválení jízdního řádu; vedení linky a umístění zastávek musí být z hlediska bezpečnosti

silničního provozu schváleno Policií České republiky.“.

49. V § 18c odst. 3 větě první se slova „dráhy nebo“ zrušují.

50. V § 19 odstavec 1 zní:

„(1) Závazkem veřejné služby v silniční dopravě pro cizí potřeby (dále jen „závazek veřejné služby“) se rozumí závazek, který dopravce přijal ve veřejném zájmu a který by jinak pro jeho ekonomickou nevýhodnost nepřijal nebo by jej přijal pouze zčásti. Závazek veřejné služby sjednává s dopravcem stát a hradí dopravci prokazatelnou ztrátu vzniklou jeho plněním.“.

51. V § 19 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Závazek veřejné služby spočívá v

- a) závazku provozu, kterým je závazek dopravce zajistit provozování veřejné linkové dopravy plynule a pravidelně podle schváleného jízdního řádu, včetně provozování doplňkových přepravních služeb,
- b) závazku přepravy, kterým je závazek dopravce přepravit cestující za speciální cenu při splnění zvláštních podmínek,
- c) závazku tarifním, kterým je závazek dopravce přepravit cestující nebo věci za regulovanou cenu podle cenových předpisů, která je nižší, než ekonomické jízdné nebo dovozní.“.

Dosavadní odstavce 2, 3 a 4 se označují jako odstavce 3, 4 a 5.

52. V § 19 odst. 3 se slovo „obcí“ zrušuje.

53. V § 19 se odstavec 4 zrušuje.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 4.

54. V § 19 odst. 4 větě první se slova „podle odstavce 2 a 3“ nahrazují slovy „podle odstavce 3“.

55. V § 19a odstavec 1 zní:

„(1) Základní dopravní obslužností územního obvodu okresu je zajištění přiměřené dopravy po všechny dny v týdnu z důvodu veřejného zájmu, především do škol, do úřadů, k soudům, do zdravotnických zařízení poskytujících základní zdravotní péči a do zaměstnání, včetně dopravy zpět, přispívající k trvale únosnému rozvoji tohoto územního obvodu. Rozsah podílu státu na jejím zajištění ve veřejném zájmu stanoví podle místních podmínek územního obvodu okresu a výše rozpočtových prostředků, které jsou k dispozici, příslušný okresní úřad.“.

56. V § 19a se odstavec 3 zrušuje.

57. V § 19b odst. 1 písm. a) se slova „linkovou dopravou“ zrušují a za slovo „veřejnou“ se vkládají slova „vnitrostátní linkovou dopravou nebo linkami veřejné městské linkové dopravy, které zabezpečují do-

pravu v rámci závazku veřejné služby mimo území města,“.

58. V § 19b odst. 1 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno b).

59. V § 19b odst. 2 větě druhé se slovo „obec“ zrušuje.

60. V § 19b odst. 2 se za slova „prokazatelnou ztrátu“ vkládá slovo „nejvýše“.

61. V § 19b odst. 2 věta první zní: „Povinnou součástí smlouvy o závazku veřejné služby je dopravcem předložený předběžný odborný odhad prokazatelné ztráty za celé období, na které se závazek veřejné služby uzavírá.“.

62. V § 19b se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

63. V § 19b odst. 3 se slova „z rozpočtu obce“ zrušují.

64. V § 19b se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Zajišťuje-li dopravce přepravní služby mimo závazky veřejné služby nebo jiné činnosti, je povinen vést oddělené účetnictví závazků veřejných služeb. Finanční prostředky určené k úhradě prokazatelné ztráty nesmí být použity k jiným účelům.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

65. Za § 19b se vkládá nový § 19c, který zní:

„§ 19c

Ostatní dopravní obslužnost

(1) Ostatní dopravní obslužností je zajištění dopravních potřeb územního obvodu obce nad rámec základní dopravní obslužnosti územního obvodu okresu. Na zajištění ostatní dopravní obslužnosti uzavírá obec s dopravcem závazek veřejné služby a hradí ze svého rozpočtu prokazatelnou ztrátu vzniklou dopravci plněním závazků veřejné služby.

(2) Pro závazky veřejné služby a prokazatelnou ztrátu v ostatní dopravní obslužnosti platí přiměřeně § 19, 19a a 19b.“.

66. V § 21 odst. 1 se na konci doplňují věty, které znějí: „Provozovatel taxislužby je oprávněn provozovat taxislužbu pouze vozidlem, kterému bylo přiděleno dopravním úřadem evidenční číslo. Podrobnosti k náležitostem evidence vozidel taxislužby stanoví prováděcí předpis. Vozidlo, které je evidováno jako vozidlo taxislužby, není přípustné využívat k provozování jiného druhu silniční dopravy mimo dopravu pro soukromou potřebu.“.

67. V § 21 odstavec 3 zní:

„(3) Provozovatel taxislužby je povinen zajistit, aby k provozování taxislužby bylo použito pouze vozidel úplně vybavených a označených předepsaným způsobem. Způsob označení a podrobnosti o technických podmínkách provozování taxislužby, zejména podrobnosti o označení vozidla a náležitostech dokladů souvisejících s provozováním taxislužby, stanoví prováděcí předpis.“

68. V § 21 odst. 4 se v první a poslední větě slovo „neprodleně“ nahrazuje slovy „do sedmi dnů“ a ve druhé alinea za slova „prohlášením o bezúhonnosti a spolehlivosti všech řidičů taxislužby“ se vkládají slova „a doklady dosvědčujícími bezúhonnost a spolehlivost¹⁾ všech řidičů taxislužby, pokud si je dopravní úřad vyžádá“.

69. V § 21 odst. 4 se za poslední alinea vkládá čárka a doplňuje se nové alinea, které zní:

„– údaji o typu, státní poznávací značce a evidenčním čísle vozidla, pokud mu bylo již přiděleno, kterým v územním obvodu dotčeného dopravního úřadu hodlá provozovat taxislužbu.“

70. V § 21 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Provozovatel taxislužby nesmí umístit na vozidle žádnou reklamu, a to jak vně, tak i uvnitř vozidla, s výjimkou reklamy radiodispečinku, přes který lze službu objednat. Používání reklamních štítů umístěných na střeše vozidla se zakazuje.“

Dosavadní odstavce 5 až 7 se označují jako odstavce 6 až 8.

71. V § 21 se na konci odstavce 6 doplňují věty, které znějí: „Provozovatel jiné osobní silniční dopravy je zároveň povinen zajistit, aby jím používané vozidlo bylo označeno předepsaným způsobem. Podrobnosti označení vozidel jiné osobní silniční dopravy stanoví prováděcí předpis.“

72. V § 21 odstavce 7 a 8 včetně poznámek pod čarou č. 6b) a 6c) znějí:

„(7) Obec může stanovit v samostatné působnosti^{6b)} obecně závaznou vyhláškou obce jako podmínku k výkonu práce řidiče taxislužby na území obce povinnost prokázat zkouškou řidiče znalosti místopisu, právních předpisů upravujících taxislužbu a ochranu spotřebitele, znalosti obsluhy taxametru a způsob provádění zkoušky.

(8) Obec je oprávněna vymezit část veřejné pozemní komunikace jako stanoviště vozidel taxislužby a vyznačit tento prostor dopravní značkou podle zvláštního právního předpisu.^{6c)} Současně je obec oprávněna v samostatné působnosti^{6b)} stanovit obecně závaznou vyhláškou obce pro tato stanoviště Provozní řád upravující v souladu s místními podmínkami pra-

vidla provozu na stanovišti taxislužby. Provozní řád se zveřejní v místě stanoviště.

^{6b)} Zákon č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

^{6c)} Vyhláška č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu), ve znění pozdějších předpisů.“

73. Za § 21 se vkládá nový § 21a, který zní:

„§ 21a

(1) Dopravní úřad

- vystaví na základě písemného oznámení provozovatele taxislužby pro řidiče provozovatele taxislužby průkaz způsobilosti řidiče taxislužby provozovat taxislužbu počínající ve vymezeném územním obvodu dopravního úřadu,
- stanoví provozovateli taxislužby přepravní podmínky provozování taxislužby,
- odebere průkaz způsobilosti řidiče taxislužby, pomínou-li důvody pro jeho vydání.

(2) Provozovatel taxislužby zajistí

- aby průkaz způsobilosti řidiče taxislužby byl umístěn na viditelném místě ve vozidle taxislužby,
- dodržování přepravních podmínek taxislužby ve vymezeném územním obvodu,
- předání průkazu způsobilosti řidiče taxislužby místně příslušnému dopravnímu úřadu, který odebral průkaz způsobilosti řidiče taxislužby,
- zpřístupnění přepravních podmínek cestujícímu na dostupném místě uvnitř vozidla taxislužby,
- v případě trvalého vyřazení vozidla taxislužby z evidence okamžitě odstranění povinného označení umístěného na vozidle taxislužby a demontáž taxametru.“

74. Za § 21a se vkládá nový § 21b, který zní:

„§ 21b

Příležitostná osobní silniční doprava

(1) Provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy je povinen zajistit, aby jím používané osobní automobily nebyly označeny způsobem zaměnitelným s vozidly taxislužby a aby jím poskytované přepravní služby nebyly nabízeny způsobem s taxislužbou zaměnitelným.

(2) Provozovatel příležitostné osobní silniční dopravy je povinen objednávkou přepravní služby předem zaznamenat do evidenční knihy objednávek a zajistit, aby kopie záznamu objednávky byla umístěna ve vozidle, kterým se přeprava vykonává, a aby ji řidič na vyžádání předložil kontrolnímu orgánu.

(3) Provozovatel příležitostné osobní silniční do-

pravy je povinen objednávky přepravní služby uchovávat po dobu pěti let od ukončení přepravy.

(4) Provozovatel příležitostně osobní silniční dopravy je dále povinen zajistit, aby

- a) koncese pro příležitostnou osobní silniční dopravu byla vystavena na viditelném místě uvnitř vozidla,
- b) přepravovaná osoba neplatila za přepravu přímo řidiči vozidla.“.

75. Část III včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 7) a 7a) zní:

„ČÁST III

PŘEPRAVA NEBEZPEČNÝCH VĚCÍ V SILNIČNÍ DOPRAVĚ

§ 22

(1) Nebezpečné věci jsou látky a předměty, pro jejichž povahu, vlastnosti nebo stav může být v souvislosti s jejich přepravou ohrožena bezpečnost osob, zvířat a věcí nebo ohroženo životní prostředí.

(2) Silniční dopravou je dovoleno přepravovat pouze nebezpečné věci vymezené mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv,⁷⁾ (dále jen „Dohoda ADR“), a to za podmínek v ní uvedených.

(3) Přeprava jaderných materiálů a radionuklidových zářičů se řídí zvláštními právními předpisy.^{7a)}

(4) Ministerstvo dopravy a spojů může v souladu s Dohodou ADR povolit na omezenou dobu, nejvýše však na pět let, provádění silniční přepravy nebezpečných věcí za odchylných podmínek od Dohody ADR. Toto povolení nelze vydat pro přepravu jaderných materiálů a radionuklidových zářičů stanovených zvláštními právními předpisy.^{7a)}

(5) Ministerstvo dopravy a spojů je oprávněno podle Dohody ADR pověřit právnické osoby se sídlem na území České republiky nebo fyzické osoby s trvalým pobytem na území České republiky výkonem činností souvisejících s prováděním Dohody ADR, spočívajících v zajištění povinného školení a vydávání osvědčení řidičům vozidel přepravujících nebezpečné věci a v ověřování technické způsobilosti vozidel určených k přepravě nebezpečných věcí. Pověření lze udělit osobě na základě písemné žádosti, která prokáže splnění technických podmínek pro výkon požadovaných činností a která prokáže odbornou způsobilost k výkonu požadovaných činností. Podrobnosti o činnostech, které souvisejí s prováděním Dohody ADR, technické podmínky a odbornou způsobilost požadovanou k výkonu jednotlivých činností souvisejících

s prováděním Dohody ADR stanoví prováděcí předpis.

⁷⁾ Vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR), ve znění pozdějších předpisů.

^{7a)} Vyhláška č. 143/1997 Sb., o přepravě a dopravě určených jaderných materiálů a určených radionuklidových zářičů.

Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů.

§ 23

(1) Subjekt předávající nebezpečné věci k přepravě (dále jen „odesílatel“) je povinen podle Dohody ADR zejména

- a) zařadit, zabalit a označit nebezpečné věci,
- b) dodržet ustanovení o zákazu společné nakládky, pokud ji provádí,
- c) nepředat k přepravě nebezpečné věci, jejichž přeprava není dovolena,
- d) předat dopravci v písemné formě pokyny pro řidiče,
- e) uvést správně a úplně údaje v nákladním listě, včetně prohlášení,
- f) předat řidiči kopii povolení podle zvláštních právních předpisů,^{7a)}
- g) přezkoumat před nakládkou průvodní doklady a provést vizuální kontrolu, zda vozidlo a jeho zařízení splňují předepsaná ustanovení,
- h) označit kontejnery,
- i) zabezpečit předepsané školení ostatních osob podílejících se na přepravě.

(2) Dopravce je povinen podle Dohody ADR při přepravě nebezpečných věcí zejména

- a) použít pouze vozidla, která jsou k tomu způsobilá,
- b) zabezpečit, aby řidič měl povinnou výbavu, včetně výstražných oranžových tabulek, případně bezpečnostních značek,
- c) zabezpečit přítomnost závozníka ve vozidle, pokud je to předepsáno,
- d) zabezpečit, aby přepravu prováděli pouze řidiči, kteří jsou k tomu vyškoleni,
- e) zabezpečit školení ostatních osob podílejících se na přepravě,
- f) zajistit, aby řidič
 1. měl během přepravy s sebou a na požádání předložil oprávněným osobám ke kontrole průvodní doklady, funkční hasicí přístroje, povinnou výbavu vozidla,
 2. nepřevzal k přepravě a nepřepřavoval kus, jehož obal je poškozen nebo netěsný,

3. provedl v případě nehody nebo mimořádné události opatření uvedená v písemných pokynech pro řidiče,
4. dodržel předpisy týkající se nakládky, vykládky a manipulace, pokud ji sám provádí, včetně zákazu společné nakládky, provozu vozidla a dozoru nad vozidly.

(3) Povinnosti odesílatele a dopravce musí být zajištěny i v případě, že jde o přepravu pro vlastní potřeby.“.

76. § 24 se zrušuje.

77. V § 34 odstavec 1 zní:

„(1) Státní odborný dozor v silniční dopravě vykonávají dopravní úřady ve svém územním obvodu a ve věcech mezinárodní dopravy osob též Ministerstvo dopravy a spojů. Při výkonu státního odborného dozoru dozírají, zda dopravci, odesílatelé nebo řidiči dodržují podmínky a plní povinnosti stanovené tímto zákonem a zda provozují dopravu podle uděleného povolení. Dopravní úřady a Ministerstvo dopravy a spojů dále vykonávají státní odborný dozor nad financováním dopravní obslužnosti.“.

78. Za § 34 se vkládá nový § 34a, který zní:

„§ 34a

Dopravní úřad zjišťuje zdroj ohrožení provozu veřejné linkové dopravy osob. Při zjištění zdroje ohrožení nařídí provozovateli nebo majiteli zdroje ohrožení jeho odstranění. Nevyhoví-li provozovatel nebo majitel zdroje ohrožení, dopravní úřad rozhodne o odstranění zdroje ohrožení na jeho náklady. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek.“.

79. § 35 včetně poznámky pod čarou č. 7c) zní:

„§ 35

(1) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 100 000 Kč dopravci, který

- a) nezajistí, aby v každém vozidle byl záznam o provozu vozidla, nebo nezajistí řádné vedení záznamu o provozu vozidla, pokud je povinen jej vést podle § 3 odst. 2,
- b) nezajistí, aby v každém vozidle byl záznam o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a údaj o době odpočinku, pokud je povinen jej vést podle § 3 odst. 3,
- c) neuschovává záznamy o provozu vozidla nebo záznamy o době řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku po stanovenou dobu,
- d) používá v silniční dopravě vozidla, od jejichž technické prohlídky a měření emisí uplynula doba delší, než stanoví zvláštní právní předpis,^{3a)}

- e) nemá řádně označené vozidlo,
- f) nedodržuje ustanovení přepravního řádu,
- g) poruší ustanovení § 9 odst. 2, 3 nebo § 9a,
- h) nepředloží jízdní řád ke schválení ve stanovené lhůtě, nedodrží způsob předložení jízdního řádu ke schválení určený příslušným dopravním úřadem, nepředloží schválený jízdní řád mezinárodní linkové dopravy do celostátního informačního systému o jízdních řádech,
- i) nezajistí údržbu označnicku zastávky a dalšího zastávkového vybavení (přístřešek, zařízení pro vyvěšení jízdního řádu).

(2) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 500 000 Kč dopravci, který

- a) provozuje silniční dopravu bez příslušného povolení,
- b) nezajistí dodržování stanovené doby řízení vozidla, bezpečnostních přestávek a doby odpočinku při práci řidičů,
- c) nedodržuje mezinárodní dohody v silniční dopravě,
- d) nedodržuje podmínky pro provozování linkové osobní dopravy stanovené v licenci,
- e) provozuje linkovou osobní dopravu bez schváleného jízdního řádu nebo opakovaně nedodržuje schválený jízdní řád,
- f) nezahájí provoz na lince ve stanoveném termínu,
- g) neprovozuje po celou dobu platnosti licence dopravu na lince.

(3) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 750 000 Kč dopravci, který

- a) nabízí či poskytuje přepravní služby anebo přijme objednávku přepravní služby formou uváděnou v § 2 odst. 8, aniž by byl oprávněn k provozování taxislužby,
- b) nabízí či poskytuje přepravní služby formou uváděnou v § 2 odst. 8 vozidlem, které není evidováno jako vozidlo taxislužby,
- c) označí vozidlo, které není evidováno jako vozidlo taxislužby, způsobem zaměnitelným s taxislužbou nebo vybaví takové vozidlo taxametrem,
- d) provozuje vozidlem evidovaným jako vozidlo taxislužby jiný druh silniční dopravy pro cizí potřeby,
- e) poskytuje přepravní služby formou příležitostné osobní silniční dopravy, aniž předem provede záznam objednávky v evidenční knize objednávek nebo nezajistí, aby řidič vozidla, který provádí přepravu na základě koncese vydané dopravci pro příležitostnou osobní silniční dopravu, předložil kontrolnímu orgánu kopii objednávky pře-

právní služby, nebo neoznačí vozidlo příležitostně osobní silniční dopravy stanoveným způsobem,

- f) nezajistil, aby řidič vozidla, které je evidováno jako vozidlo taxislužby na základě koncese vydané tomuto dopravci, plnil přepravní podmínky, které byly stanoveny místně příslušným dopravním úřadem jako závazné v územním rozsahu jeho působnosti,
- g) nezajistil dodržování Provozního řádu stanoviště taxislužby řidičem vozidla, které je evidováno jako vozidlo taxislužby na základě koncese vydané tomuto dopravci,
- h) poruší ustanovení § 21,
- i) nedodržuje podmínky pro provozování taxislužby stanovené tímto zákonem,
- j) provozuje linkovou osobní dopravu bez licence,
- k) neumožní výkon státního odborného dozoru a vrchního státního dozoru.

(4) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů při porušení tohoto zákona uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč dopravci nebo odesílateli, který nedodrží podmínky stanovené pro silniční dopravu nebezpečných věcí.

(5) Dopravní úřad uloží pokutu až do výše 500 000 Kč osobě, která

- a) neodstranila zdroj ohrožení provozu veřejné linkové dopravy,
- b) svojí činností poškodila zařízení veřejné linkové dopravy,
- c) způsobila přerušování provozu veřejné linkové dopravy většího rozsahu.

(6) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů zašle opis pravomocného rozhodnutí, kterým byla uložena dopravci pokuta, dopravnímu úřadu, který vydal stanovisko ke koncesi, a dopravnímu úřadu, který vydal licenci pro pravidelnou linkovou dopravu.

(7) Při placení a vymáhání pokut se postupuje podle zvláštního právního předpisu.^{7c)}

^{7c)} Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.“

80. Za § 35 se vkládají nové § 35a a 35b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 35a

Návrh na zrušení živnostenského oprávnění

(1) Dopravní úřad nebo Ministerstvo dopravy a spojů podá u příslušného živnostenského úřadu návrh na zrušení živnostenského oprávnění⁷⁾ tomu dopravci, který závažným způsobem porušil podmínky stanovené tímto zákonem.

(2) Závažným porušením podmínek stanovených

tímto zákonem je ztráta dobré pověsti a skutečnost, kdy je opakovaně uložena pokuta podle tohoto zákona. Pro účely tohoto zákona se opakovaně uloženou pokutou rozumí

- a) více než dvakrát uložená pokuta podle ustanovení § 35 odst. 1, nebo
- b) více než dvakrát uložená pokuta podle ustanovení § 35 odst. 2 nebo 3.

(3) Za závažné porušení podmínek stanovených tímto zákonem je považováno také uložení pokuty podle ustanovení § 35 odst. 4 v období posledních třech let.

(4) Do součtu uložených pokut podle odstavce 2 se zahrnují všechny pokuty uložené od účinnosti tohoto zákona.

§ 35b

Vybírání kaucí

(1) Orgány Policie České republiky při provádění kontroly podle § 37 odst. 1 tohoto zákona jsou oprávněny v případě, že se jedná o dopravce, který má bydliště nebo sídlo mimo území České republiky, vybrat kauci, a to v rozmezí od 10 000 Kč do 50 000 Kč podle závažnosti porušené povinnosti.

(2) Nesloží-li řidič, který při kontrole zastupuje dopravce, požadovanou kauci, jsou orgány Policie České republiky oprávněny znehybnit vozidlo, které ke spáchání správního deliktu použil, a umístít jej na odstavném parkovišti vyhrazeném pro tato vozidla. Náklady s tím spojené jdou k tíži dopravce.

(3) Při výběru kaucí jsou orgány Policie České republiky povinny vydat řidiči stvrzenku o převzetí kaucí, sepsat protokol o zjištěném porušení a dát řidiči možnost, aby se k tomuto zjištění vyjádřil, nebo jej poučit o tom, že je povinen se k případu vyjádřit nejpozději ve lhůtě dvou týdnů k příslušnému dopravnímu úřadu. Vzor stvrzenky upraví prováděcí předpis.

(4) Dnem předání kaucí a protokolu o zjištění porušení povinností je zahájeno správní řízení vedené příslušným dopravním úřadem. Řízení před dopravním úřadem a lhůty pro vydání správního rozhodnutí se řídí obecnými předpisy o správním řízení.

(5) Pokud se řidič ve lhůtě nevyjádří, považuje dopravní úřad jeho mlčení za souhlas a je oprávněn o správním deliktu rozhodnout i bez jeho vyjádření. Rozhodnutí o uložení pokuty za porušení tohoto zákona a o zápočtu kaucí na tuto pokutu zašle dopravní úřad účastníku řízení do ciziny, a to ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení. Doručování rozhodnutí se řídí obecnými předpisy o správním řízení.

(6) Vozidlo, které bylo znehybněno a odstaveno na k tomu vyhrazeném parkovišti orgány Policie České republiky, se dopravci vydá po zaplacení požadované kaucí, respektive po zaplacení pokuty uložené

dopravním úřadem za spáchání správního deliktu zjištěného při kontrolní činnosti orgány Policie České republiky.“

81. V § 38 odstavec 2 zní:

„(2) U vozidel, která přepravují nebezpečné věci, celní úřady na státních hranicích kontrolují, zda osádka vozidla je podle Dohody ADR vybavena předepsanými řádně vyplněnými doklady a zda tato vozidla jsou předepsaným způsobem označena a vybavena.“

82. Za § 39 se vkládají nové § 39a až 39c, které včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 10) znějí:

„Krizový stav v silniční nákladní dopravě

§ 39a

(1) Ministerstvo dopravy a spojů

- kontroluje vývoj nabídky kapacit v silniční nákladní dopravě,
- vyhodnocuje intenzitu silniční nákladní dopravy ve vztahu ke kapacitě, propustnosti a stavu silniční infrastruktury,
- sleduje v souvislosti s vývojem nabídky kapacit a intenzity silniční nákladní dopravy finanční způsobilost dopravců v silniční nákladní dopravě.

(2) Příslušné dopravní úřady poskytují Ministerstvu dopravy a spojů průběžně informace o počtu dopravců na trhu silniční nákladní dopravy, o počtu vozidel, kterými je silniční nákladní doprava provozována, a o jejich finanční způsobilosti.

§ 39b

Krizový stav v silniční nákladní dopravě nastává, pokud

- převyšuje vývoj nabídky kapacit v silniční nákladní dopravě nejméně po dobu tří měsíců po sobě jdoucích vývoj poptávky, nebo
- způsobuje intenzita silniční nákladní dopravy nepřujezdnost pozemních komunikací,

a hrozí-li z těchto důvodů významnému počtu dopravců v silniční nákladní dopravě úpadek podle zvláštního právního předpisu.¹⁰⁾

§ 39c

V případě krizového stavu v silniční nákladní dopravě vláda nařízením stanoví

- dočasný zákaz vydávání koncesí⁵⁾ k provozování silniční nákladní dopravy,
- dočasný zákaz změn koncesí⁵⁾ k provozování silniční nákladní dopravy, spočívající v rozšíření počtu vozidel, která dopravce používal přede dnem nabytí účinnosti nařízení vlády k provozování silniční nákladní dopravy, a

c) podmínky provádění těchto zákazů.

¹⁰⁾ Zákon č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů.“

83. V § 40a odst. 1 se slova „nákladními automobily“ nahrazují slovy „nákladními vozidly“.

84. V části VI se za § 40a vkládá nový § 40b, který zní:

„§ 40b

(1) Finanční způsobilost u dopravců, kterým byla vydána koncese přede dnem účinnosti tohoto zákona, se prokazuje ve výši 220 000 Kč pro jedno vozidlo a 110 000 Kč pro každé další vozidlo o celkové hmotnosti 6 tun a více nebo ve výši 40 000 Kč pro každé další vozidlo do 6 tun celkové hmotnosti. Stanovené částky platí pouze pro vozidla, kterými dopravce provozoval dopravu ke dni účinnosti tohoto zákona.

(2) Dopravci, kteří provozují mezinárodní silniční dopravu autobusy, tahači nebo nákladními vozidly o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny s výjimkou speciálních vozidel na základě koncese, jsou povinni nejpozději do 31. března 2001 prokázat finanční způsobilost podle § 4a před příslušným dopravním úřadem a potvrzení o finanční způsobilosti předložit živnostenskému úřadu, který vydal koncesi k provozování silniční dopravy. Nepředloží-li dopravce potvrzení o finanční způsobilosti, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnost.

(3) Od 1. ledna 2003 se povinnost prokazovat finanční způsobilost rozšiřuje i na vnitrostátní dopravu.

(4) Dopravci, kteří provozují vnitrostátní silniční dopravu autobusy, tahači nebo nákladními vozidly o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny s výjimkou speciálních vozidel na základě koncese, jsou povinni nejpozději do 31. března 2003 prokázat finanční způsobilost podle § 4a před příslušným dopravním úřadem a potvrzení o finanční způsobilosti předložit živnostenskému úřadu, který vydal koncesi k provozování silniční dopravy. Nepředloží-li dopravce potvrzení o finanční způsobilosti, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnost.

(5) Podnikatel, který podle tohoto zákona je povinen označit vozidlo, ačkoli před účinností tohoto zákona tuto povinnost neměl, je povinen tak učinit nejpozději do 2 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona.

(6) Dopravci, kteří podle tohoto zákona jsou povinni prokázat odbornou způsobilost, ačkoliv před účinností tohoto zákona tuto povinnost neměli, jsou povinni předložit nejpozději do jednoho roku od účinnosti zákona příslušnému živnostenskému úřadu doklad o odborné způsobilosti. Nepředloží-li v této lhůtě dopravce tento doklad, pozbývá vydaná koncese uplynutím této lhůty platnosti.“

85. § 41 včetně nadpisu zní:

„§ 41

Zmocňovací ustanovení

1. Vláda nařízením upraví počátek, konec a podmínky provádění zakázek podle § 39c.

2. Ministerstvo dopravy a spojů vydá prováděcí předpis k provedení § 3 odst. 1 písm. b), § 3 odst. 2 a 3, § 4a odst. 6, § 6 odst. 1, § 6 odst. 8, § 7 odst. 3, § 9 odst. 1, § 17 odst. 6, § 18b odst. 2, § 19b odst. 5, § 21 odst. 1, 3 a 6, § 22 odst. 5, § 30 odst. 2 a § 35b odst. 3.

3. Obec může obecně závaznou vyhláškou upra-

vit podmínky provozování taxislužby podle § 21 odst. 7 a 8.“.

Čl. II

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, jak vyplývá z pozdějších zákonů.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

151

ZÁKON

ze dne 16. května 2000

o telekomunikacích a o změně dalších zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKON O TELEKOMUNIKACÍCH

HLAVA PRVNÍ

§ 1

Předmět úpravy

Zákon upravuje ve věcech telekomunikací

- a) podmínky pro zřizování a provozování telekomunikačních zařízení a telekomunikačních sítí,
- b) podmínky pro poskytování telekomunikačních služeb,
- c) výkon státní správy včetně regulace.

§ 2

Základní pojmy

(1) Telekomunikačním zařízením se rozumí technické zařízení, včetně vedení, pro vysílání, přenos, směrování, spojování a příjem informací prostřednictvím elektromagnetických vln.

(2) Telekomunikační síť se rozumí funkčně propojený soubor telekomunikačních zařízení k přepravě informací mezi koncovými body této sítě nebo soubor rádiových zařízení k přepravě informací nebo jejich vzájemná kombinace.

(3) Veřejnou telekomunikační sítí se rozumí síť, která má být podle licence nebo generální licence využita zcela nebo zčásti pro poskytování veřejných telekomunikačních služeb, včetně telekomunikační sítě určené výhradně k jednosměrnému šíření televizních nebo rozhlasových signálů po vedení.

(4) Rozhraním veřejné telekomunikační sítě se rozumí

- a) koncový bod sítě, který je fyzickým spojovacím bodem, ve kterém je uživateli telekomunikační služby poskytován přístup k veřejné telekomunikační síti,
- b) rozhraní pro propojování veřejných telekomunikačních sítí, nebo
- c) rozhraní v prostoru specifikující rádiové prostředí mezi rádiovými zařízeními, v souladu s jejich

technickými specifikacemi (koncový bod mobilní sítě).

Druhy a charakteristiku koncových bodů a rozhraní stanoví prováděcí předpis.

(5) Telekomunikační službou se rozumí služba, jejíž poskytování spočívá zcela nebo zčásti v přepravě nebo směrování informací telekomunikačními sítěmi třetím osobám. Touto službou je i pronájem telekomunikačních okruhů. Za telekomunikační službu se nepovažuje přepojení (přesměrování) hovoru tísňového volání na jiné pracoviště základní složky integrovaného záchranného systému, které je kompetentní k jeho odbavení.

(6) Veřejnou telekomunikační službou se rozumí telekomunikační služba, z jejíhož poskytování není předem vyloučen žádný zájemce o její využití.

(7) Veřejnou telefonní službou se rozumí veřejná telekomunikační služba spočívající v přepravě nebo směrování mluvené řeči v reálném čase mezi koncovými body veřejné telekomunikační sítě, která umožňuje každému uživateli používat zařízení připojené k takovému koncovému bodu za účelem komunikace s jiným uživatelem, jehož zařízení je připojené k jinému koncovému bodu.

(8) Uživatelem telekomunikační služby se rozumí fyzická osoba nebo právnická osoba, které je poskytována telekomunikační služba.

(9) Účastníkem se rozumí uživatel telekomunikační služby, který je s jejím poskytovatelem ve smluvním vztahu.

(10) Tísňovým voláním se rozumí bezplatná volba čísel, která jsou stanovena v číslovacím plánu a uvedena v telefonních seznamech a která je nutno pro záchranu lidských životů, zdraví nebo majetku zpřístupnit.

(11) Radiokomunikační službou se rozumí telekomunikační činnost, která spočívá v přenosu, vysílání nebo příjmu informací prostřednictvím rádiových vln.

(12) Rádiovými vlnami se rozumí elektromagnetické vlny o kmitočtech od 9 kHz do 3 000 GHz, jež se šíří prostorem bez jakéhokoli vedení.

(13) Veřejnou pevnou telekomunikační sítí se rozumí veřejná telekomunikační síť, jejíž koncové body mají pevnou v čase se neměnicí geografickou polohu.

(14) Telekomunikačním okruhem se rozumí sou-

bor telekomunikačních zařízení, který zajišťuje přenos informací mezi rozhraními telekomunikačního okruhu a který zahrnuje přepojovací funkce ovládané uživatelem. Tento soubor může zahrnovat i zařízení, která umožňují pružné užívání kmitočtového pásma okruhu, popřípadě směřování a řízení provozu.

(15) Rušením se rozumí nežádoucí účinek elektromagnetické energie, který může negativně ovlivnit funkci telekomunikačních zařízení, popřípadě kvalitu telekomunikačních služeb.

(16) Propojením se rozumí fyzické a logické spojení telekomunikačních sítí využívaných poskytovateli telekomunikačních služeb umožňující uživatelům jednoho poskytovatele telekomunikačních služeb komunikovat s uživateli téhož nebo jiného poskytovatele telekomunikačních služeb nebo za účelem umožnění přístupu ke službám poskytovaným jiným poskytovatelem telekomunikačních služeb. Telekomunikační služby mohou být poskytovány poskytovateli telekomunikačních služeb, kteří se propojují, nebo jinými poskytovateli telekomunikačních služeb, kteří mají přístup k telekomunikační síti.

(17) Připojením se rozumí fyzické a logické připojení telekomunikačního zařízení k rozhraní veřejné nebo neveřejné telekomunikační sítě za účelem využívání nebo poskytování telekomunikačních služeb.

(18) Držitelem licence s výrazným podílem na trhu se rozumí pro účely tohoto zákona subjekt, který má oprávnění k provozování veřejných telefonních sítí anebo k poskytování veřejné telefonní služby a který má nejméně dvaceti pěti procentní podíl z relevantního trhu v geografické oblasti, ve které má právo provozovat činnost. Podíl se stanoví z rozdílu výnosů za veřejnou telefonní službu, včetně výnosů z propojování, a nákladů na propojení hrazených jiným poskytovateli veřejné telefonní služby. Český telekomunikační úřad může stanovit jiný procentní podíl na základě posouzení schopnosti držitele licence ovlivnit podmínky trhu, jeho objemu tržeb a schopnosti zajištění finančních zdrojů nebo zkušenosti s provozováním veřejných telefonních sítí, s poskytováním veřejné telefonní služby nebo veřejné telekomunikační služby pronájmu telekomunikačních okruhů. Obdobně se postupuje při stanovení povinnosti subjektu poskytovat veřejnou telekomunikační službu formou pronájmu telekomunikačních okruhů.

(19) Regulací se rozumí usměrňování telekomunikačních činností a vztahů podle tohoto zákona a v jeho mezích, za účelem dosažení a udržení konkurenčního prostředí, ochrany telekomunikačního trhu, včetně ochrany uživatelů telekomunikačních služeb, regulačním orgánem vydáváním opatření, která jsou

závazná pro provozovatele telekomunikačních zařízení a sítí a pro poskytovatele telekomunikačních služeb a která jsou zveřejňována v Telekomunikačním věstníku. Dále k regulaci náleží též sledování plnění stanovených podmínek (a to i výkonem kontroly) a udržování stavu dosaženého podle těchto podmínek.

§ 3

Zřízení Českého telekomunikačního úřadu

(1) Zřizuje se Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) jako správní úřad pro výkon státní správy včetně regulace ve věcech telekomunikací.

(2) V čele Úřadu je předseda, kterého jmenuje a odvolává na návrh ministra dopravy a spojů vláda. Vláda na návrh ministra dopravy a spojů schvaluje statut Úřadu.

(3) Sídlem Úřadu je Praha.

(4) Předsedou může být jmenován občan České republiky, který je bezúhonný ve smyslu § 15 tohoto zákona, má ukončené vysokoškolské vzdělání v oboru telekomunikací nebo práva nebo ekonomie a má pět let praxe v řídicí činnosti v oboru telekomunikací.

(5) Funkční období předsedy Úřadu je čtyři roky. Předseda může být ve funkci nejdéle dvě po sobě jdoucí funkční období.

(6) Předseda Úřadu nesmí po dobu svého jmenování vykonávat funkce v politických stranách a hnutích, nesmí být členem statutárních orgánů provozovatelů telekomunikačních činností, jejich zaměstnancem nebo poradcem a nesmí být členem ve statutárních orgánech působících ve prospěch provozovatelů telekomunikačních činností.

(7) Předsedu Úřadu lze odvolat v případě závažného porušení povinností uložených tímto zákonem a jinými zákony a mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů nebo Sbírce mezinárodních smluv. Předsedu Úřadu lze rovněž odvolat v případě, že nevykonává svou funkci po dobu delší než čtyři měsíce nebo přestane-li splňovat předpoklady pro výkon funkce podle odstavce 4.

HLAVA DRUHÁ

TELEKOMUNIKAČNÍ ZAŘÍZENÍ

§ 4

(1) Telekomunikační zařízení musí splňovat podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.¹⁾ Vybraná telekomunikační zařízení musí kromě těchto

¹⁾ Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

podmínek splňovat podmínky stanovené tímto zákonem. Vybranými telekomunikačními zařízeními jsou

- a) koncová zařízení,
- b) rádiová zařízení.

(2) Koncovým zařízením se rozumí telekomunikační zařízení připojované přímo nebo nepřímo ke koncovým bodům veřejné telekomunikační sítě, s výjimkou rádiových zařízení a s výjimkou telekomunikačních zařízení pro přenos rozhlasového a televizního vysílání po vedení.

(3) Rádiovým zařízením se rozumí telekomunikační zařízení, které využívá rádiových vln, s výjimkou rádiových zařízení určených výhradně pro amatérskou radiokomunikační službu, která jsou individuálně vyrobená.

(4) Seznam jednotlivých druhů vybraných telekomunikačních zařízení zveřejňuje Úřad v Telekomunikačním věstníku.

Schvalování a uznávání typu koncového zařízení

§ 5

(1) Úřad rozhoduje o schválení nebo uznání typu koncového zařízení s výjimkou těch případů, kdy je koncové zařízení užíváno výlučně pro

- a) úkoly zpravodajských služeb,²⁾
- b) úkoly Policie České republiky v oblasti bezpečnosti,³⁾
- c) služby pátrání celního úřadu,⁴⁾ nebo
- d) úkoly ozbrojených sil České republiky.⁵⁾

V těchto případech Úřad rozhoduje o typu rozhraní tohoto zařízení.

(2) Úřad uzná technickou způsobilost koncového zařízení, které je opatřeno mezinárodní značkou shody,¹⁾ bylo-li schváleno jiným státem za podmínek srovnatelných se schvalováním typu koncového zařízení podle tohoto zákona. Seznam koncových zařízení uznaných Úřadem zveřejní Úřad v Telekomunikačním věstníku.

§ 6

Úřad pro účely schvalování typu koncového zařízení stanoví technické předpisy, technické normy, technické specifikace a opatření vydaná Úřadem pro provozování telekomunikační sítě a telekomunikačních

služeb (dále jen „předpisová základna“), na základě kterých bude typ koncového zařízení schvalován. Předpisovou základnu Úřad zveřejní v Telekomunikačním věstníku.

§ 7

(1) Žádost o schválení typu koncového zařízení podává výrobce se sídlem na území České republiky nebo s trvalým pobytem na území České republiky, nebo jiná právnická nebo fyzická osoba se sídlem na území České republiky nebo s trvalým pobytem na území České republiky, která je k tomu výrobcem písemně zmocněna. Žádost o schválení typu koncového zařízení musí obsahovat

- a) obchodní jméno, sídlo a právní formu právnické osoby a její identifikační číslo, pokud bylo přiděleno, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt, obchodní jméno, rodné číslo, pokud bylo přiděleno, a identifikační číslo fyzické osoby, je-li žadatelem fyzická osoba,
- b) technické údaje o koncovém zařízení,
- c) účel, pro který má být koncové zařízení používáno,
- d) technické předpisy, technické normy, technickou specifikaci a opatření vydaná Úřadem, podle kterých bylo postupováno při konstrukci koncového zařízení,
- e) způsob zajištění záručního a pozáručního servisu koncového zařízení.

(2) Žádost musí být doložena těmito doklady:

- a) ověřenou kopií smlouvy nebo listiny o zřízení nebo založení právnické osoby, u právnických osob zapsaných v obchodním rejstříku výpisem z obchodního rejstříku, u fyzických osob ověřenou kopií živnostenského oprávnění,
- b) písemným zmocněním výrobce, není-li žadatelem výrobce koncového zařízení,
- c) doklady o splnění požadavků na bezpečnost, elektromagnetickou kompatibilitu a ochranu životního prostředí, stanovených technickými předpisy a zvláštními právními předpisy,¹⁾
- d) dokladem o splnění podmínek stanovených předpisovou základnou pro konstrukci koncového zařízení,
- e) návodem k obsluze koncového zařízení v českém jazyce.

²⁾ Zákon č. 67/1992 Sb., o Vojenském obranném zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění zákona č. 160/1995 Sb.

³⁾ Zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 37c písm. b) zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 113/1997 Sb.

⁵⁾ Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky.

§ 8

(1) Úřad rozhodne o schválení typu koncového zařízení na základě posouzení vlastností a technických parametrů stanovených předpisovou základnou.

(2) Rozhodnutí o schválení typu koncového zařízení je dokladem pro vydání prohlášení o shodě podle zvláštního právního předpisu.¹⁾

§ 9

Technická způsobilost jednotlivě vyrobeného koncového zařízení

(1) O technické způsobilosti jednotlivě vyrobeného koncového zařízení rozhoduje Úřad na základě žádosti výrobce nebo jiné právnické nebo fyzické osoby.

(2) Úřad vydá rozhodnutí o schválení technické způsobilosti, jsou-li splněny technické podmínky stanovené předpisovou základnou.

§ 10

Schvalování a uznávání typu rádiového zařízení

(1) Úřad rozhoduje o schválení nebo uznání typu rádiového zařízení s výjimkou těch případů, kdy je rádiové zařízení užíváno výlučně pro

- a) úkoly zpravodajských služeb,²⁾
- b) úkoly Policie České republiky³⁾ v oblasti bezpečnosti,
- c) služby pátrání celního úřadu,⁴⁾
- d) služby civilního letectví,⁶⁾ nebo
- e) úkoly ozbrojených sil České republiky.⁵⁾

(2) Pro schvalování a uznávání typu rádiového zařízení a pro technickou způsobilost jednotlivě vyrobeného rádiového zařízení platí obdobně § 5 odst. 2 až § 9.

(3) Rádiové zařízení, jehož typ nebyl schválen nebo uznán, může být použito pro amatérskou radio-komunikační službu nebo zkušební provoz; pro zkušební provoz lze rádiové zařízení použít jen na základě rozhodnutí Úřadu. V rozhodnutí Úřad stanoví podmínky zkušebního provozu.

§ 11

Povinnosti výrobce koncových zařízení a rádiových zařízení

(1) Výrobce koncových zařízení nebo rádiových zařízení je povinen

- a) uvádět na trh jen koncová zařízení nebo rádiová zařízení Úřadem schváleného typu nebo na zá-

kladě Úřadem uznaného typu koncového zařízení nebo rádiového zařízení,

- b) označit každé vyrobené koncové zařízení nebo rádiové zařízení, jeho obal a návod k obsluze schvalovací značkou,
- c) v návodu k obsluze uvést způsob a podmínky připojení a provozování koncového zařízení nebo rádiového zařízení.

(2) Grafické ztvárnění schvalovací značky, její provedení a umístění stanoví prováděcí předpis.

§ 12

Vystavování koncového zařízení a rádiového zařízení

Koncové zařízení nebo rádiové zařízení, jehož typ nebyl schválen nebo uznán, lze veřejně vystavovat na veletrzích, výstavách, předváděcích a obdobných akcích jen za podmínky, že bude viditelně označeno upozorněním, že nemůže být uváděno na trh a provozováno předtím, než bude jeho typ schválen nebo uznán.

HLAVA TŘETÍ

REGULACE TELEKOMUNIKAČNÍCH ČINNOSTÍ

Díl 1

Telekomunikační činnosti

§ 13

(1) Telekomunikační činnosti lze vykonávat podle tohoto zákona, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána a která je vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, nestanoví jinak. Telekomunikačními činnostmi se rozumí

- a) zřizování a provozování veřejné telekomunikační sítě,
- b) zřizování a provozování neveřejné telekomunikační sítě,
- c) poskytování telekomunikačních služeb prostřednictvím veřejné nebo neveřejné telekomunikační sítě,
- d) zřizování a provozování telekomunikačního zařízení.

(2) Telekomunikační činnost lze vykonávat jen na základě telekomunikační licence nebo generální licence nebo povolení nebo oprávnění, pokud tento zákon nestanoví jinak.

⁶⁾ § 16 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Díl 2

Telekomunikační licence

§ 14

(1) Telekomunikační licence je potřebná k těmto telekomunikačním činnostem:

- a) zřizování a provozování veřejné telekomunikační sítě s výjimkou telekomunikačních sítí určených výhradně k jednosměrnému šíření televizních nebo rozhlasových signálů po vedení,
- b) poskytování veřejné telefonní služby prostřednictvím veřejné pevné telekomunikační sítě,
- c) poskytování veřejné telefonní služby prostřednictvím veřejné mobilní telekomunikační sítě.

(2) Telekomunikační licenci Úřad udělí, nebude-li tím ohrožena bezpečnost státu nebo život, zdraví nebo bezpečnost osob, právnické osobě zapsané v obchodním rejstříku na základě písemné žádosti, jestliže

- a) všechny fyzické osoby, které jsou nebo budou statutárním orgánem právnické osoby nebo členy statutárního orgánu, dosáhly věku 21 let, jsou způsobilé k právním úkonům, bezúhonné a alespoň jeden člen statutárního orgánu nebo odpovědný zástupce právnické osoby splňuje podmínku odborné způsobilosti,
- b) žadatel prokáže finanční způsobilost k telekomunikační činnosti, pro kterou požaduje telekomunikační licenci,
- c) žadatel prokáže, že má technické, organizační a personální předpoklady k telekomunikační činnosti, pro kterou požaduje telekomunikační licenci,
- d) jsou k dispozici kmitočty, které jsou nezbytné pro požadovanou telekomunikační činnost, pokud je vydání telekomunikační licence podmíněno využitím kmitočtů.

(3) Úřad při rozhodování o udělení telekomunikační licence sleduje, aby při využití kmitočtů z plánu kmitočtového spektra nebo čísel, číselných řad, jmen nebo adres (dále jen „čísla“) z číslovacího plánu nedošlo k neodůvodněnému zvýhodňování některého z žadatelů. Úřad může pro udělení telekomunikační licence vyhlásit výběrové řízení podle zákona.

§ 15

Bezúhonnost

Za bezúhonného se pro účel tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin, jehož skutková podstata souvisí s telekomunikační činností, nebo jiný trestný čin spáchaný úmyslně, pokud se na něj nehledí, jako by nebyl odsouzen.

§ 16

Odborná způsobilost

Odbornou způsobilost prokazují osoby uvedené v § 14 odst. 2 písm. a) dokladem o ukončeném vysokoškolském vzdělání ekonomického, elektrotechnického nebo právního zaměření a dokladem o vykonání tříleté praxe v řízení v oboru telekomunikací nebo dokladem o ukončení úplného středního odborného vzdělání ekonomického nebo elektrotechnického zaměření a dokladem o vykonání pětileté praxe v řízení v oboru telekomunikací.

§ 17

Finanční způsobilost

(1) Finanční způsobilostí k vykonávání telekomunikační činnosti, pro kterou je potřebná telekomunikační licence, se rozumí schopnost žadatele finančně zabezpečit zřízení, řádné provozování veřejné telekomunikační sítě nebo řádné poskytování veřejné telekomunikační služby a schopnost zabezpečit současné a budoucí závazky nejméně na období pěti let.

(2) Finanční způsobilost se prokazuje zejména

- a) obchodním majetkem,
- b) objemem dostupných finančních prostředků, včetně stavu bankovních účtů a úvěrů,
- c) provozním kapitálem,
- d) podnikatelským plánem na prvních pět let provozování veřejné telekomunikační sítě nebo poskytování veřejné telekomunikační služby, na kterou je potřebná telekomunikační licence,
- e) účetní závěrkou za předcházející rok, popřípadě poslední účetní uzávěrkou ověřenou auditorem, včetně její přílohy v úplném rozsahu (výkaz o peněžních tocích) v případě, že žadatel v předcházejícím ročním účetním období vykonával podnikatelskou činnost.

(3) Žadatel o vykonávání telekomunikační činnosti není finančně způsobilý, zejména jestliže dluží nedoplatky na daních, clech a poplatcích, pojistném na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nebo pojistném na všeobecné zdravotní pojištění a pokutách. Žadatel není finančně způsobilý i v případě, když je na jeho majetek prohlášen konkurz, povoleno vyrovnání, popřípadě vstoupí-li do likvidace.

(4) Způsob prokazování finanční způsobilosti k vykonávání telekomunikační činnosti stanoví prováděcí předpis.

§ 18

Žádost o telekomunikační licenci

(1) Žádost o udělení telekomunikační licence musí obsahovat

- a) obchodní jméno, sídlo, právní formu a identifikační číslo právnické osoby, která žádá o udělení telekomunikační licence, jméno a příjmení osoby nebo osob oprávněných jednat jménem právnické osoby,
- b) údaje o telekomunikační síti, kterou hodlá žadatel zřizovat a provozovat nebo jejímž prostřednictvím bude poskytovat veřejnou telekomunikační službu, pro kterou je potřebná telekomunikační licence, její územní rozsah a grafické znázornění, včetně způsobu propojení s telekomunikačními sítěmi jiných provozovatelů,
- c) vymezení druhu a územního rozsahu telekomunikačních činností, které hodlá žadatel provozovat nebo poskytovat, včetně způsobu zajištění jejich dostupnosti,
- d) označení vlastníka telekomunikační sítě, jejího provozovatele a poskytovatele veřejné telekomunikační služby prostřednictvím této sítě, jsou-li osobou odlišnou od žadatele,
- e) údaje o kmitočtech nebo údaje o číslech podle číslovacího plánu, jsou-li nezbytné pro požadovanou telekomunikační činnost při jejím zahájení,
- f) datum zahájení telekomunikačních činností, které hodlá žadatel provozovat nebo poskytovat, a dobu, na kterou požaduje udělení telekomunikační licence.

(2) Žádost o telekomunikační licenci musí být doložena

- a) výpisem z obchodního rejstříku,
- b) výpisem z evidence Rejstříku trestů, který není starší než 90 dnů, všech členů statutárního orgánu,
- c) dokladem prokazujícím odbornou způsobilost alespoň jednoho z členů statutárního orgánu nebo odpovědného zástupce,
- d) doklady prokazujícími finanční způsobilost k požadované telekomunikační činnosti,
- e) dokladem o technickém, organizačním a personálním zabezpečení požadované telekomunikační činnosti,
- f) návrhem všeobecných podmínek pro poskytování požadované veřejné telekomunikační služby.

Výběrové řízení

§ 19

(1) Není-li k dispozici dostatek kmitočtů, které jsou nezbytné pro vydání licence, a nelze-li z tohoto důvodu udělit licenci všem žadatelům, kteří o její udělení požádají, je Úřad povinen vyhlásit na její udělení výběrové řízení.

(2) Úřad oznámí v Telekomunikačním věstníku záměr vyhlásit výběrové řízení a v oznámení uvede

- a) důvody, které vedou k vyhlášení výběrového řízení,
- b) dobu, do kdy potrvají důvody, které vedly k záměru vyhlásit výběrové řízení,
- c) lhůtu pro vyjádření stanoviska žadatelů o telekomunikační licenci k záměru na vyhlášení výběrového řízení.

(3) Po uplynutí lhůty stanovené podle odstavce 2 písm. c) je Úřad povinen vyhlásit nejpozději do 30 dnů výběrové řízení pro udělení telekomunikačních licencí v počtu, který umožní plán využití kmitočtového spektra.

(4) Pro výběrové řízení platí přiměřeně ustanovení o obchodní veřejné soutěži podle obchodního zákoníku. Podmínky a postup výběrového řízení a způsob hodnocení žádostí o udělení telekomunikační licence stanoví Úřad a zveřejní je v Telekomunikačním věstníku. Součástí podmínek výběrového řízení musí být podmínky pro udělení licence stanovené v § 14 tohoto zákona.

§ 20

(1) Pro posouzení a hodnocení žádostí o udělení telekomunikační licence ve výběrovém řízení předseda Úřadu ustaví řídicí výbor (dále jen „výbor“).

(2) Členové výboru jsou povinni zachovávat mlčenlivost o záležitostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti s výkonem své funkce, a to i po skončení výkonu této funkce.

§ 21

Na základě posouzení žádostí o udělení telekomunikační licence z hlediska splnění podmínek výběrového řízení výbor navrhne Úřadu vyřazení žádostí, které uvedeným požadavkům nevyhoví. Rozhodnutí o vyloučení příslušného žadatele z výběrového řízení přísluší Úřadu. Toto rozhodnutí je Úřad povinen bezodkladně příslušnému žadateli sdělit.

§ 22

(1) Zprávu o posouzení a hodnocení žádostí o udělení telekomunikační licence, které výbor hodnotil, podepisují všichni členové výboru a předají ji s veškerou předchozí dokumentací o výběrovém řízení Úřadu.

(2) Po předání zprávy Úřadu musí Úřad na požádání umožnit všem žadatelům, jejichž žádosti byly posuzovány a hodnoceny, do zprávy nahlédnout.

(3) Úřad je povinen na základě posouzení a hodnocení žádostí výborem rozhodnout o výběru nejvhodnější žádosti. Nejvhodnější žádostí se rozumí žádost nejlépe splňující podmínky stanovené pro výběrové řízení.

§ 23

Na základě výsledků výběrového řízení vydá Úřad rozhodnutí o udělení telekomunikační licence.

Udělení licence

§ 24

(1) Úřad rozhodne o udělení telekomunikační licence ve lhůtě do 40 dnů od doručení žádosti o udělení telekomunikační licence včetně dokladů, kterými musí být žádost doložena; ve zvlášť složitých případech rozhodne nejdéle do 120 dnů. V případě, že telekomunikační licence bude vydána na základě výběrového řízení, rozhodne Úřad ve lhůtě nejdéle do 240 dnů. V případě, že podmínkou vydání licence je přidělení kmitočtů na základě mezinárodní kmitočtové nebo satelitní koordinace, vyplývají lhůty pro udělení telekomunikační licence z mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv.

(2) Úřad může přerušit řízení o udělení telekomunikační licence nejdéle na dobu osmi měsíců, nejso-li k dispozici kmitočty nebo čísla, které jsou nezbytné pro telekomunikační činnost, a lze-li objektivně předpokládat, že v této lhůtě k dispozici budou. Úřad přeruší řízení o udělení licence v případě vyhlášení výběrového řízení.

(3) Udělená telekomunikační licence je nepřevoditelná.

(4) Úřad může rozhodnout o neudělení licence v těchto případech:

- a) vyžaduje-li to bezpečnost státu,
- b) vyžaduje-li to dodržení závazků vyplývajících z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo z členství České republiky v mezinárodních organizacích,
- c) žadatel porušuje podmínky licence, která mu byla dříve vydána.

§ 25

(1) Úřad v rozhodnutí o udělení telekomunikační licence uvede

- a) obchodní jméno držitele telekomunikační licence, včetně právní formy, sídla a identifikačního čísla,
- b) údaje o vlastníkově veřejné telekomunikační sítě, jejím provozovateli a poskytovateli veřejné telekomunikační služby prostřednictvím této sítě, je-li osobou odlišnou od držitele licence,

- c) údaje o veřejné telekomunikační síti, která má být zřízována a provozována nebo jejímž prostřednictvím má být poskytována veřejná telekomunikační služba, její územní rozsah a způsob propojení s telekomunikačními sítěmi jiných provozovatelů,
- d) vymezení druhu a územního rozsahu telekomunikačních činností, které bude držitel licence vykonávat, včetně způsobu zajištění jejich dostupnosti,
- e) rozsah poskytování veřejné telekomunikační služby,
- f) vymezení kmitočtů, které jsou nezbytné pro telekomunikační činnost,
- g) technické podmínky nutné k zajištění integrity veřejné telekomunikační sítě,
- h) rozvojové a kvalitativní ukazatele telekomunikační činnosti, pokud byly stanoveny jako podmínky výběrového řízení,
- i) podmínky zřizování a provozování veřejné telekomunikační sítě a podmínky pro poskytování veřejné telekomunikační služby, pokud byly stanoveny jako podmínky výběrového řízení,
- j) způsob zabezpečení přenosu tísňového volání stanovený opatřením Úřadu,
- k) vymezení čísel,
- l) datum zahájení provozování veřejné telekomunikační sítě,
- m) datum zahájení poskytování veřejných telekomunikačních služeb,
- n) dobu platnosti telekomunikační licence.

(2) Úřad je oprávněn v rozhodnutí o udělení telekomunikační licence podle § 14 odst. 1 nebo v rozhodnutí o změně této licence uložit ve veřejném zájmu povinnost

- a) poskytovat, nejdéle však do konce kalendářního roku 2005, veřejnou dálkopisnou a veřejnou telegrafní službu provozovateli, který tuto službu poskytoval před účinností tohoto zákona,
- b) poskytovat služby šíření a přenosu rozhlasového a televizního signálu pro provozovatele rozhlasového a televizního vysílání na základě zvláštního zákona⁷⁾ provozovateli, který tuto službu poskytoval před účinností tohoto zákona.

(3) Poskytovatel veřejné dálkopisné služby a veřejné telegrafní služby je povinen tyto služby poskytovat podle všeobecných podmínek a za cenu sjednanou podle cenových předpisů.

(4) Seznam platných rozhodnutí o udělení, změně nebo odnětí telekomunikační licence a obsah těchto

⁷⁾ Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů.

rozhodnutí, s výjimkou informací, které jsou předmětem telekomunikačního a obchodního tajemství, zveřejňuje Úřad v Telekomunikačním věstníku.

§ 26

Změna telekomunikační licence

(1) Držitel telekomunikační licence je povinen oznámit Úřadu zásadní změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení telekomunikační licence podle § 18 nebo které byly stanoveny jako podmínky výběrového řízení podle § 19, a předložit o nich doklady do 30 dnů od vzniku změn.

(2) O změně telekomunikační licence Úřad rozhodne

- a) je-li to nezbytné k dodržení závazků vyplývajících z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo z členství České republiky v mezinárodních organizacích,
- b) vyžaduje-li to veřejný zájem na zajištění poskytování univerzální služby, nebo
- c) na základě odůvodněné žádosti držitele telekomunikační licence.

§ 27

Odnětí telekomunikační licence

(1) Úřad rozhodne o odnětí telekomunikační licence, jestliže držitel telekomunikační licence

- a) přestal splňovat některou z podmínek, na jejichž základě mu byla telekomunikační licence udělena,
- b) neplní povinnosti stanovené tímto zákonem nebo rozhodnutím o udělení nebo o změně telekomunikační licence, ačkoliv byl na možnost odnětí telekomunikační licence z tohoto důvodu Úřadem písemně upozorněn a nápravu nezjednal ani ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno upozornění Úřadu, nebo
- c) o odnětí telekomunikační licence požádal.

(2) Rozhodne-li Úřad o odnětí telekomunikační licence podle odstavce 1 písm. a) a b), může žadatel požádat znovu o udělení telekomunikační licence nejdříve po uplynutí dvou let ode dne, kdy rozhodnutí o odnětí telekomunikační licence nabylo právní moci.

§ 28

Pozbytí platnosti telekomunikační licence

Telekomunikační licence pozbývá platnosti

- a) uplynutím doby, na kterou byla udělena,
- b) nezhájí-li její držitel vykonávání telekomunikačních činností do stanoveného data, pokud Úřad nerozhodl o změně,
- c) dnem zániku právnické osoby, která je držitelem telekomunikační licence, nebo
- d) dnem, kdy rozhodnutí Úřadu o odnětí telekomunikační licence nabylo právní moci.

Díl 3

Univerzální služba

§ 29

(1) Univerzální službou se rozumí minimální soubor služeb, které jsou dostupné ve stanovené kvalitě všem uživatelům na celém území státu za dostupnou cenu. Dostupnou cenou se rozumí cena stanovená podle zvláštního právního předpisu.⁸⁾

(2) Univerzální služba musí zahrnovat

- a) veřejnou telefonní službu, včetně faksimilního přenosu a přenosu dat, poskytovanou prostřednictvím veřejné telekomunikační sítě,
- b) operátorské služby,
- c) bezplatný a nepřetržitý přístup uživatelů, bez použití mincí nebo karet, k číslům tísňových volání,
- d) informační službu o telefonních číslech účastníků veřejné telefonní služby,
- e) pravidelné vydávání telefonních seznamů čísel účastníků veřejné telefonní služby a přístup k těmto seznamům,
- f) služby veřejných telefonních automatů,
- g) slevy osobám, které jsou držiteli průkazu ZTP z důvodu úplné nebo praktické hluchoty, anebo osobám, které jsou držiteli průkazu ZTP/P,⁹⁾
- h) slevy osobám, které jsou uznány lékařem příslušné okresní správy sociálního zabezpečení bezmocnými.¹⁰⁾

(3) Charakteristiky, parametry a ukazatele kvality služeb poskytovaných v rámci univerzální služby stanoví prováděcí předpis.

⁸⁾ Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ Vyhláška č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ § 8 odst. 1 písm. b) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

§ 30

(1) Úřad je oprávněn uložit ve veřejném zájmu povinnost poskytovat univerzální službu jednomu nebo několika držitelům telekomunikační licence podle § 14 odst. 1 písm. b) tak, aby byla zajištěna dostupnost služeb poskytovaných v rámci univerzální služby na celém území státu.

(2) V případech, kdy je ohroženo nepřetržité poskytování univerzální služby, Úřad rozhodne o opatřeních nezbytných k udržení poskytování univerzální služby.

(3) Úřad je oprávněn uložit povinnost poskytovat univerzální službu držiteli telekomunikační licence k poskytování veřejné telefonní služby prostřednictvím veřejné pevné telekomunikační sítě, který má výrazný podíl na trhu. Úřad je oprávněn uložit povinnost poskytovat univerzální službu také držiteli telekomunikační licence k poskytování veřejné telefonní služby prostřednictvím veřejné pevné nebo veřejné mobilní telekomunikační sítě, pokud o poskytování univerzální služby požádal.

§ 31

Prokazatelná ztráta

(1) Poskytovatel univerzální služby má nárok na úhradu prokazatelné ztráty.

(2) Prokazatelnou ztrátou se rozumí rozdíl mezi ekonomicky oprávněnými náklady, včetně průměrného zisku, vynaloženými držitelem telekomunikační licence na plnění povinnosti poskytovat univerzální službu, které by poskytovateli univerzální služby nevznikly, pokud by tuto povinnost neměl, a tržbami a výnosy dosaženými držitelem telekomunikační licence z plnění povinnosti poskytovat univerzální službu.

(3) Poskytuje-li držitel telekomunikační licence mimo univerzální službu ještě jiné telekomunikační služby nebo vykonává jiné činnosti, je povinen vést oddělenou evidenci nákladů a výnosů služeb poskytovaných v rámci univerzální služby.

(4) Způsob výpočtu prokazatelné ztráty, doklady, kterými musí být výpočty prokazatelné ztráty doloženy, a vymezení průměrného zisku stanoví prováděcí předpis.

§ 32

Úhrada prokazatelné ztráty

(1) Prokazatelná ztráta se hradí z účtu univerzální služby (dále jen „účet“), na který jsou povinni přispívat držitelé telekomunikačních licencí finančním příspěvkem. Účet spravuje Úřad. Úřad je povinen zřídit účet, vznikne-li povinnost úhrady prokazatelné ztráty.

(2) Držitelé telekomunikačních licencí jsou povinni zúčtovat finanční příspěvek a nároky na úhradu prokazatelné ztráty prostřednictvím účtu.

(3) Držitelé telekomunikačních licencí předloží Úřadu nejpozději do 30. června každého kalendářního roku zúčtování prokazatelné ztráty vzniklé poskytováním univerzální služby v uplynulém kalendářním roce, pokud jsou jejími poskytovateli, a výši finančního příspěvku na univerzální službu za uplynulý rok. Úřad do 30 dnů ověří výši prokazatelné ztráty a výši finančního příspěvku a stanoví výši platby na účet nebo vystaví doklad opravňující k čerpání finančních prostředků z účtu.

(4) Držitelé telekomunikačních licencí odpovídají za správnost zúčtování výše finančního příspěvku a výše prokazatelné ztráty.

(5) Došlo-li k čerpání finančních prostředků z účtu na základě nesprávných nebo neúplných údajů poskytovatele univerzální služby nebo byla-li na základě nesprávných nebo neúplných údajů nesprávně stanovena výše finančního příspěvku, Úřad uloží držiteli telekomunikační licence povinnost neoprávněně čerpané nebo neodvedené finanční prostředky zúčtovat v následujícím zúčtovacím období.

(6) Prostředky účtu lze použít jen k hrazení prokazatelné ztráty. Držitelé telekomunikačních licencí mají právo nahlížet do účtu a žádat Úřad o vysvětlení, mají-li odůvodněné pochybnosti o způsobu zúčtování jejich vztahů k účtu. Úřad je povinen výkaz o hospodaření s účtem za příslušný kalendářní rok zveřejnit v Telekomunikačním věstníku.

(7) Způsob stanovení výše finančního příspěvku držitelů telekomunikační licence na účet a pravidla přidělování finančních prostředků z účtu na hrazení prokazatelné ztráty stanoví prováděcí předpis.

*Díl 4**Pronájem telekomunikačních okruhů*

§ 33

(1) Veřejnou telekomunikační službou pronájmu telekomunikačních okruhů se rozumí pronájem přenosové kapacity úseků mezi koncovými body telekomunikační sítě. Rozsah pronájmu telekomunikačních okruhů a jejich technické parametry stanoví prováděcí předpis.

(2) Úřad je oprávněn v rozhodnutí o udělení telekomunikační licence podle § 14 odst. 1 písm. a) nebo v rozhodnutí o změně této licence uložit ve veřejném zájmu povinnost poskytovat veřejnou telekomunikační službu pronájmu telekomunikačních okruhů jednomu nebo několika držitelům telekomunikační licence tak, aby byla zajištěna dostupnost této služby na celém území státu.

(3) Úřad uloží povinnost poskytovat veřejnou telekomunikační službu pronájmu telekomunikačních okruhů tomu provozovateli telekomunikační činnosti, který má výrazný podíl na trhu telekomunikačních služeb pronájmu telekomunikačních okruhů.

(4) Úřad může opatřením omezit přístup k veřejné telekomunikační službě pronájmu telekomunikačních okruhů v případě ohrožení bezpečnosti sítě, integrity sítě, vzájemné spolupráce služeb a ochrany dat.

(5) Poskytovatel veřejné telekomunikační služby pronájmu telekomunikačních okruhů je povinen sjednat podmínky a ceny za pronájem telekomunikačních okruhů jiným uživatelům tak, aby nedošlo k neodůvodněnému zvýhodňování některých uživatelů služby, včetně jeho organizačních složek.

(6) Poskytovatel veřejné telekomunikační služby pronájmu telekomunikačních okruhů je povinen uvést informace o nabídce těchto okruhů ve všeobecných podmínkách pro poskytování této služby a zajistit zveřejnění nabídky v Telekomunikačním věstníku.

Díl 5

Povinnosti držitele telekomunikační licence

§ 34

(1) Každý držitel telekomunikační licence je povinen

- a) vykonávat telekomunikační činnosti podle tohoto zákona a podmínek stanovených v telekomunikační licenci po celou dobu platnosti licence,
- b) na výzvu Úřadu poskytnout informace potřebné pro ověření trvání finanční způsobilosti k výkonu telekomunikačních činností,
- c) předkládat Úřadu údaje stanovené zvláštním právním předpisem¹¹⁾ o telekomunikačních činnostech, které na základě licence vykonává.

(2) Držitel telekomunikační licence, kterému byla podle § 30 odst. 3 uložena povinnost poskytovat univerzální službu, je povinen

- a) vést oddělenou evidenci nákladů a výnosů služeb poskytovaných v rámci univerzální služby,
- b) zveřejnit ve výroční zprávě náklady vynaložené na univerzální službu, výši čerpání úhrady prokazatelné ztráty a výši poskytnutého příspěvku na účet,
- c) vyhodnocovat zjištěné hodnoty ukazatelů kvality univerzální služby podle metodiky schválené Úřadem a vyhodnocení předkládat Úřadu k 31. březnu každého kalendářního roku.

§ 35

(1) Držitel telekomunikační licence k poskytování veřejné telefonní služby je povinen

- a) vést aktuální databázi všech svých účastníků veřejné telefonní služby,
- b) na žádost účastníka opravit nebo vymazat údaje z telefonního seznamu při jeho nejbližší redakci,
- c) poskytovat držiteli telekomunikační licence, kterému byla podle § 30 odst. 3 uložena povinnost poskytovat univerzální službu, popřípadě jinému poskytovateli veřejné telefonní služby na základě jeho žádosti pro účely informační služby a vydávání jednotného telefonního seznamu identifikační údaje o všech účastnících, které musí obsahovat jméno, příjmení, adresu a účastnické číslo, popřípadě i obchodní jméno, sídlo či místo podnikání, a to v dohodnuté formě, s označením účastníků, kteří výslovně vyloučili uveřejnění v tomto seznamu nebo pro účely informační služby. Předávající strana má nárok na úhradu účelně vynaložených nákladů,
- d) poskytovat uživatelům služby, včetně uživatelů veřejných telefonních automatů, informační službu o telefonních číslech účastníků, a to v dohodnuté formě, s výjimkou účastníků, kteří výslovně vyloučili uveřejnění v jednotném telefonním seznamu,
- e) vybavit bezplatně jednotným telefonním seznamem každý svůj veřejný telefonní automat a každou svoji veřejnou telefonní hovornou,
- f) poskytnout každému svému účastníku veřejné telefonní služby bezplatně jednotný telefonní seznam účastníků vydaný podle odstavce 2 písm. a).

(2) Držitel telekomunikační licence, kterému byla podle § 30 odst. 3 uložena povinnost poskytovat univerzální službu, je dále povinen

- a) vést a vydávat aktuální jednotný telefonní seznam účastníků všech poskytovatelů veřejné telefonní služby, s výjimkou účastníků, kteří výslovně vyloučí uveřejnění v tomto seznamu, a to v tištěné a elektronické podobě, ve formě a v územním rozsahu schváleném Úřadem,
- b) poskytovat všem uživatelům služby, včetně uživatelů veřejných telefonních automatů, informační službu o telefonních číslech účastníků všech poskytovatelů veřejné telefonní služby, s výjimkou účastníků, kteří výslovně vyloučili uveřejnění v tomto seznamu nebo pro účely informační služby,
- c) poskytovat držitelům přidělených čísel tísňového volání identifikační údaje o účastnících veřejné telefonní služby v rozsahu uvedeném v odstavci 1

¹¹⁾ Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě.

písm. c) a ve vyžádané formě, v případě tísňového volání z koncového zařízení veřejné nepevné (mobilní) telekomunikační sítě polohu koncového zařízení, umožňuje-li to telekomunikační síť,

d) bezplatně připojit a provozovat koncové body určené pro příjem tísňových volání na příslušných pracovištích základních složek integrovaného záchranného systému.

(3) V případě, že na daném území poskytuje univerzální službu více poskytovatelů, rozhodne Úřad, který z nich je povinen vydávat jednotný telefonní seznam a bezplatně připojit a provozovat koncové body určené pro příjem tísňových volání na příslušných pracovištích základních složek integrovaného záchranného systému.

§ 36

(1) Držitel telekomunikační licence k poskytování veřejné telefonní služby, který poskytuje univerzální službu, je povinen občanům uvedeným v § 29 odst. 2 písm. g) a h)

- a) pronajmout, pokud jsou jeho účastníky a požádají-li o to, speciálně vybavené koncové telefonní zařízení stanovené prováděcím předpisem za cenu standardního koncového telefonního zařízení,
- b) zabezpečovat bezbariérový přístup k veřejným telefonním automatům a veřejným telefonním hovorům, jejich dostupnost a zvláštní vybavení.

(2) Seznam speciálně vybavených koncových telefonních zařízení, která budou pronajímána za cenu standardního koncového telefonního zařízení, stanoví prováděcí předpis.

Díl 6

Otevřený přístup k veřejným telekomunikačním sítím, k veřejným telekomunikačním službám a propojování veřejných telekomunikačních sítí

§ 37

(1) Provozovatelé veřejných telefonních sítí nebo poskytovatelé telekomunikační služby pronájmu telekomunikačních okruhů, kteří mají výrazný podíl na relevantním trhu, jsou povinni vyhovět požadavkům oprávněných poskytovatelů telekomunikačních služeb o přístup k jimi provozované síti (dále jen „přístup k síti“).

(2) Provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí a poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb, kteří kontrolují přístup nejméně k jednomu koncovému bodu sítě identifikovanému jedním nebo více čísly v číslovacích plánech, a poskytovatelé veřejné telekomunikační služby pronájmu telekomunikačních okruhů vedoucích do prostor užívaných uživatelem jsou povinni, požádá-li o to jiný provozovatel nebo poskytovatel vykonávající odpovídající telekomuni-

kační činnost, umožnit tomuto žadateli přímé nebo nepřímé propojení jimi provozovaných telekomunikačních sítí (dále jen „propojení sítí“). Přístup k síti se uskuteční na náklady žadatele a za úplatu.

(3) Přístup k síti se zajišťuje na základě písemné smlouvy uzavřené mezi provozovatelem veřejné telekomunikační sítě a poskytovatelem veřejných telekomunikačních služeb, propojení sítí se zajišťuje na základě písemné smlouvy uzavřené mezi provozovateli veřejných telekomunikačních sítí navzájem.

(4) Provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí nebo poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb jsou povinni na základě smlouvy umožnit, aby každý, kdo splňuje podmínky stanovené zákonem, mohl připojit k jejich síti svoje koncová zařízení (dále jen „připojení k síti“). Smlouvu jsou povinni uzavřít v termínu podle všeobecných podmínek pro poskytování veřejné telekomunikační služby, nejdéle však do 60 dnů od obdržení žádosti o připojení koncového zařízení.

§ 38

(1) Provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí nebo poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb uvedení v § 37 odst. 1 a 2 jsou povinni, pokud jsou požádáni jiným provozovatelem nebo poskytovatelem vykonávajícím odpovídající telekomunikační činnost

- a) uzavřít s ním smlouvu o propojení sítí nebo o přístupu k síti nejpozději do 90 dnů ode dne doručení návrhu na uzavření smlouvy,
- b) nejpozději do 10 dnů ode dne uzavření smlouvy o propojení sítí nebo o přístupu k síti předat Úřadu úplné znění uzavřené smlouvy, včetně příloh. Stejná povinnost platí i pro předávání změn smlouvy.

(2) Provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí a poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb uvedení v § 37 odst. 2 jsou povinni si vzájemně předávat nezbytné informace pro propojení. Informace musí poskytnout tak, aby bylo zajištěno propojení na základě stejných podmínek a ve stejné kvalitě, jaké je poskytováno pro služby vlastní nebo svých organizačních složek. Poskytnuté informace musí zahrnovat i plánované změny podmínek propojení v následujících šesti měsících od předání informace o propojení. Poskytnuté informace nesmí být použity k jiným účelům, než ke kterým byly poskytnuty.

(3) Provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí a poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb uvedení v § 37 odst. 2 mohou odmítnout návrh na uzavření smlouvy o propojení sítí v případě, že požadované vzájemné propojení neodpovídá technickým parametrům nebo výkonnosti zařízení, která jsou k dispozici.

(4) V případě, že provozovatelé nebo poskytovatelé uvedení v odstavci 3 odmítnou návrh na uzavření smlouvy o propojení sítí, jsou povinni nejpozději do 15 dnů od obdržení návrhu smlouvy o propojení písemně požádat Úřad o souhlas s odmítnutím návrhu smlouvy o propojení a uvést důvody odmítnutí návrhu smlouvy.

(5) V případě neoprávněného odmítnutí návrhu smlouvy o propojení platí postup stanovený v odstavci 1.

(6) Úřad vydá k návrhu smlouvy podle odstavce 4 stanovisko do 15 dnů ode dne obdržení tohoto návrhu smlouvy a zveřejní ho v Telekomunikačním věstníku.

(7) Náležitosti, které musí návrh na uzavření smlouvy o propojení a o přístupu k síti obsahovat, stanoví prováděcí předpis.

§ 39

(1) Žadatelé o propojení jsou povinni nejpozději do 10 dnů oznámit Úřadu, že podali návrh na uzavření smlouvy o propojení, a sdělit mu termíny jednání o smlouvě.

(2) Požádá-li o to některá ze smluvních stran, zúčastní se jednání o uzavření smlouvy o propojení nebo přístupu k síti Úřad. Nedohodnou-li se smluvní strany do 90 dnů ode dne zahájení jednání o uzavření smlouvy o propojení nebo přístupu k síti, jsou písemnými připomínkami Úřadu vázány.

(3) Úřad může rozhodnout o provedení změny smlouvy z důvodů zajištění součinnosti, při poskytování služeb pro všechny koncové uživatele nebo z důvodů zajištění ochrany hospodářské soutěže.

(4) Plnění smluv o propojení podléhá výkonu státní inspekce.

(5) Provozovatelé stávajících veřejných telekomunikačních sítí jsou povinni oznámit Úřadu nejpozději do jednoho měsíce od vyhlášení technických specifikací rozhraní v Telekomunikačním věstníku podle odstavce 9 a zveřejnit v Telekomunikačním věstníku seznam všech rozhraní, jejichž prostřednictvím jsou služby poskytovány.

(6) Provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí jsou povinni v dostatečném předstihu před zahájením poskytování služby oznámit Úřadu a zveřejnit v Telekomunikačním věstníku seznam všech rozhraní, jejichž prostřednictvím budou služby poskytovány. V případě změny specifikace rozhraní jsou povinni zveřejnit platné údaje.

(7) Provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí a poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb uvedení v § 37 odst. 2, kteří mají výrazný podíl na trhu, jsou povinni oznamovat Úřadu a zveřejňovat

v Telekomunikačním věstníku referenční nabídky propojení. Referenční nabídka musí obsahovat rozsah propojení, včetně cenových, provozních a technických podmínek propojení. Úřad může rozhodnout o změně v referenční nabídce vzájemného propojení.

(8) V případě, že provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí a poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb uvedení v § 37 odst. 2, kteří mají výrazný podíl na trhu, změni svoji uveřejněnou nabídku propojení a Úřad rozhodne o její úpravě, je tato úprava účinná až od data uveřejnění změny.

(9) Druhy rozhraní, jejichž prostřednictvím lze za účelem propojení nebo přístupu k síti poskytovat telekomunikační služby, stanoví prováděcí předpis. Technické specifikace jednotlivých druhů rozhraní zveřejní Úřad v Telekomunikačním věstníku.

§ 40

(1) Nedojde-li k uzavření smlouvy o propojení sítí nebo o přístupu k síti ve lhůtě stanovené v § 38 odst. 1 písm. a), je provozovatel veřejné telekomunikační sítě nebo žadatel o propojení nebo o přístup k síti povinen nejpozději do 10 dnů ode dne odmítnutí uzavření smlouvy písemně informovat Úřad o důvodech, které brání uzavření smlouvy.

(2) Úřad rozhodne o propojení sítí nebo o přístupu k síti, nedojde-li ve stanovené lhůtě k uzavření smlouvy. Odvolání proti tomuto rozhodnutí nemá odkladný účinek. Rozhodnutí Úřadu nahrazuje smlouvu o propojení sítí nebo o přístupu k síti.

(3) Úřad je povinen řešit případy, kdy provozovatel veřejné pevné telefonní sítě anebo poskytovatel veřejné telefonní služby, který má výrazný podíl na trhu, přerušuje, ukončuje, výrazně mění nebo snižuje dostupnost služeb pro ostatní provozovatele telekomunikačních sítí anebo poskytovatele služeb.

(4) Spory smluvních stran vzniklé po uzavření smlouvy rozhoduje Úřad do 6 měsíců od doručení podnětu jednou ze smluvních stran. Oznámení o rozhodnutí zveřejní Úřad v Telekomunikačním věstníku.

(5) Úřad může ve veřejném zájmu rozhodnout, aby provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí nebo poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb uvedení v § 37 odst. 1 a 2 propojili sítě nebo umožnili přístup k síti v jím stanoveném termínu.

(6) Úřad zveřejňuje v Telekomunikačním věstníku informace o uzavření smluv o propojení sítí nebo o přístupu k síti, včetně základních technických a ekonomických podmínek propojení sítí nebo o přístupu k síti. Úřad je povinen poskytnout k nahlédnutí obsah smluv, včetně cenových údajů, s výjimkou částí,

kteří smluvní strany označí jako obchodní tajemství.¹²⁾

§ 41

(1) V případě požadavků na zvláštní přístup k síti mimo koncové body sítě, ve kterých je zajištěn přístup k síti většině uživatelů, se postupuje obdobně podle § 37 až 40.

(2) Technické a provozní podmínky přístupu k síti a propojení sítí a připojení neveřejných telekomunikačních sítí k veřejným telekomunikačním sítím stanoví prováděcí předpis.

§ 42

Síťové plány veřejných telekomunikačních sítí

(1) Úřad spravuje síťové plány veřejných pevných telekomunikačních sítí, kterými vymezuje základní vlastnosti těchto sítí nezbytné pro vzájemné propojování a připojování sítí a pro zajištění celistvosti všech sítí.

(2) Síťové plány, popřípadě jejich změny vydává Úřad.

§ 43

Hranice obvodů veřejné telefonní sítě

Úřad rozhoduje o uspořádání hranic obvodů veřejné telefonní sítě. Podrobnosti o uspořádání hranic obvodů sítě stanoví Úřad opatřením a uveřejňuje je v Telekomunikačním věstníku.

§ 44

Práva a povinnosti provozovatele koncových zařízení

(1) Provozovatel koncového zařízení je na základě smlouvy podle § 37 odst. 4 oprávněn k veřejné telekomunikační síti přímo nebo nepřímo připojovat a ve spojení s ní provozovat koncové zařízení,

- a) jehož typ byl Úřadem schválen nebo uznán,
- b) které je označeno schvalovací značkou,
- c) jehož připojení ohlásil provozovateli veřejné telekomunikační sítě.

(2) Ustanovení předchozího odstavce se nevztahuje na koncová zařízení uvedená v § 5 odst. 1.

(3) V případech, kdy schválené, popřípadě uznané koncové zařízení nebo vysílací rádiové zařízení způsobuje poškození veřejné telekomunikační sítě nebo rušení této sítě nebo narušuje její funkčnost, může Úřad provozovateli této sítě na základě jeho žádosti povolit,

aby takové zařízení odpojil, popřípadě odmítl jeho připojení nebo je vyřadil z provozu.

(4) Provozovatel veřejné telekomunikační sítě může v případě nebezpečí, a jestliže to ochrana této sítě vyžaduje, neprodleně odpojit koncové zařízení nebo vysílací rádiové zařízení. O tomto svém postupu je provozovatel povinen bezodkladně informovat Úřad.

§ 45

Sdílení kapacit

(1) Pokud v tělese pozemní komunikace, prostoru podzemní dráhy nebo na veřejném prostranství nelze zřídit další nadzemní nebo podzemní telekomunikační vedení nebo zařízení veřejné telekomunikační sítě, kabelovod nebo anténní stožár anebo pokud je to možné jen s nepřiměřeně vysokými náklady a nepřiměřeným přechodným anebo trvalým omezením obvyklého využívání této komunikace nebo prostranství, jsou provozovatelé existujících nadzemních nebo podzemních telekomunikačních vedení nebo zařízení veřejných telekomunikačních sítí, vlastníci kabelovodů nebo anténních stožárů povinni, pokud je to technicky možné, za cenu stanovenou podle zvláštního zákona⁸⁾ umožnit na základě písemné smlouvy jejich spoluužívání jiným provozovatelům veřejných telekomunikačních sítí. Technickou možností se rozumí volná stavební kapacita, bez přiměřené kapacity pro rozvoj, existujících nadzemních nebo podzemních vedení nebo kabelovodů, popřípadě statická únosnost anténních stožárů.

(2) Spory o spoluužívání rozhoduje příslušný stavební úřad. Účastníkem řízení o spoluužívání je Úřad.

Díl 7

Generální licence

§ 46

(1) Úřad je oprávněn vydat generální licenci

- a) k provozování vysílacích rádiových zařízení, která nevyžadují individuální přidělení kmitočtů,
- b) k poskytování telekomunikačních služeb, pro které zákon nevyžaduje udělení licence,
- c) ke zřizování a provozování veřejných telekomunikačních sítí určených výhradně k jednosměrnému šíření televizních nebo rozhlasových signálů po vedení, nebo
- d) k poskytování telekomunikační služby pronájmu telekomunikačních okruhů, jejíž poskytování není uloženo v licenci.

(2) Generální licence je veřejně vyhlášené opatření Úřadu, které je závazné pro fyzické a právnické

¹²⁾ § 17 až 20 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

osoby vykonávající telekomunikační činnosti podle odstavce 1.

§ 47

Generální licenci Úřad stanoví

- a) druh a charakteristiku vysílacích rádiových zařízení nebo telekomunikačních služeb nebo telekomunikačních sítí pro přenos rozhlasového a televizního vysílání po vedení,
- b) podmínky provozování vysílacích rádiových zařízení nebo poskytování telekomunikačních služeb nebo zřizování a provozování telekomunikačních sítí pro přenos rozhlasového a televizního vysílání po vedení,
- c) vyhrazené kmitočty pro provozování vysílacích rádiových zařízení pro telekomunikační službu, pokud jsou pro její poskytování nezbytné.

§ 48

(1) Návrh rozhodnutí o vydání generální licence Úřad zveřejní v Telekomunikačním věstníku. Ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění návrhu je k němu každý oprávněn uplatnit své připomínky.

(2) Generální licenci Úřad zveřejní v Telekomunikačním věstníku, a to nejdříve 60 dnů ode dne zveřejnění jejího návrhu. Dnem zveřejnění nabývá generální licence účinnosti.

(3) Generální licence musí obsahovat datum vydání a dobu platnosti. Den nabytí účinnosti musí generální licence obsahovat pouze v tom případě, je-li pro nabytí účinnosti generální licence stanovena doba odlišně od doby stanovené v odstavci 2.

(4) Na vydání generální licence se nevztahují předpisy o správním řízení.¹³⁾

§ 49

Změna a zrušení generální licence

(1) Úřad rozhodne o změně nebo o zrušení generální licence, je-li to nezbytné k dodržení závazků vyplývajících z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo z členství České republiky v mezinárodních organizacích, nebo došlo-li ke změně skutečností, na základě kterých byla generální licence vydána.

(2) Postup stanovený v § 48 pro zveřejnění návrhu generální licence a pro vydání generální licence se vztahuje rovněž na změnu nebo zrušení generální licence podle odstavce 1.

Registrace telekomunikačních činností

§ 50

(1) Fyzická nebo právnická osoba, která bude podle generální licence vykonávat telekomunikační činnosti uvedené v § 46 odst. 1 písm. b) až d), je povinna se písemně přihlásit k registraci u Úřadu.

(2) Fyzická osoba v přihlášení k registraci uvede jméno a příjmení, státní občanství, trvalý pobyt a rodné číslo.

(3) Právnická osoba v přihlášení se k registraci uvede obchodní jméno, včetně právní formy, sídla a identifikačního čísla.

(4) Fyzická osoba a právnická osoba v přihlášení se k registraci kromě údajů podle odstavce 2, popřípadě odstavce 3 dále uvede

- a) vymezení druhu a územního rozsahu telekomunikačního zařízení pro přenos rozhlasového a televizního vysílání po vedení nebo vymezení druhu a územního rozsahu telekomunikační služby, kterou hodlá poskytovat,
- b) den předpokládaného zahájení provozování telekomunikačního zařízení pro přenos rozhlasového a televizního vysílání po vedení nebo den předpokládaného zahájení poskytování telekomunikační služby.

(5) Fyzická nebo právnická osoba doloží přihlášení k registraci všeobecnými podmínkami pro poskytování telekomunikačních služeb, které hodlá poskytovat.

§ 51

(1) Úřad provede registraci, splňuje-li žadatel podmínky stanovené v § 50 a kvalifikační požadavky podle zvláštního právního předpisu,¹⁴⁾ a do 15 dnů ode dne doručení přihlášky k registraci vydá osvědčení o registraci. Osvědčení o registraci telekomunikační služby je podmínkou k vydání oprávnění k činnostem vydanému jiným správním úřadem podle zvláštního právního předpisu.¹⁴⁾

(2) Držitel osvědčení o registraci zřízení a provozování telekomunikačního zařízení pro přenos rozhlasového a televizního vysílání po vedení může dnem vydání osvědčení zahájit provozování tohoto zařízení, pokud splňuje další náležitosti stanovené zvláštním právním předpisem.⁷⁾

(3) Úřad zveřejňuje v Telekomunikačním věstníku seznam osvědčení o registraci.

§ 52

(1) Úřad zruší registraci, jestliže držitel osvědčení

¹³⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb.

¹⁴⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

- a) přestal splňovat některou z podmínek, na jejichž základě mu bylo osvědčení o registraci vydáno,
- b) neplní povinnosti stanovené zákonem nebo generální licencí, ačkoliv byl na možnost odnětí osvědčení o registraci z tohoto důvodu Úřadem písemně upozorněn a nápravu nezjednal ani ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno upozornění Úřadu, nebo
- c) o zrušení registrace požádá.

(2) Držitel osvědčení o registraci je povinen vrátit osvědčení o registraci do 15 dnů od nabytí účinnosti rozhodnutí o zrušení registrace.

(3) Osvědčení o registraci pozbývá platnosti uplynutím doby, na kterou bylo vydáno, dnem zániku právnické osoby nebo smrtí fyzické osoby, které bylo uděleno, zrušením nebo dnem stanoveným v osvědčení o registraci.

(4) Na vydání osvědčení o registraci a zrušení registrace se nevztahují předpisy o správním řízení.

§ 53

Povinnosti osob, které vykonávají telekomunikační činnosti podle generální licence

(1) Osoby, které vykonávají telekomunikační činnosti podle generální licence, jsou povinny postupovat podle zákona a podmínek stanovených generální licencí.

(2) Osoby, které vykonávají telekomunikační činnosti podle generální licence uvedené v § 46 odst. 1 písm. b) až d), jsou dále povinny Úřadu

- a) písemně oznámit neprodleně datum zahájení nebo ukončení výkonu telekomunikační činnosti podle generální licence,
- b) písemně oznámit neprodleně veškeré změny skutečností, na základě kterých byla provedena jejich registrace,
- c) předkládat údaje stanovené zvláštním právním předpisem¹¹⁾ o telekomunikačních činnostech, které vykonávají.

§ 54

Nové telekomunikační služby

(1) Není-li dosud vydána generální licence pro poskytování telekomunikační služby a fyzická nebo právnická osoba požádá o oprávnění tuto službu poskytovat a není pro ni vyžadováno udělení telekomunikační licence podle § 14, Úřad rozhodne o žádosti nejpozději do 40 dnů od jejího obdržení. V oprávnění Úřad stanoví podmínky pro poskytování požadované služby.

(2) Oprávnění Úřadu k poskytování nové telekomunikační služby je jeho souhlasem k vydání oprávnění jiným správním úřadem podle zvláštního právního předpisu.¹⁴⁾

(3) Současně Úřad zahájí proces vydání generální licence pro poskytování nové telekomunikační služby podle § 46.

§ 55

Licence, generální licence, povolení nebo oprávnění podle § 54 se nevyžaduje pro zřizování a provozování telekomunikačních zařízení a sítí, které neslouží k poskytování telekomunikačních služeb a které jsou provozovány bez použití vysílacích rádiových zařízení, pokud zákon nestanoví jinak.

Díl 8

Správa kmitočtového spektra

Oddíl 1

Kmitočtové plány

§ 56

(1) Úřad vykonává k zajištění účelného využívání kmitočtů správu kmitočtového spektra, kterou se rozumí sestavování a provádění změn plánu přidělení kmitočtových pásem (národní kmitočtová tabulka) a plánu využití kmitočtového spektra, přidělování kmitočtů a volacích značek, koordinace kmitočtů a kmitočtových pásem, kontrola využívání kmitočtového spektra a vydávání rozhodnutí o povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení.

(2) Úřad v plánu přidělení kmitočtových pásem v souladu se závazky vyplývajícími z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo z členství České republiky v mezinárodních organizacích stanoví kmitočtová pásma pro jednotlivé radiokomunikační služby a rádiová zařízení a obecné podmínky pro přidělení kmitočtů.

(3) Části plánu přidělení kmitočtových pásem určených pro vojenské účely zpracovává Úřad v součinnosti s Ministerstvem obrany. Části plánu přidělení kmitočtových pásem určených pro rozhlasovou službu zpracovává Úřad v součinnosti s Radou České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání.

(4) Úřad v plánu využití kmitočtového spektra, popřípadě využití části kmitočtového spektra stanoví podmínky využití jednotlivých kmitočtů pro radiokomunikační služby.

(5) Návrh plánu využití kmitočtového spektra Úřad zveřejní v Telekomunikačním věstníku. Ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění návrhu je k němu každý oprávněn uplatnit své připomínky.

(6) Úřad je oprávněn upřednostnit ve veřejném

zájmu využití kmitočtového spektra pro poskytování univerzální služby a poskytování veřejných telekomunikačních služeb.

(7) Plán přidělení kmitočtových pásem a plán využití kmitočtového spektra Úřad vyhláší ve Sbírce zákonů uveřejněním plného znění sdělení o jejich vyhlášení a uveřejňuje je v Telekomunikačním věstníku. Údaje o kmitočtových pásmech vyhrazených v plánu využití kmitočtového spektra Ministerstvu obrany pro vojenské účely se nezveřejňují.

(8) Způsob tvorby volacích značek, jejich používání a druhy radiokomunikačních služeb, pro něž jsou vyžadovány, stanoví prováděcí předpis.

(9) Technické a provozní podmínky amatérské radiokomunikační služby stanoví prováděcí předpis.

Oddíl 2

Vysílací rádiová zařízení

§ 57

Povolování vysílacích rádiových zařízení

(1) Vysílací rádiové zařízení lze provozovat jen na základě povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Povolení k provozování vysílacího rádiového zařízení udělí Úřad na základě písemné žádosti právnické nebo fyzické osoby.

(3) Žádost o povolení k provozování vysílacího rádiového zařízení musí obsahovat

- a) obchodní jméno, sídlo a právní formu právnické osoby a její identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt, obchodní jméno, rodné číslo a identifikační číslo fyzické osoby, je-li žadatelem podnikající fyzická osoba, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt, rodné číslo fyzické osoby, je-li žadatelem fyzická osoba,
- b) údaje o kmitočtech, které jsou požadovány, včetně jejich technických parametrů, a účel jejich využití, pokud tyto kmitočty a jejich parametry nejsou závazně stanoveny mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv,
- c) vymezení předpokládané provozní oblasti, pokud je pro provozování vysílacího rádiového zařízení nezbytné,
- d) dobu, na kterou je přidělení kmitočtů požadováno.

(4) Rozsah požadovaných údajů podle odstavce 3 písm. b) pro jednotlivé druhy radiokomunikačních služeb stanoví Úřad opatřením, které uveřejní v Telekomunikačním věstníku.

(5) Žádost o povolení k provozování vysílacího rádiového zařízení musí být doložena

- a) licencí, požaduje-li žadatel přidělení kmitočtů na telekomunikační činnosti, ke kterým je potřeba licence podle zvláštního právního předpisu,⁷⁾
- b) dokladem o splnění podmínek zvláštní způsobilosti, pokud je zákonem požadována,
- c) ověřenou kopií smlouvy nebo listiny o zřízení nebo založení právnické osoby a u osob zapsaných v obchodním rejstříku výpisem z obchodního rejstříku.

Povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení

§ 58

(1) Úřad v povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení uvede zejména

- a) obchodní jméno, sídlo a právní formu právnické osoby a její identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt, obchodní jméno, rodné číslo a identifikační číslo fyzické osoby, je-li žadatelem podnikající fyzická osoba, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt, rodné číslo fyzické osoby, je-li žadatelem fyzická osoba,
- b) přidělené kmitočty, včetně jejich technických parametrů, pokud tyto kmitočty a jejich parametry nejsou závazně stanoveny mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo vyplývají z členství České republiky v mezinárodních organizacích,
- c) podmínky pro využívání přidělených kmitočtů,
- d) dobu, na kterou se kmitočty přidělují,
- e) přidělené volací značky, pokud jsou pro daný druh radiokomunikační služby nezbytné,
- f) typ vysílacího rádiového zařízení, pokud je to vyžadováno mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo vyplývají z členství České republiky v mezinárodních organizacích,
- g) výši poplatku za přidělené kmitočty, pokud zákon nestanoví jinak.

(2) Je-li více žadatelů o povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení na stejných kmitočtech, Úřad rozhodne o vydání povolení podle pořadí došlých žádostí. Postup podle § 19 není tímto dotčen.

(3) Úřad rozhodne, bez ohledu na pořadí došlých žádostí, o povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení nezbytných k zajištění činnosti orgánů Ministerstva vnitra, Bezpečnostní informační služby, Policie České republiky pro bezpečnostní účely, Hasičského

záchranného sboru, záchranné zdravotní služby a služby pátrání celního úřadu.

(4) Udělené povolení je nepřevoditelné.

(5) Odvolání proti rozhodnutí o povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení nemá odkladný účinek.

§ 59

Úřad může rozhodnout o nevydání povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení v těchto případech:

- a) vyžaduje-li to bezpečnost státu,
- b) vyžaduje-li to dodržení závazků vyplývajících z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo z členství České republiky v mezinárodních organizacích,
- c) přidělení požadovaných kmitočtů neumožňuje plán přidělení kmitočtových pásem nebo plán využití kmitočtového spektra,
- d) požadované kmitočty nejsou k dispozici nebo je nelze zkoordinovat,
- e) žadatel porušuje podmínky platných povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení, která mu byla vydána.

§ 60

Změna povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení

(1) Držitel povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení je povinen oznámit Úřadu všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení podle § 57 odst. 3, a předložit o nich doklady do 15 dnů od vzniku změn.

(2) O změně povolení Úřad rozhodne

- a) je-li to nezbytné k dodržení závazků vyplývajících z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo z členství České republiky v mezinárodních organizacích, nebo
- b) na základě odůvodněné žádosti držitele povolení.

(3) Dojde-li ke změně podle odstavce 2 písm. a), hradí nezbytné náklady vyvolané touto změnou držitel povolení prostřednictvím Úřadu stát, pokud není v povolení uvedeno jinak.

§ 61

Odnětí povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení

(1) Úřad rozhodne o odnětí povolení, jestliže

- a) držitel povolení přestal splňovat některou z pod-

mínek, na jejichž základě mu bylo povolení vydáno, nebo podmínky stanovené zvláštním právním předpisem,⁷⁾

- b) držitel povolení neplní povinnosti stanovené tímto zákonem nebo rozhodnutím o udělení povolení nebo o změně povolení, ačkoliv byl na možnost odnětí povolení z tohoto důvodu Úřadem písemně upozorněn a nápravu nezjednal ani ve lhůtě stanovené Úřadem,
- c) držitel povolení nevyužíval přidělené kmitočty nepřetržitě po dobu šesti měsíců nebo opakovaně přerušil využívání přidělených kmitočtů na souhrnnou dobu dvanácti měsíců anebo je využíval k jiným účelům, než pro které mu byly přiděleny; do doby přerušování využívání kmitočtů se nezapočítávají doby nutné pro opravy a údržbu vysílacích zařízení,
- d) je to nezbytné k dodržení závazků vyplývajících z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo z členství České republiky v mezinárodních organizacích, nebo
- e) držitel povolení o odnětí povolení požádal.

(2) Rozhodne-li Úřad o odnětí povolení podle odstavce 1 písm. b), může žadatel požádat znovu o udělení povolení nejdříve po uplynutí dvou let ode dne, kdy rozhodnutí o odnětí povolení nabylo právní moci.

§ 62

Pozbytí platnosti povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení

Povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení pozbývá platnosti

- a) uplynutím doby, na kterou bylo vydáno,
- b) dnem zániku právnické osoby, která je držitelem povolení,
- c) uplynutím 30 dnů od úmrtí fyzické osoby, které bylo povolení uděleno,
- d) dnem, kdy rozhodnutí Úřadu o odnětí povolení nabylo právní moci.

§ 63

Kmitočtová pásma vyhrazená v plánu přidělení kmitočtových pásem Ministerstvu obrany pro vojenské účely mohou být využívána pro vojenské účely bez povolení Úřadu k provozování vysílacích rádiových zařízení.

§ 64

(1) Úřad může vydat povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení pro rozhlasovou službu, jen je-li vydána licence podle zvláštního právního předpisu⁷⁾ nebo jen se souhlasem Rady České republiky

pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen „Rada“), a to i pro jiné radiokomunikační služby v části kmitočtového spektra vyhrazené pro rozhlasovou službu.

(2) Úřad

- a) předává Radě na základě její žádosti zkoordinované kmitočty pro rozhlasovou službu, včetně jejich technických parametrů,
- b) poskytuje Radě aktuální údaje (databázi) o provozovaných vysílacích rádiových zařízeních pro rozhlasovou službu,
- c) spolupracuje s Radou při své kontrolní činnosti.

§ 65

Poplatky za přidělené kmitočty

(1) Držitel povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení je povinen platit za přidělené kmitočty poplatky. Výše poplatku za přidělený kmitočtet se stanoví v závislosti na druhu radiokomunikační služby, povoleném vyzářeném výkonu, relativní zabrané šířce kmitočtového pásma, provozní oblasti a délce doby přidělení kmitočtu.

(2) Vláda nařízením stanoví výši poplatků.

§ 66

Krátkodobé povolení k provozování vysílacího rádiového zařízení

(1) Úřad udělí krátkodobé povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení na základě žádosti fyzické nebo právnické osoby na dobu nezbytně nutnou, ne delší než 14 dnů. Krátkodobé povolení je určeno pro jednorázové účely, které nelze v dostatečném předstihu předvídat. Lze je udělit, pokud jsou požadované kmitočty k dispozici.

(2) Při podání žádosti se postupuje podle § 57, s výjimkou ustanovení odstavce 4. Odpovědná osoba zahraničního subjektu se prokazuje příslušným průkazem totožnosti. Žádost musí být doručena Úřadu nejméně tři pracovní dny před požadovaným termínem zahájení provozu vysílacích rádiových zařízení.

(3) Při vydání krátkodobého povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení se postupuje podle § 58 odst. 1, s výjimkou písmene g).

(4) Žadatel o krátkodobé povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení je povinen za přidělené kmitočty zaplatit jednorázový poplatek, který je splatný před vydáním tohoto povolení. Výše jednorázového poplatku za přidělený kmitočtet se stanoví v závislosti na druhu radiokomunikační služby, povoleném vyzářeném výkonu, relativní zabrané šířce kmitočtového pásma, provozní oblasti a délce doby přidělení kmitočtu.

(5) Povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení udělená zahraničním subjektům na principu vzájemnosti podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, nepodléhají jednorázovému poplatku.

(6) Na vydání krátkodobého povolení k provozování vysílacího rádiového zařízení se nevztahují předpisy o správním řízení.

Oddíl 3

Zvláštní způsobilost

§ 67

(1) Zvláštní způsobilost žadatele o povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení se vyžaduje pro obsluhu

- a) radiotelefonních a radiotelegrafních vysílacích rádiových zařízení umístěných na palubách letadel a lodí zapsaných v leteckém nebo námořním rejstříku České republiky,
- b) radiotelefonních a radiotelegrafních pozemních vysílacích rádiových zařízení pohyblivé letecké a pohyblivé plavební služby,
- c) radiotelefonních a radiotelegrafních pozemních vysílacích rádiových zařízení provozovaných v pásmu krátkých vln,
- d) vysílacích rádiových zařízení pro amatérskou radiokomunikační službu.

(2) Obsluhu vysílacích rádiových zařízení uvedených v odstavci 1 mohou vykonávat osoby, které mají platný průkaz zvláštní způsobilosti k obsluze těchto zařízení. Je-li držitelem povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení právnická osoba, je povinna zajistit, aby obsluhu tohoto zařízení prováděla pouze osoba, která má platný průkaz zvláštní způsobilosti. Tuto způsobilost k obsluze vysílacích rádiových zařízení ověřuje Úřad zkouškou.

(3) Žadatel se ke zkoušce uvedené v odstavci 2 přihlašuje písemně u Úřadu. Úřad žadateli umožní vykonání zkoušky nejpozději do tří měsíců od doručení přihlášky.

(4) Žadatel, který prokázal zvláštní způsobilost k vykonávání obsluhy vysílacích rádiových zařízení zkouškou, vydá Úřad průkaz způsobilosti.

(5) Náležitosti přihlášky ke zkoušce podle odstavce 3, rozsah znalostí potřebných pro jednotlivé druhy zvláštní způsobilosti, způsob provádění zkoušek, druhy průkazů způsobilosti a dobu jejich platnosti stanoví prováděcí předpis.

Díl 9

Správa čísel, jmen a adres sítí a služeb

Oddíl 1

Číslovací plány

§ 68

(1) Úřad vykonává k zajištění účelného využívání čísel a hospodaření se jmény a adresami sítí a služeb správu číslovacích plánů, jmen nebo adres, kterou se rozumí sestavování a provádění změn číslovacích plánů, adresovacích pravidel a tvorby jmen (dále jen „číslovací plány“), evidence využívání a kontrola přidělených čísel a vydávání rozhodnutí o přidělení čísel.

(2) Úřad v číslovacích plánech stanoví v souladu se závazky vyplývajícími z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo z členství České republiky v mezinárodních organizacích pravidla pro tvorbu a využívání čísel pro telekomunikační sítě a telekomunikační služby a obecné podmínky pro jejich přidělování.

(3) Držitelé rozhodnutí o přidělení čísel jsou povinni při změně číslovacího plánu provést na své náklady technické úpravy vyplývající z této změny.

(4) Číslovací plány, případně jejich změny Úřad vyhláší ve Sbírce zákonů uveřejněním plného znění sdělení o jejich vyhlášení a uveřejňuje je v Telekomunikačním věstníku.

(5) Výjimky z číslovacích plánů v odůvodněných případech povoluje Úřad.

Oddíl 2

Přidělování čísel

§ 69

(1) Držitel telekomunikační licence nebo držitel osvědčení o registraci, k jejichž telekomunikační činnosti je nezbytné přidělení čísla, může tuto činnost vykonávat pouze v případě, že je držitelem rozhodnutí o přidělení čísla.

(2) Úřad rozhoduje o přidělení čísla podle číslovacího plánu na základě písemné žádosti právnické nebo fyzické osoby uvedené v odstavci 1.

(3) Žádost o přidělení čísla musí obsahovat

- a) obchodní jméno, sídlo a právní formu právnické osoby a její identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt, obchodní jméno, rodné číslo a identifikační číslo fyzické osoby, je-li žadatelem podnikající fyzická osoba,

- b) údaje o číslech, které jsou požadovány, včetně jejich technických parametrů, a účel jejich využití,
- c) vymezení předpokládané provozní oblasti,
- d) dobu využití čísel.

(4) Žádost musí být doložena ověřenou kopií smlouvy nebo listiny o zřízení nebo založení právnické osoby a u osob zapsaných v obchodním rejstříku výpisem z obchodního rejstříku, který není starší než 6 měsíců.

§ 70

Přidělení čísel

(1) Úřad v rozhodnutí o přidělení čísla uvede

- a) obchodní jméno, sídlo a právní formu právnické osoby a její identifikační číslo, je-li žadatelem právnická osoba, nebo jméno a příjmení, trvalý pobyt, obchodní jméno, rodné číslo a identifikační číslo fyzické osoby, je-li žadatelem podnikající fyzická osoba,
- b) přidělená čísla,
- c) podmínky pro užívání přidělených čísel,
- d) dobu, na kterou se čísla přidělují,
- e) výši poplatku za přidělená čísla,
- f) povinnost předkládat Úřadu jednou ročně v termínu stanoveném Úřadem zprávu o využívání čísel.

(2) Odvolání proti rozhodnutí o přidělení čísel nemá odkladný účinek.

(3) Udělené rozhodnutí o přidělení čísel je nepřevoditelné.

(4) Úřad může přerušit řízení o přidělení čísel nejdéle na dobu osmi měsíců, nejsou-li k dispozici čísla.

§ 71

Úřad může rozhodnout o nepřidělení čísel, jestliže

- a) přidělení požadovaných čísel neumožňuje číslovací plán,
- b) žadatel porušuje podmínky platného přidělení čísel, které mu bylo vydáno.

§ 72

Změna přidělení čísel

(1) Držitel rozhodnutí o přidělení čísel je povinen oznámit Úřadu všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o přidělení podle § 69, a předložit o nich doklady do 15 dnů od vzniku změn.

(2) Úřad rozhodne o změně přidělení čísel

- a) je-li to nezbytné k dodržení závazků vyplývajících z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká re-

publika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, anebo z členství České republiky v mezinárodních organizacích,

- b) vyžaduje-li to bezpečnost státu,
- c) došlo-li ke změně skutečností, na základě kterých se rozhodovalo o přidělení čísel,
- d) na základě odůvodněné žádosti držitele rozhodnutí o přidělení čísel.

(3) Dojde-li ke změně podle odstavce 2 písm. a), b), c), hradí nezbytné náklady vyvolané touto změnou držitelé rozhodnutí prostřednictvím Úřadu stát, pokud není v rozhodnutí uvedeno jinak.

§ 73

Odnětí přidělení čísel

(1) Úřad rozhodne o odnětí přidělení čísel, jestliže

- a) držitel přidělení přestal splňovat některou z podmínek, na jejichž základě mu byla čísla přidělena,
- b) držitel přidělení neplní povinnosti stanovené tímto zákonem nebo rozhodnutím o přidělení čísel nebo o jejich změně, ačkoliv byl na možnost odnětí přidělení z tohoto důvodu Úřadem písemně upozorněn a nápravu nezjednal ani ve lhůtě stanovené Úřadem,
- c) vyžaduje-li to bezpečnost státu,
- d) držitel přidělení o odnětí přidělených čísel požádal.

(2) Rozhodne-li Úřad o odnětí přidělení podle odstavce 1 písm. b), může žadatel požádat znovu o přidělení nejdříve po uplynutí dvou let ode dne, kdy rozhodnutí o odnětí přidělených čísel nabylo právní moci.

§ 74

Pozbytí platnosti přidělení čísel

Přidělení čísel pozbývá platnosti

- a) uplynutím doby, na kterou byla čísla přidělena,
- b) dnem zániku právnické osoby, která je držitelem přidělení čísel,
- c) uplynutím 30 dnů od úmrtí fyzické osoby, které byla čísla přidělena,
- d) dnem, kdy rozhodnutím Úřadu o odnětí přidělení čísel nabylo právní moci.

§ 75

Poplatky za přidělená čísla

(1) Držitel rozhodnutí o přidělení čísel je povinen za přidělená čísla platit poplatky. Výše poplatku se stanoví v závislosti na druhu přiděleného čísla, druhu telekomunikační sítě a druhu telekomunikační služby, pro kterou se použije, a době jeho přidělení.

(2) Vláda nařízením stanoví výši poplatků.

Oddíl 3

Výběr provozovatele veřejné telekomunikační sítě a přenositelnost účastnických telefonních čísel

§ 76

(1) Provozovatelé veřejných pevných telekomunikačních sítí s výrazným podílem na trhu jsou povinni ve svých sítích podle číslovacího plánu umožnit přístup ke službám kteréhokoliv s uvedenými sítěmi propojeného poskytovatele veřejných telekomunikačních služeb, kromě služby pronájmu okruhů, a to jak formou nastavení předvolby čísel, tak krátkou individuální volbou čísel pro jednotlivá volání.

(2) Provozovatelé veřejných pevných telefonních sítí ve svých sítích zajistí přenositelnost telefonních čísel podle číslovacího plánu tak, aby účastníci veřejné telefonní služby, kteří o to požádají, si mohli ponechat svoje účastnické číslo, jestliže se rozhodnou změnit provozovatele veřejné pevné telefonní sítě, provozovatele veřejné digitální sítě ISDN, poskytovatele veřejné telefonní služby nebo své zeměpisné umístění anebo službu.

(3) Provozovatelé veřejných pevných telekomunikačních sítí, kteří jsou uvedeni v odstavci 1, jsou povinni splnit povinnost uvedenou v odstavci 1 formou krátké individuální předvolby čísel pro jednotlivá volání nejpozději do 30. června 2002.

(4) Provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí, kteří jsou uvedeni v odstavcích 1 a 2, jsou povinni splnit povinnost uvedenou v odstavci 1 formou nastavení předvolby čísel a povinnost uvedenou v odstavci 2 nejpozději do konce roku 2002.

Díl 10

Ceny

§ 77

Ceny za telekomunikační služby

(1) Úřad stanoví ceny za univerzální službu cenovým rozhodnutím podle zvláštního právního předpisu.⁸⁾ Návrh cenových rozhodnutí projedná Úřad s Ministerstvem financí. Vydaná cenová rozhodnutí zveřejňuje Úřad v Cenovém věstníku a v Telekomunikačním věstníku.

(2) Úřad stanoví ceny za služby zahrnuté do služby univerzální s výjimkou služeb spočívajících v poskytování slevy podle § 29 písm. g) a h) tak, aby ceny těchto služeb pokrývaly oprávněné náklady včetně přiměřeného zisku.

§ 78

(1) Ceny za propojení sjednávají smluvní strany

tak, aby nediskriminovaly žádnou ze smluvních stran ani ostatní provozovatele propojených veřejných telekomunikačních sítí a aby umožňovaly ověření způsobu jejich výpočtu.

(2) Nedohodnou-li se smluvní strany o ceně za propojení, použijí způsob výpočtu cen stanovený Úřadem. Úřad stanoví způsob výpočtu cen za propojení cenovým rozhodnutím. Ve stanovených případech musí cena za propojení vycházet z nákladů na propojení včetně přiměřeného zisku.

(3) Způsob výpočtu cen za propojení Úřad zveřejní v Telekomunikačním věstníku.

(4) Úřad použije způsob výpočtu cen stanovený cenovým rozhodnutím Úřadu vždy, obrátí-li se na něj některá ze smluvních stran s návrhem na řešení sporu.

(5) O sporech v oblasti cen za propojení rozhoduje Úřad podle zvláštního právního předpisu.⁸⁾

§ 79

Oddělená evidence nákladů, tržeb a výnosů

(1) Úřad stanoví opatřením metodiku oddělené evidence nákladů, tržeb a výnosů, včetně vloženého kapitálu pro tvorbu cen. Poskytovatel veřejných telekomunikačních služeb je povinen předložit Úřadu ke schválení metodiku oddělené evidence nákladů, tržeb a výnosů do tří měsíců od zahájení poskytování těchto služeb. Úřad metodiku schválí do tří měsíců od jejího obdržení.

(2) Poskyvatelé veřejných telekomunikačních služeb jsou povinni vést oddělenou evidenci nákladů, tržeb a výnosů, včetně vloženého kapitálu, podle metodiky v souladu s odstavcem 1, a to i v případě, že se jedná o veřejné telekomunikační služby, jejichž ceny nejsou regulovány.

(3) Držitel telekomunikační licence je povinen předkládat Úřadu roční zprávu o vývoji nákladů, tržeb a výnosů a ziskovosti, včetně vloženého kapitálu, v členění podle metodiky stanovené v odstavci 1.

(4) V případě cen za propojení postupují provozovatelé vzájemně se propojujících veřejných telekomunikačních sítí a poskyvatelé veřejných telekomunikačních služeb, kteří mají právo a povinnost propojení, obdobně podle odstavců 1 až 3.

§ 80

(1) Provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí a poskyvatelé veřejných telekomunikačních služeb nesmějí podporovat ani znevýhodňovat veřejné telekomunikační služby přerozdělováním nákladů z ostatních nebo do ostatních činností, přerozdělováním výnosů z ostatních nebo do ostatních činností ani jakýmkoliv jinými finančními opatřeními. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro poskytování veřejné dálpisné a veřejné telegrafní služby.

(2) Provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí a poskyvatelé veřejných telekomunikačních služeb, kteří podnikají i v jiných činnostech, než jsou telekomunikační činnosti, jsou povinni vést pro tyto jiné činnosti oddělené účtování a nemohou převádět finanční prostředky z telekomunikačních činností do jiných činností a naopak.

Díl 11

Poskytování veřejných telekomunikačních služeb

§ 81

Všeobecné podmínky veřejné telekomunikační služby

(1) Poskytovatel veřejné telekomunikační služby je povinen vypracovat návrh smlouvy na poskytování veřejné telekomunikační služby a před zahájením poskytování této služby ho uveřejnit v každé své provozovně a v Telekomunikačním věstníku. Součástí návrhu smlouvy jsou Všeobecné podmínky veřejné telekomunikační služby (dále jen „všeobecné podmínky“).

(2) Všeobecné podmínky musí obsahovat

- a) vznik a ukončení smlouvy o poskytování veřejné telekomunikační služby,
- b) způsob uplatnění odpovědnosti za vady poskytnuté veřejné telekomunikační služby (dále jen „reklamace“), včetně údajů o tom, kde lze reklamaci uplatnit,
- c) rozsah poskytované veřejné telekomunikační služby, včetně nezbytných specifikací,
- d) způsob vydávání a aktualizace seznamu účastníků veřejné telekomunikační služby, popřípadě jiný způsob informování o účastnických číslech, pokud pro danou službu přichází v úvahu,
- e) vymezení území, na němž se veřejná telekomunikační služba poskytuje,
- f) údaj o způsobu zveřejnění ceny za poskytování veřejné telekomunikační služby, způsob jejího účtování a placení,
- g) způsob hlášení poruch a termíny jejich odstranění,
- h) nároky uživatele veřejné telekomunikační služby, jestliže její poskytovatel přerušil poskytování této služby.

(3) Všeobecné podmínky pro poskytování veřejné telefonní služby musí, kromě náležitostí uvedených v odstavci 2, obsahovat

- a) podmínky zřízení, překládání, přemístění, popřípadě přeměny účastnické stanice, včetně dodací lhůty,
- b) typy čísel, popřípadě číselné řady, jejichž volání musí poskytovatel veřejné telefonní služby na žádost účastníka zablokovat,
- c) nabídku druhů telefonních hovorů,

- d) způsob zajištění přenositelnosti účastnického telefonního čísla,
- e) způsob nastavení předvolby poskytovatele veřejné telefonní služby.

(4) Všeobecné podmínky mohou obsahovat další podmínky, za nichž je telekomunikační služba poskytována. Těmito dalšími podmínkami nesmějí být vyloučeny podmínky podle odstavců 2 a 3.

(5) Poskytovatel veřejné telekomunikační služby je povinen informovat účastníka služby nejméně tři měsíce předem o změně všeobecných podmínek.

(6) Všeobecné podmínky pro poskytování univerzální služby a jejich změny musí být schváleny Úřadem. O návrhu všeobecných podmínek a návrhu jejich změn Úřad rozhodne do 30 dnů, nejpozději však do 60 dnů ode dne doručení návrhu.

(7) Úřad je oprávněn rozhodnout o změně všeobecných podmínek pro poskytování telekomunikačních služeb, které nejsou součástí univerzální služby, jsou-li v rozporu s tímto zákonem nebo prováděcími předpisy k tomuto zákonu. Odvolání proti rozhodnutí o změně všeobecných podmínek nemá odkladný účinek.

Práva a povinnosti poskytovatelů, účastníků a uživatelů veřejné telekomunikační služby

§ 82

(1) Poskytovatel veřejné telekomunikační služby je povinen poskytnout tuto službu za cenu sjednanou podle zvláštního právního předpisu⁸⁾ každému, kdo o ní požádá a souhlasí se všeobecnými podmínkami.

(2) Poskytovatel veřejné telefonní služby je ve veřejném zájmu povinen svým uživatelům bezplatně umožnit

- a) tísňová volání včetně případného přepojení (přesměrování) hovorů tísňového volání v rámci integrovaného záchranného systému,
- b) hlášení poruch,
- c) hovory s ohlašovnou meziměstských a mezinárodních hovorů,
- d) hovory s telefonní stanicí určenou pro podávání telegramu telefonicky,
- e) informace prostřednictvím hlásek, které informují volajícího účastníka o změnách účastnických čísel v jeho telefonní síti.

(3) Účastník veřejné telekomunikační služby je povinen uhradit za poskytnutou veřejnou telekomunikační službu cenu ve výši ceny platné v době poskytnutí této služby, pokud zákon nestanoví jinak.

(4) Poskytovatel veřejné telekomunikační služby je povinen předkládat účastníkovi, popřípadě uživateli přehledné a srozumitelné vyúčtování ceny za jemu poskytnutou službu a po dohodě s účastníkem i v jiné formě než tištěné. Na žádost účastníka je povinen mu vystavit na vlastní náklady vyúčtování za poskytnuté telekomunikační služby, nespécifikované podle jednotlivých položek.

(5) Poskytovatel veřejné telefonní služby je povinen

- a) ve vyúčtování vyznačit zúčtovací období, které nesmí být delší než 35 kalendářních dnů, a zajistit podání vyúčtování tak, aby mohlo být účastníkovi, popřípadě uživateli dodáno do 15 dnů ode dne ukončení zúčtovacího období, a to způsobem stanoveným zvláštním zákonem¹⁵⁾ nebo jiným způsobem, byl-li tento jiný způsob dodání s účastníkem dohodnut,
- b) poskytovat na vlastní náklady základní stupeň vyúčtování, jehož rozsah stanoví Úřad opatřením,
- c) na vyžádání účastníkovi, popřípadě uživateli poskytnout za úhradu podrobný rozpis cen za jednotlivé hovory uskutečněné z jeho telefonní účastnické stanice. Rozsah tohoto rozpisu a jeho cenu stanoví Úřad rozsvým rozhodnutím.

(6) Poskytovatel veřejné telekomunikační služby je povinen v případě, že účastník nezaplatí včas vyúčtování ceny za poskytnutou službu nebo neplní další smluvní podmínky, zajistit, aby bylo účastníkovi prokazatelně dodáno upozornění s uvedením náhradního termínu plnění. Pokud účastník v uvedeném termínu nezjedná nápravu, poskytovatel služby má právo omezit poskytování dané služby zamezením aktivního přístupu ke službě. Při opakovaném neplnění smluvních podmínek má poskytovatel právo ukončit poskytování této služby.

(7) Spočívá-li vada veřejné telekomunikační služby v nesprávně vyúčtované ceně za poskytnutou službu, má účastník právo reklamovat vyúčtování ceny za veřejnou telekomunikační službu do 2 měsíců od doručení vyúčtování ceny za poskytnutou službu, jinak právo zanikne. Podání reklamace nemá odkladný účinek.

(8) Poskytovatel veřejné telekomunikační služby je povinen vyřídit reklamaci vyúčtované ceny bez zbytečného odkladu, nejpozději do 30 dnů ode dne doručení reklamace. Vyžaduje-li vyřízení reklamace projednání se zahraničním provozovatelem, je poskytovatel povinen reklamaci vyřídit nejpozději do 60 dnů ode dne jejího doručení.

(9) Pokud dojde k vyúčtování ceny za službu v neprospěch účastníka, je poskytovatel veřejné teleko-

¹⁵⁾ Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách).

munikační služby povinen vrátit mu rozdíl ceny způsobem a ve lhůtách stanovených všeobecnými podmínkami služby, nejpozději však do 30 dnů od vyřízení reklamace.

(10) Pokud službu bylo možno využít jen částečně, anebo ji nebylo možno využít vůbec pro závadu technického nebo provozního charakteru na straně poskytovatele veřejné telekomunikační služby, je tento povinen zajistit odstranění závady a přiměřeně snížit cenu nebo po dohodě s účastníkem zajistit poskytnutí služby náhradním způsobem. Poskytovatel veřejné telekomunikační služby není povinen uhrazovat jejím uživatelům náhradu škody v důsledku neposkytnutí služby nebo vadného poskytnutí služby.

(11) Nevyhoví-li poskytovatel veřejné telekomunikační služby podané reklamaci na vyúčtovanou cenu, je účastník oprávněn uplatnit u Úřadu námitky proti vyřízení bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 30 dnů ode dne doručení vyřízení reklamace.

§ 83

(1) Poskytovatel veřejné telekomunikační služby je povinen poskytovat tuto službu nepřetržitě, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Poskytovatel veřejné telefonní služby je povinen zajistit poskytování služby informace o telefonních číslech a operátorské služby všem uživatelům.

(3) Poskytovatel veřejné telefonní služby je povinen na žádost jeho účastníka na jeho náklady mu zablokovat přístup ke službě, jejíž obsah může ohrozit mravní výchovu mládeže, je-li to technicky možné.

(4) Poskytovatel veřejné telefonní služby je povinen na žádost jeho účastníka na jeho náklady zajistit službu identifikace zlomyslných nebo obtěžujících volání, a to zpětně u konkrétních volání, která účastník označí jako zlomyslná nebo obtěžující, nejpozději však do dvou měsíců ode dne uskutečnění takového volání.

(5) Poskytovatel veřejné telekomunikační služby neodpovídá za obsah přenášených zpráv.

(6) Poskytovatel univerzální služby je povinen zřídit systémy sledování, evidence a kontroly základních ukazatelů kvality poskytování služby. Úřad může rozšířit tuto povinnost i na ostatní poskytovatele veřejné telefonní služby po veřejné pevné telefonní síti nebo provozovatele veřejných pevných telefonních sítí. Údaje z těchto systémů je povinen poskytovatel služby předložit Úřadu na jeho vyžádání. Poskytovatel služby, popřípadě provozovatel veřejné pevné telefonní sítě je povinen předložit Úřadu na jeho vyžádání nezávislé auditu plnění této povinnosti podle § 34 odst. 2 písm. c) s cílem zajistit přesnost a srovnatelnost zveřejněných dat.

(7) Poskytovatelé veřejné telefonní služby jsou povinni zajistit poskytování doplňkových služeb, a to:

- a) identifikace volajícího,
- b) provolba,
- c) přesměrování hovorů,
- d) tónová volba,
- e) blokování hovorů do určitých směrů.

(8) Úřad je oprávněn povolit výjimku z povinnosti uvedené v odstavci 3 a z rozsahu doplňkových služeb uvedených v odstavci 7, a to na základě zhodnocení technických možností a ekonomických schopností poskytovatele veřejné telefonní služby tyto služby poskytovat. Při stanovení lhůty trvání výjimky pro zavedení doplňkových služeb Úřad zohlední i celkový stav rozvoje sítě, požadavky trhu a pokrok v technické normalizaci.

(9) Uživatel veřejné telefonní služby nesmí zneužívat zlomyslným způsobem čísla tísňového volání.

Díl 12

Telekomunikační tajemství a ochrana osobních a zprostředkovacích dat

§ 84

(1) Právnícké nebo fyzické osoby, které vykonávají telekomunikační činnosti, jejich zaměstnanci a jiné osoby, které se podílejí na vykonávání telekomunikačních činností, nesmějí získávat pro jiné než pracovní účely, vyplývající z jejich telekomunikační činnosti, informace o skutečnostech, které jsou předmětem telekomunikačního tajemství ve větší míře, než je pro vykonávání telekomunikačních činností nezbytně nutné.

(2) Každý, kdo se dozví informace o skutečnostech, které jsou předmětem telekomunikačního tajemství, je povinen zachovávat o nich mlčenlivost.

(3) Předmětem telekomunikačního tajemství

- a) je obsah zpráv přepravovaných nebo jinak zprostředkovaných telekomunikačními zařízeními a sítěmi s výjimkou zpráv určených veřejnosti,
- b) jsou provozní doklady, z jejichž obsahu je zjevný obsah přepravovaných zpráv,
- c) jsou data související s poskytováním telekomunikační služby, zejména údaje o účastnících telekomunikačního spojení.

(4) Osoby uvedené v odstavcích 1 a 2 nesmějí předmět telekomunikačního tajemství sdělovat jiným osobám než odesílateli a adresátu přepravovaných zpráv, popřípadě jimi zmocněnému zástupci. Nesmějí ani umožnit jiným osobám, aby získávaly informace, které jsou předmětem telekomunikačního tajemství.

(5) Osoby uvedené v odstavci 1 nesmějí získávat, zpracovávat a předávat pro jiné než pracovní účely,

vyplývající z jejich telekomunikační činnosti, osobní a zprostředkovací data uživatelů telekomunikačních služeb ani umožnit je získat jiným osobám. Těmito daty jsou jméno a příjmení, popřípadě obchodní jméno, datum narození, rodné číslo, popřípadě identifikační číslo organizace, akademický titul, adresa, popřípadě sídlo.

(6) Ustanovení odstavce 5 se nevztahuje na data potřebná pro vydávání telefonních seznamů a předávání dat podle § 35.

(7) Data podle odstavce 5, jakož i data, která jsou předmětem telekomunikačního tajemství, musí být po uplynutí dvou měsíců od ukončení telekomunikačního spojení vymazána nebo učiněna anonymními. To neplatí pro data, která mají být využita k vyúčtování za telekomunikační služby, k zajištění propojení a přístupu k síti, ke vzájemnému vyúčtování mezi provozovateli veřejných telekomunikačních sítí a poskytovateli veřejných telekomunikačních služeb, pokud slouží k identifikaci zneužívání sítě a služeb sítě a pro data uchovávaná a poskytovaná na základě předchozího vyžádání orgánů oprávněných k tomuto zvláštními právními předpisy.¹⁶⁾

(8) Pro obchodní účely smí poskytovatel veřejné telekomunikační služby zpracovat data uvedená v odstavci 3 písm. c), pokud k tomu dal písemný souhlas účastník.

(9) Provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí a poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb si mohou vzájemně předávat data uvedená v odstavci 3 písm. c), je-li to nezbytné pro zajištění propojení a přístupu k síti, ke vzájemnému vyúčtování a k identifikaci zneužívání sítě a služeb.

§ 85

(1) Provozovatel veřejné telekomunikační sítě je povinen umožnit, aby

- volající uživatel veřejné telefonní služby měl možnost bezplatně, pomocí jednoduchých prostředků, zamezit zobrazení své identifikace pro jednotlivé hovory; volající účastník musí mít tuto možnost pro konkrétní linku,
- při zobrazení identifikace volajícího uživatele měl volaný telefonní účastník možnost pomocí jednoduchých prostředků bezplatně zabránit identifikaci volajícího uživatele,
- při zobrazení identifikace volajícího uživatele měl volaný telefonní účastník možnost před uskutečněním hovoru přichodzí hovor jednoduchými prostředky odmítnout,

- při přichodzím hovoru, kdy bylo ze strany volajícího uživatele zabráněno identifikaci hovoru, měl volaný účastník pomocí jednoduchých prostředků možnost odmítnout přichodzí hovory,
- při zobrazení identifikace volaného účastníka měl tento účastník možnost pomocí jednoduchých prostředků bezplatně zabránit své identifikaci volajícímu uživateli,
- každý uživatel měl možnost pomocí jednoduchých prostředků bezplatně zabránit automatickému přenášení hovorů třetí strany na své koncové zařízení,
- použití automatických systémů volání bez lidské účasti, popřípadě faksimilních přístrojů pro účely přímého marketingu bylo povoleno pouze ve vztahu k účastníkům, kteří k tomu poskytli svůj předchozí souhlas,
- v seznamu účastníků bylo bezplatně a na žádost účastníka uvedeno, že jeho data podle § 84 odst. 5 nesmí být používána pro účely přímého marketingu.

(2) Právnícké a fyzické osoby, které vykonávají telekomunikační činnosti, jsou povinny znemožnit postup podle odstavce 1 písm. a) pro tísňová volání.

(3) Osoby uvedené v odstavci 2 jsou oprávněny sdělovat pracovištím pro příjem tísňových volání informace o volající stanici, název a umístění volající stanice a její jméno, popřípadě další informace, je-li to nezbytné v zájmu ochrany života, zdraví a majetku.

(4) Povinnosti stanovené v odstavcích 1 a 2 platí pouze v případě, kdy koncové zařízení účastníka je připojeno digitálně v telefonní ústředně. O této skutečnosti musí být uživatelé informováni.

§ 86

(1) Osoby uvedené v § 84 odst. 1 jsou povinny na vlastní náklady sdělit orgánům oprávněným k tomu zvláštními právními předpisy¹⁶⁾ informace o skutečnostech, které jsou předmětem telekomunikačního tajemství anebo na něž se vztahuje ochrana osobních a zprostředkovacích dat, zejména údaje o veškeré komunikaci, kteréhokoli uživatele v uplynulých nejméně dvou měsících v rozsahu volané a volající číslo, použitá služba, datum, čas, doba trvání komunikace a místo připojení. U poskytovaných datových celků (databází) jsou tyto osoby povinny provádět jejich aktualizaci podle požadavků orgánů oprávněných k tomu zvláštními právními předpisy,¹⁶⁾ nejméně jednou za 6 měsíců.

(2) Právnícké a fyzické osoby, které vykonávají telekomunikační činnost, jsou povinny na vlastní ná-

¹⁶⁾ Například zákon č. 67/1992 Sb., zákon č. 154/1994 Sb., zákon č. 283/1991 Sb., zákon č. 141/1961 Sb. a zákon č. 13/1993 Sb.

klady zabezpečit v určených bodech orgánům oprávněným podle zvláštního právního předpisu¹⁶⁾ připojení zařízení pro odposlouchávání a zaznamenávání telekomunikačního provozu. Technické podmínky pro připojení a provoz těchto zařízení stanoví prováděcí předpis.

(3) Pokud právnické a fyzické osoby, které vykonávají telekomunikační činnost, zavedou v telekomunikačním provozu kódování, kompresi, šifrování nebo jiný způsob utajení přenosu informací, jsou povinny zajistit, aby v místě rozhraní pro připojení zařízení uvedených v odstavci 2 byly požadované informace a data poskytovány srozumitelným způsobem.

Díl 13

Telekomunikační činnosti v období krizových situací

§ 87

(1) Právnické a fyzické osoby, které vykonávají telekomunikační činnosti, jsou povinny, je-li to technicky možné a v případech stanovených zvláštním právním předpisem,¹⁷⁾ poskytnout na vlastní náklady orgánům státní správy a samosprávy, ozbrojeným silám, ozbrojeným bezpečnostním sborům a záchranným sborům, popřípadě za cenu sjednanou podle zvláštního právního předpisu⁸⁾ právnickým nebo fyzickým osobám určeným zvláštním právním předpisem¹⁷⁾ přednostně telekomunikační služby.

(2) Provozovatelé veřejných telekomunikačních zařízení a sítí a poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb jsou povinni zajistit na území, pro něž je vyhlášen krizový stav, přednostní provoz veřejných telefonních stanic, veřejných telefonních hovorů a veřejných telefonních automatů včetně tísňových volání a veřejné rozhlasové službě zajistit přednostní provoz šíření a přenos rozhlasových a televizních signálů provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání na základě zvláštního zákona.⁷⁾

Díl 14

Ochrana telekomunikací

§ 88

(1) Provozovatelé strojů, přístrojů a zařízení (dále jen „zařízení“), jejichž provozováním vzniká vysokofrekvenční energie, jsou povinni zajistit, aby vysokofrekvenční energie těchto zařízení nezpůsobovala rušení provozu telekomunikačních zařízení a sítí, popří-

padě poskytování telekomunikačních služeb nebo provozování radiokomunikačních služeb.

(2) Dojde-li k rušení provozu telekomunikačního zařízení nebo sítě, poskytování telekomunikačních služeb nebo provozování radiokomunikačních služeb, je provozovatel rušícího zařízení povinen učinit vhodná ochranná opatření. Neprovede-li provozovatel rušícího zařízení ochranná opatření sám, provede je provozovatel rušeného telekomunikačního zařízení nebo sítě na náklady provozovatele rušícího zařízení.

(3) Pokud rušení vzniklo nedodržením podmínek stanovených pro provoz zařízení, nese náklady na ochranná opatření provozovatel tohoto zařízení, jinak nese náklady provozovatel zařízení později uvedeného do provozu nebo změněného. Pokud rušené zařízení neodpovídá požadavkům na elektromagnetickou kompatibilitu,¹⁾ ponese náklady na ochranná opatření provozovatel tohoto zařízení. Jinak nese tyto náklady provozovatel zařízení později zřízeného nebo změněného.

(4) Spory o výši ekonomicky oprávněných nákladů na ochranná opatření k odstranění rušení rozhodne soud.

(5) Úřad zjišťuje zdroje rušení provozu telekomunikačních zařízení a sítí, poskytování telekomunikačních služeb nebo provozování radiokomunikačních služeb a vydává rozhodnutí k odstranění zdroje rušení. Úřad v rozhodnutí uvede důvody a lhůtu pro odstranění zdroje rušení. V odůvodněných případech Úřad vydá předběžné opatření k okamžitému odstavení zdroje rušení. Odvolání proti předběžnému opatření nemá odkladný účinek.

(6) Úřad zjišťuje přednostně zdroje rušení provozu telekomunikačních zařízení Ministerstva obrany a ozbrojených sil České republiky, Ministerstva vnitra, Bezpečnostní informační služby, Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru České republiky, zdravotnické záchranné služby, služby pátrání celního úřadu a Vězeňské služby.

(7) Za rušení provozu telekomunikačních zařízení a sítí, poskytování telekomunikačních služeb nebo provozování radiokomunikačních služeb se považuje i rušení způsobené elektromagnetickým stíněním nebo odrazy elektromagnetických vln stavbami. Na návrh Úřadu rozhoduje o způsobu odstranění tohoto rušení po dohodě s Úřadem příslušný stavební úřad podle zvláštního právního předpisu.¹⁸⁾

(8) Přijímat, využívat nebo přerušit telekomunikační službu či do ní jinak zasahovat je možné pouze

¹⁷⁾ Ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky.

§ 2 nařízení vlády č. 284/1992 Sb., o opatřeních hospodářské mobilizace.

§ 5 zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících.

¹⁸⁾ Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

se souhlasem jejího provozovatele, pokud tento zákon nestanoví jinak. Toto ustanovení se netýká přímo rozhlasového a televizního vysílání v pásmu rozhlasových služeb, není-li chráněno proti nežádoucímu příjmu systémem podmíněného přístupu.

(9) Stavebníci (investoři) staveb, vodohospodářských děl nebo zařízení, jejichž provedení je spojeno se zemními pracemi, jsou povinni v rámci řízení podle stavebního řádu doložit žádost o vydání územního rozhodnutí nebo stavebního povolení vyjádřením provozovatele veřejné telekomunikační sítě nebo neveřejné telekomunikační sítě používané pro účely Ministerstva vnitra nebo Ministerstva obrany o existenci podzemních vedení telekomunikačních sítí ve stavebníšti. Stavební úřad příslušný k vydání územního rozhodnutí nebo stavebního povolení stanoví v rozhodnutí podmínky k ochraně vedení telekomunikační sítě.

(10) Právnické nebo fyzické osoby, které budou provádět stavební práce podle předchozího odstavce, jsou povinny provést veškerá opatření, aby nedošlo k poškození vedení telekomunikační sítě. To se týká i provádění hluboké orby na zemědělských pozemcích.

Styk telekomunikačních vedení veřejné telekomunikační sítě s okolím

§ 89

(1) Telekomunikační vedení veřejné telekomunikační sítě může ve veřejném zájmu křížit energetická, vodovodní, kanalizační a jiná vedení, zásobárny přírodních vod, území chráněná podle zvláštních právních předpisů, dráhy, pozemní komunikace, vodohospodářská a jiná díla a jejich ochranná pásma nebo se jich jinak dotknout a může být jimi kříženo nebo jinak dotčeno, a to způsobem přiměřeným ochraně životního prostředí tak, aby byly co nejméně dotčeny zájmy zúčastněných vlastníků. Toto ustanovení platí obdobně pro souběh telekomunikačního vedení s uvedenými vedeními, díly nebo územími a jejich ochrannými pásmy. Ustanovení zvláštního právního předpisu není tímto dotčeno.¹⁹⁾

(2) V obvodu železničních drah²⁰⁾ a silničním pomocném pozemku²¹⁾ může být telekomunikační vedení veřejné telekomunikační sítě umístováno na základě smlouvy o zřízení věcného břemene k umístění tohoto vedení uzavřené mezi vlastníkem železniční dráhy, popřípadě vlastníkem pozemní komunikace a držitelem telekomunikační licence ke zřizování a provozování veřejné telekomunikační sítě nebo držitelem

osvědčení o registraci ke zřizování a provozování veřejných telekomunikačních sítí určených výhradně k jednosměrnému šíření televizních signálů po vedení.

§ 90

(1) Držitel telekomunikační licence ke zřizování a provozování veřejné telekomunikační sítě a držitel osvědčení o registraci ke zřizování a provozování veřejných telekomunikačních sítí určených výhradně k jednosměrnému šíření televizních signálů po vedení jsou ve veřejném zájmu oprávněni

- a) zřizovat a provozovat na cizích pozemcích nadzemní a podzemní vedení telekomunikační sítě, včetně jejich opěrných a vytyčovacíh bodů, telefonní budky pro veřejné telefonní automaty, přetínat tyto pozemky vodiči a umísťovat v nich vedení telekomunikační sítě,
- b) po dohodě s vlastníkem budovy zřizovat a provozovat v cizích budovách vnitřní telekomunikační rozvody,²²⁾ koncové body telekomunikační sítě, přípojná telekomunikační vedení pro veřejné telefonní automaty a telekomunikační zařízení veřejné telekomunikační sítě,
- c) v nezbytném rozsahu vstupovat nebo vjíždět na cizí nemovitosti v souvislosti s činnostmi uvedenými v písmenech a) a b) a při přípravě projektové dokumentace, opravách a údržbě telekomunikačních vedení a zařízení umístěných na cizích nemovitostech v souvislosti s činnostmi uvedenými v písmenech a) a b),
- d) v nezbytném rozsahu kácet a oklešťovat dřeviny ohrožující bezpečný a spolehlivý provoz telekomunikačních vedení a zařízení, a to v souladu s podmínkami stanovenými zvláštním právním předpisem.¹⁹⁾

(2) Nadzemním telekomunikačním vedením se rozumí drátová nebo kabelová vedení a telekomunikační zařízení postavená nad zemí a vně budov. Opěrnými body nadzemních telekomunikačních vedení a zařízení jsou konstrukce nesoucí nebo podpírající vodiče nebo kabely nebo anténní systémy nadzemního telekomunikačního vedení a zařízení (stožár, střešník, zední konzola, nosič anténních systémů).

(3) Stavba nadzemního vedení telekomunikační sítě je tvořena konzolami umístěnými na nemovitostech či stožárech, jimiž jsou sloupy či jiné svislé konstrukce upevněné do země, na které se při výstavbě upevňují telekomunikační kabely či dráty a další výstroj.

¹⁹⁾ Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

²⁰⁾ § 4 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁾ § 11 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 102/2000 Sb.

²²⁾ § 45 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.

(4) Podzemním telekomunikačním vedením se rozumí kabelová vedení, včetně kabelových souborů a zařízení uložených pod povrchem země a kabelových rozvaděčů umístěných nad úrovní terénu. Kabelovými soubory a zařízeními jsou zejména spojky, kabelové doplňky, průběžné zesilovače, opakovače, zařízení k ochraně kabelu před korozí, před přepětím, zařízení pro tlakovou ochranu kabelu. Vytyčovacími body podzemních telekomunikačních vedení jsou kabelové označníky, patníky nebo sloupky určující polohu kabelových souborů a zařízení, křížovatky kabelů s komunikacemi, dráhou, vodními toky, polohové změny trasy kabelu v obcích nebo ve volném terénu.

(5) Stavba podzemního vedení telekomunikační sítě je tvořena kabelovou rýhou a bezpečnostní zónou. Kabelová rýha je upravený výkop pro uložení kabelů, jejich chrániček a dalších součástí podzemního vedení. Bezpečnostní zóna je prostor o šíři 0,5 m na každou stranu od vnější hrany rýhy.

§ 91

(1) Držitel telekomunikační licence ke zřizování a provozování veřejné telekomunikační sítě a držitel osvědčení o registraci ke zřizování a provozování veřejných telekomunikačních sítí určených výhradně k jednosměrnému šíření televizních signálů po vedení jsou povinni oznámit vlastníkově, popřípadě uživateli nemovitosti vstup na jeho nemovitost. Při tomto vstupu jsou povinni zdržet se všeho, čím by nad míru přiměřenou poměrům obtěžovali vlastníka, popřípadě uživatele nemovitosti nebo jinak ohrožovali výkon jejich práv. Po ukončení činností jsou držitel telekomunikační licence ke zřizování a provozování veřejné telekomunikační sítě nebo držitel osvědčení o registraci ke zřizování a provozování veřejných telekomunikačních sítí určených výhradně k jednosměrnému šíření televizních signálů po vedení povinni uvést nemovitost bezodkladně na vlastní náklad do původního, popřípadě náležitého stavu, a není-li to možné s ohledem na povahu provedených prací, do stavu odpovídajícího předchozímu účelu nebo užití dotčené nemovitosti.

(2) Dojde-li mezi vlastníkem nemovitosti a držitelem telekomunikační licence ke zřizování a provozování veřejné telekomunikační sítě nebo držitelem osvědčení o registraci ke zřizování a provozování veřejných telekomunikačních sítí určených výhradně k jednosměrnému šíření televizních signálů po vedení ke sporu o rozsahu oprávnění stanovených v § 90 odst. 1, rozhodne obecný stavební úřad.

(3) Pro zajištění výkonu oprávnění podle § 90 odst. 1 písm. a) a b) uzavře držitel telekomunikační licence ke zřizování a provozování veřejné telekomunikační sítě nebo držitel osvědčení o registraci ke zřizování a provozování veřejných telekomunikačních sítí určených výhradně k jednosměrnému šíření televizních signálů po vedení s vlastníkem dotčené nemovitosti před zahájením stavby písemnou dohodu o zřízení

věcného břemene k dotčené nemovitosti za jednorázovou úhradu. Nedojde-li k dohodě, rozhodne o zřízení věcného břemene a výši jednorázové úhrady obecný stavební úřad na návrh držitele telekomunikační licence ke zřizování a provozování veřejné telekomunikační sítě nebo držitele osvědčení o registraci ke zřizování a provozování veřejných telekomunikačních sítí určených výhradně k jednosměrnému šíření televizních signálů po vedení.

(4) V případě havárie telekomunikačních vedení, popřípadě zařízení veřejné telekomunikační sítě je vlastník nemovitosti, na níž je toto vedení umístěno, povinen umožnit držiteli telekomunikační licence ke zřizování a provozování veřejné telekomunikační sítě a držiteli osvědčení o registraci ke zřizování a provozování veřejných telekomunikačních sítí určených výhradně k jednosměrnému šíření televizních signálů po vedení vstup na nemovitost za účelem odstranění havárie bez předchozího projednání s ním. Držitel telekomunikační licence ke zřizování a provozování veřejné telekomunikační sítě a držitel osvědčení o registraci ke zřizování a provozování veřejných telekomunikačních sítí určených výhradně k jednosměrnému šíření televizních signálů po vedení je povinen neprodleně oznámit vlastníku dotčené nemovitosti provedení prací, jejich místo zabezpečit a zajistit následně uvedení dotčené nemovitosti do původního, popřípadě náležitého stavu.

(5) Právní vztahy odpovědnosti za škodu způsobenou držitelem telekomunikační licence ke zřizování a provozování veřejné telekomunikační sítě nebo držitelem osvědčení o registraci ke zřizování a provozování veřejných telekomunikačních sítí určených výhradně k jednosměrnému šíření televizních signálů po vedení v souvislosti s omezením vlastnického práva vlastníka nemovitosti, na níž je zřízeno a provozováno telekomunikační vedení veřejné telekomunikační sítě, se řídí občanským zákoníkem.

(6) Vlastník domu, bytu nebo nebytových prostor je povinen umožnit uživatelům tohoto domu, bytu nebo nebytových prostor příjem rozhlasového a televizního vysílání provozovatelů ze zákona za podmínky, že v místě příjmu je signál přiměřené kvality. Dále je povinen umožnit zřízení vnitřního telekomunikačního rozvodu, včetně koncového bodu. Dojde-li mezi vlastníkem domu, bytu nebo nebytových prostor a uživateli tohoto domu, bytu nebo nebytových prostor ke sporu o rozsahu této povinnosti, rozhodne obecný stavební úřad.

(7) Stavebník, který vyvolal překládku nadzemního nebo podzemního vedení veřejné telekomunikační sítě, nese náklady na nezbytné úpravy dotčeného úseku telekomunikačního vedení, a to na úrovni stávajícího technického řešení. Náklady související s modernizací či zvýšením přenosové kapacity nadzemního nebo podzemního vedení telekomunikační sítě nese vlastník tohoto vedení.

§ 92

Ochranná pásma telekomunikačních zařízení

(1) K ochraně telekomunikačních zařízení se zřizují ochranná pásma.

(2) Ochranné pásmo podzemních telekomunikačních vedení vzniká dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí o umístění stavby.

(3) Ochranné pásmo podzemních telekomunikačních vedení činí 1,5 m po stranách krajního vedení.

(4) V ochranném pásmu podzemních telekomunikačních vedení je zakázáno

- a) provádět bez souhlasu jejich vlastníka zemní práce,
- b) zřizovat stavby či umísťovat konstrukce nebo jiná podobná zařízení a provádět činnosti, které by znemožňovaly nebo podstatně znesnadňovaly přístup k podzemnímu telekomunikačnímu vedení nebo které by mohly ohrozit bezpečnost a spolehlivost jeho provozu,
- c) vysazovat trvalé porosty.

(5) Ochranná pásma ostatních telekomunikačních zařízení vznikají dnem právní moci územního rozhodnutí o ochranném pásmu.²³⁾ Účastníkem územního řízení o ochranném pásmu je Úřad.

(6) Ochranné pásmo nadzemních telekomunikačních vedení vzniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu²³⁾ a je v něm zakázáno zřizovat stavby, elektrická vedení a železná konstrukce, umísťovat jeřáby, vysazovat porosty, zřizovat vysokofrekvenční zařízení a nebo jinak způsobovat elektromagnetické stíny, odrazy nebo rušení.

HLAVA ČTVRTÁ**VYMEZENÍ PŮSOBNOSTI**

§ 93

Státní správu ve věcech telekomunikací vykonává podle tohoto zákona a v rozsahu jím vymezeném a podle mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, Ministerstvo dopravy a spojů a Úřad.

§ 94

Ministerstvu dopravy a spojů náleží, kromě působnosti stanovené zvláštním právním předpisem,²⁴⁾ tyto kompetence:

- a) stanoví principy a hlavní zásady státní regulace v telekomunikacích,
- b) zabezpečuje ve věcech telekomunikací plnění závazků vyplývajících z mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána a které jsou vyhlášeny ve Sbírce zákonů nebo Sbírce mezinárodních smluv, anebo závazků vyplývajících z členství České republiky v mezinárodních organizacích,
- c) vytváří národní telekomunikační politiku a sleduje její realizaci,
- d) zabezpečuje mezivládní vztahy v oblasti telekomunikací na úrovni vlád, vládních i nevládních organizací,
- e) plní funkci gestora za státní správu v oblasti telekomunikací České republiky v mezinárodních organizacích,
- f) zajišťuje v oblasti telekomunikací integraci do evropských struktur,
- g) schvaluje plán přidělení kmitočtových pásem.

§ 95

Úřad

1. v rámci všeobecné působnosti

- a) ukládá a vybírá, popřípadě vymáhá pokuty za porušení povinností stanovených tímto zákonem, prováděcími předpisy k tomuto zákonu a správním rozhodnutím a předběžným opatřením vydaným Úřadem; za stejných podmínek ukládá nepeněžitá plnění,
- b) rozhoduje o zákazu vykonávání telekomunikačních činností provozovateli nebo poskytovateli, kteří neodstraní zjištěné nedostatky ve stanovené lhůtě, přestože je k tomu Úřad vyzve,
- c) rozhoduje ve sporech, nestanoví-li zákon jinak,
- d) vydává opatření a předběžná opatření, které jsou provozovatelé a poskytovatelé povinni dodržovat,
- e) vydává Telekomunikační věstník jako publikační sbírku odvětví telekomunikací,
- f) připravuje věcné návrhy právních předpisů pro oblast telekomunikací,
- g) zabezpečuje mezinárodní vztahy ve věcech telekomunikací, které nebyly svěřeny Ministerstvu dopravy a spojů nebo jiným orgánům státní správy;

²³⁾ Zákon č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²⁴⁾ Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

2. v oblasti schvalování telekomunikačních zařízení

- a) schvaluje typy nebo uznává technickou způsobilost vybraných a jednotlivě vyrobených telekomunikačních zařízení,
- b) rozhoduje o použití rádiového zařízení, jehož typ nebyl schválen nebo uznán, pro zkušební účely,
- c) pověřuje právnickou nebo fyzickou osobu prováděním zkoušek k ověření technické způsobilosti začleňovaných zařízení,
- d) stanovuje předpisovou základnu pro účely schvalování telekomunikačních zařízení;

3. v oblasti licenčního řízení

- a) rozhoduje o udělení, změně nebo odnětí telekomunikační licence, včetně povinnosti poskytovat univerzální službu, veřejnou dálňopisnou službu a veřejnou telegrafní službu,
- b) zřizuje a spravuje účet,
- c) rozhoduje o provozních a finančních opatřeních k zajištění nepřetržitého poskytování univerzální služby,
- d) vydává generální licenci a rozhoduje o její změně nebo zrušení,
- e) registruje fyzické a právnické osoby, které vykonávají telekomunikační činnosti na základě generální licence, a vydává osvědčení o registraci,
- f) vydává oprávnění k poskytování nových telekomunikačních služeb, pro které nebyla dosud vydána generální licence;

4. v oblasti přístupu a propojování veřejných telekomunikačních sítí

- a) rozhoduje spory o propojení sítí nebo o přístupu k síti, popřípadě o změnách smluv o propojení sítí nebo o přístupu k síti,
- b) vydává síťové plány veřejných telekomunikačních sítí a vykonává správu hranic obvodů veřejných telefonních sítí,
- c) stanovuje a zveřejňuje technické specifikace jednotlivých druhů rozhraní v Telekomunikačním věstníku;

5. v oblasti kmitočtového spektra

- a) vykonává správu kmitočtového spektra,
- b) vydává a vyhlašuje plán přidělení kmitočtových pásem (národní kmitočtová tabulka) a změny tohoto plánu,
- c) vydává a vyhlašuje plán využití kmitočtového spektra a změny tohoto plánu,

- d) vydává rozhodnutí o povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení a rozhoduje o jejich změnách a odnětí,
- e) ověřuje zkouškou zvláštní způsobilost k obsluze určených vysílacích rádiových zařízení,
- f) koordinuje kmitočty a kmitočtová pásma,
- g) kontroluje využívání kmitočtového spektra;

6. v oblasti přidělování čísel

- a) vykonává správu čísel,
- b) vydává číslovačí plány,
- c) rozhoduje o přidělení čísel,
- d) kontroluje využívání přidělených čísel;

7. v oblasti cen

- a) vykonává působnost při uplatňování, regulaci a kontrole cen telekomunikačních služeb a cen za propojení,
- b) vydává cenová rozhodnutí,
- c) rozhoduje o sporech v oblasti cen za propojení a přístup k síti;

8. v oblasti telekomunikačních služeb

- a) rozhoduje o změnách všeobecných podmínek v případě, že jsou v rozporu se zákonem nebo prováděcími předpisy k němu, a schvaluje všeobecné podmínky pro poskytování univerzální služby a rozhoduje o jejich změnách,
- b) stanovuje rozsah základního stupně vyúčtování ceny za telekomunikační služby a rozsah podrobného rozpisu cen za jednotlivé hovory,
- c) rozhoduje o námitkách proti vyřízení reklamace vyúčtování cen za telekomunikační služby,
- d) rozhoduje spory o povinnosti účastníka k finančnímu plnění vyplývající ze smlouvy mezi provozovatelem veřejné telekomunikační sítě a účastníkem o poskytování telekomunikačních služeb,
- e) rozhoduje o rozšíření povinnosti poskytovatele univerzální služby zřídit systémy sledování, evidence a kontroly základních ukazatelů rozvoje a kvality poskytování telekomunikační služby i na ostatní poskytovatele veřejné telefonní služby po veřejné pevné telefonní síti nebo provozovatele veřejných pevných telefonních sítí,
- f) povoluje výjimky podle § 83 odst. 8;

9. stanovuje, vybírá a vymáhá poplatky.

Úřad je oprávněn vykonávat i další činnosti, pokud to vyplývá z ustanovení zákona.

§ 96

Státní inspekce telekomunikací

(1) Státní inspekci telekomunikací vykonávají pověřeni zaměstnanci Úřadu (dále jen „pověřené osoby“). Při výkonu státní inspekce telekomunikací po-

stupuje pověřená osoba podle zvláštního právního předpisu.²⁵⁾

(2) Při výkonu státní inspekce telekomunikací pověřené osoby kontrolují plnění povinností a podmínek stanovených tímto zákonem nebo prováděcími předpisy k tomuto zákonu. Zjišťují, zda osoby, jimž ukládá tento zákon a prováděcí předpisy povinnosti v oblasti telekomunikací, (dále jen „povinné osoby“) plní uložené povinnosti a zda dodržují podmínky stanovené v rozhodnutích vydaných Úřadem.

(3) Práva a povinnosti pověřených osob i povinných osob při výkonu státní inspekce telekomunikací stanoví zvláštní právní předpis.²⁵⁾

(4) Výkon státní inspekce telekomunikací se nevztahuje na telekomunikační zařízení uvedená v § 5 odst. 2, s výjimkou rozhraní těchto telekomunikačních zařízení.

HLAVA PÁTÁ

SANKCE

§ 97

(1) Úřad uloží pokutu až do výše 5 000 000 Kč právnické osobě nebo fyzické osobě podnikající podle zvláštního právního předpisu,¹⁴⁾ která

- a) uvádí na trh koncová zařízení nebo rádiová zařízení, jejichž typ nebyl Úřadem schválen nebo uznán,
- b) připojí k veřejné telekomunikační síti přímo nebo nepřímo koncové zařízení, jehož typ nebyl schválen nebo uznán,
- c) použije ke zkušebním účelům vysílací rádiové zařízení, jehož typ nebyl schválen nebo uznán, bez rozhodnutí Úřadu,
- d) veřejně vystavuje na veletrzích, výstavách, předváděcích a obdobných akcích koncové zařízení nebo rádiové zařízení, jehož typ nebyl schválen nebo uznán, bez viditelného upozornění, že zařízení nesmí být uváděno na trh a provozováno před tím, než bude jeho typ schválen nebo uznán,
- e) neoznámila Úřadu ve stanovené lhůtě, že uvede na trh rádiové zařízení využívající kmitočtová pásma v rozporu s plánem přidělení kmitočtových pásem,
- f) neoznačí koncové zařízení nebo rádiové zařízení, jeho obal a návod k obsluze schvalovací značkou podle § 11,
- g) zneužila schvalovací značku podle § 11 odst. 2,

- h) porušuje ustanovení § 88 odst. 8,
- i) provozuje vysílací rádiové zařízení bez platného povolení nebo generálního oprávnění,
- j) vykonává telekomunikační činnosti, k nimž je potřebná telekomunikační licence, povolení nebo generální licence, bez platné telekomunikační licence, platného povolení nebo bez platného osvědčení o registraci,
- k) vykonává telekomunikační činnosti v rozporu s podmínkami stanovenými správním rozhodnutím nebo generální licencí, popřípadě v rozporu s opatřením nebo předběžným opatřením Úřadu,
- l) nedodrží povinnosti při vydávání nebo plnění všeobecných podmínek k poskytování veřejných telekomunikačních služeb,
- m) neplní povinnosti uložené poskytovateli veřejné telekomunikační služby uvedené v § 82 a 83,
- n) neplní povinnosti stanovené pro poskytování univerzální služby,
- o) předložila nesprávné nebo neúplné údaje pro účtování prokazatelné ztráty,
- p) nepřispívá finančně řádně a včas na účet univerzální služby,
- q) nevede oddělenou evidenci nákladů, tržeb a výnosů, včetně vloženého kapitálu telekomunikačních služeb,
- r) nezřídila systémy sledování, evidence a kontroly základních ukazatelů rozvoje a kvality poskytování telekomunikační služby nebo údaje z těchto systémů nepředložila Úřadu na jeho vyžádání anebo předložila nesprávné nebo neúplné údaje,
- s) neplatí řádně a včas poplatky,
- t) využívá číslo, číselnou řadu, jméno nebo adresu bez rozhodnutí Úřadu o přidělení čísla, číselné řady, jména nebo adresy, popřípadě v rozporu s plánem čísel, jmen nebo adres,
- u) porušila telekomunikační tajemství nebo povinnosti týkající se ochrany osobních nebo zprošředkovacích dat,
- v) neumožnila propojení jiné sítě se svou sítí, přístup ke své síti nebo připojení telekomunikačního zařízení ke své síti, popřípadě znemožnila uzavření smlouvy o propojení, přístupu k síti nebo připojení,
- w) neoprávněně připojí k veřejné telekomunikační síti přímo nebo nepřímo koncové zařízení,
- x) nesplní povinnost zveřejnit potřebné informace vyplývající z tohoto zákona,
- y) provozuje zařízení, které způsobuje rušení,
- z) neumožnila sdílení kapacit podle § 45,

²⁵⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

- aa) brání výkonu státní inspekce telekomunikací,
- bb) porušila zákazy provádět v ochranném pásmu činnosti uvedené v § 92 odst. 4 a 6, nebo uvedené v územním rozhodnutí o ochranném pásmu telekomunikačních zařízení,
- cc) nepředloží Úřadu návrh všeobecných podmínek pro poskytování univerzální služby nebo návrh změn těchto podmínek ke schválení,
- dd) neoznámí vlastníkovvi, popřípadě uživateli nemovitosti vstup na jeho nemovitosti podle § 91 odst. 1 a 4.

(2) Úřad uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč právnícké osobě, která

- a) písemně neoznámí datum zahájení vykonávání nebo ukončení telekomunikační činnosti nebo datum zahájení provozování nebo ukončení provozování vysílacího rádiového zařízení nebo změny skutečností, na základě kterých bylo vydáno správní rozhodnutí nebo provedena registrace,
- b) neposkytne Úřadu doklady a informace o trvání finančního zajištění řádného výkonu telekomunikačních činností, pro které vyžaduje zákon finanční zajištění,
- c) nepředloží Úřadu statistické výkazy o telekomunikačních činnostech, které na základě licence nebo generální licence vykonává,
- d) neumožní Úřadu kontrolu vykonávání telekomunikačních činností,
- e) vykonává obsluhu vysílacího rádiového zařízení bez platného průkazu zvláštní způsobilosti k obsluze těchto zařízení,
- f) neoznámí ukončení využívání přidělených kmitočtů, čísel, číselných řad, jmen nebo adres,
- g) nepředloží Úřadu zprávu o využívání čísla, číselné řady, jména nebo adresy,
- h) porušuje ustanovení § 88 odst. 8.

(3) Úřad uloží pokutu až do výše 100 000 Kč fyzické osobě, která

- a) připojí k veřejné telekomunikační síti přímo nebo nepřímo koncové zařízení, jehož typ nebyl schválen nebo uznán,
- b) provozuje vysílací rádiové zařízení bez platného povolení nebo generální licence,
- c) vykonává obsluhu vysílacího rádiového zařízení bez platného průkazu zvláštní způsobilosti k obsluze těchto zařízení,
- d) vykonává telekomunikační činnosti, k nimž je potřebná telekomunikační licence, povolení nebo generální licence, bez platné telekomunikační li-

- cence, platného povolení nebo bez platného osvědčení o registraci,
- e) uskutečnila zlomyslné volání prostřednictvím tísňového volání,
- f) neplatí řádně a včas poplatky,
- g) využívá číslo, číselnou řadu, jméno nebo adresu bez rozhodnutí Úřadu o přidělení čísla, číselné řady, jména nebo adresy, popřípadě v rozporu s plánem čísel, jmen nebo adres,
- h) porušuje ustanovení § 88 odst. 8,
- i) porušila telekomunikační tajemství nebo povinnosti týkající se ochrany osobních nebo zprošředkovacích dat,
- j) neoprávněně připojí k veřejné telekomunikační síti přímo nebo nepřímo koncové zařízení,
- k) provozuje zařízení, které způsobuje rušení,
- l) brání výkonu státní inspekce telekomunikací,
- m) porušila zákazy provádět v ochranném pásmu činnosti uvedené v § 92 odst. 4 nebo uvedené v územním rozhodnutí o ochranném pásmu telekomunikačních zařízení.

§ 98

Za opětovné porušení povinností může Úřad uložit pokutu až do výše dvojnásobku pokuty uvedené v § 97.

§ 99

Pokud právnícká nebo fyzická osoba nesplní povinnosti stanovené rozhodnutím a předběžným opatřením podle § 88 odst. 5, může Úřad rozhodnout o vyřazení rušícího zařízení z provozu. Pokud fyzická osoba opakovaně uskutečňuje zlomyslná volání na linku tísňového volání nebo nelze tuto osobu zjistit, může Úřad rozhodnout o vyřazení koncového zařízení z provozu.

§ 100

(1) Pokutu lze uložit do dvou let ode dne, kdy se Úřad o protiprávní jednání dověděl, nejpozději však do pěti let od doby, kdy k němu došlo.

(2) Úřad vybírá a vymáhá pokuty postupem podle zvláštního právního předpisu.²⁶⁾

(3) Při stanovení výše pokuty se přihlíží k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání.

(4) Pokuty uložené a vybrané podle zákona jsou příjmem státního rozpočtu.

²⁶⁾ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

HLAVA ŠESTÁ
SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ
A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Společná ustanovení

§ 101

Poplatky

(1) Za úkony Úřadu podle tohoto zákona Úřad vybírá

- a) správní poplatky stanovené zvláštním právním předpisem,
- b) poplatky podle § 65, 66 a 75 zákona.

(2) Poplatky s výjimkou části poplatků za přidělené kmitočty (§ 58) jsou příjmem státního rozpočtu. Úřad vymáhá správní poplatky a poplatky podle odstavce 1 písm. b) postupem podle zvláštního právního předpisu.²⁶⁾

§ 102

(1) V řízení ve věcech upravených tímto zákonem se postupuje podle obecných předpisů o správním řízení, pokud jednotlivá ustanovení tohoto zákona nestanoví jinak.

(2) O opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným Úřadem rozhoduje předseda Úřadu. Proti jeho rozhodnutí se nelze odvolat.

(3) Fyzické a právnické osoby jsou oprávněny po vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení dovolávat se žalobou nápravy ve výroku správního rozhodnutí pořadem práva u obecných soudů. Žaloba musí být podána do dvou měsíců od doručení rozhodnutí správního orgánu. Zmeškání lhůty nelze promítnout. Správní rozhodnutí vydané v těchto sporech nabývá právní moci marným uplynutím této lhůty. V případě, že je žaloba zákonným způsobem podána, pravomocné správní rozhodnutí vydané v těchto sporech nemá právní účinky.

§ 103

(1) Zaměstnanci Ministerstva dopravy a spojů a Úřadu nesmějí vykonávat kromě výkonu svého zaměstnání poradenskou anebo jinou odbornou pomoc ve věcech telekomunikací pro fyzické a právnické osoby, které vykonávají telekomunikační činnosti.

(2) Zaměstnanci Úřadu nesmějí přijímat účast ve statutárních, řídicích a kontrolních orgánech obchodních společností zabývajících se telekomunikacemi a podnikat v odvětví telekomunikací.

§ 104

Úřední jazyk

(1) Před Úřadem se jedná v jazyce českém. Veškerá písemná podání se předkládají v češtině a listinné důkazy, pokud nejsou v češtině, musí být opatřeny úředním překladem. Úřad může při ústním jednání připustit tlumočnicka zapsaného v seznamu tlumočnicků, pokud si jej na své náklady obstará osoba jednající s těmito orgány.

(2) Občané České republiky příslušející k národnostním a etnickým menšinám mohou jednat před Úřadem ve svém jazyce, musí si však obstarat tlumočnicka zapsaného v seznamu tlumočnicků. Náklady na tohoto tlumočnicka nese Úřad. Povinnost obstarat si tlumočnicka se nevztahuje na občany, jejichž mateřským jazykem je slovenský jazyk.

(3) Občané neslyšící mohou jednat před Úřadem ve znakové řeči, musí si však sami obstarat tlumočnicka. Náklady na tohoto tlumočnicka nese Úřad.²⁷⁾

§ 105

Ustanovení tohoto zákona se použijí, jen pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, nestanoví jinak.

§ 106

Pro vymezení postavení odpovědného zástupce platí § 11 živnostenského zákona obdobně.

Přechodná ustanovení

§ 107

(1) Pokud není uvedeno jinak, řídí se tímto zákonem i právní vztahy vzniklé podle právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Práva a povinnosti z pracovněprávních a jiných vztahů přecházejí z Ministerstva dopravy a spojů na Úřad zřízený zákonem.

(3) Pokuty podle tohoto zákona lze uložit pouze za protiprávní jednání, k němuž došlo po nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Provozovatelé veřejných telekomunikačních sítí a poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb, kteří provozují telekomunikační činnosti na základě platného pověření nebo povolení vydaného podle právních předpisů platných před účinností tohoto zákona, jsou povinni nejpozději do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto zákona sdělit Úřadu údaje a doložit doklady vyžadované pro udělení telekomunikační licence v ustanovení § 18 tohoto zákona. Nesplní-li

²⁷⁾ Zákon č. 155/1998 Sb., o znakové řeči a o změně dalších zákonů.

provozovatelé tuto povinnost, pozbude dosavadní pověření, popřípadě povolení platnosti uplynutím posledního dne lhůty stanovené pro sdělení údajů a doložení dokladů. Nespĺňuje-li provozovatel na základě sdělených údajů a předložených dokladů podmínky stanovené v § 18 tohoto zákona, zahájí Úřad řízení o odnětí pověření nebo povolení.

(5) Poskytovatelé telekomunikačních služeb, pro jejichž činnosti je podle tohoto zákona potřebná generální licence, jsou povinni do jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona přihlásit se k registraci u Úřadu. Jestliže tak neučiní, jejich dosavadní oprávnění k poskytování telekomunikačních služeb zaniká.

(6) Správní řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která není potřeba podle tohoto zákona dokončit, Úřad ke dni účinnosti tohoto zákona zastaví.

(7) Telekomunikační licence udělená podle § 14 odst. 1 písm. b) může nabyt účinnosti nejdříve dnem 1. ledna 2001.

(8) Platnost rozhodnutí o schválení koncových zařízení nebo rádiových zařízení se schvalovací značkou ČTÚ (s dvouocasým lvem), vydaných od 1. ledna 1993, se účinností zákona nemění.

(9) Rozhodnutí o schválení koncových zařízení nebo rádiových zařízení se schvalovací značkou se stylizovanými písmeny CS, vydaná do 31. prosince 1992, ztrácejí platnost po uplynutí 6 měsíců od počátku účinnosti zákona, pokud neztratila platnost již dříve. Držitelé těchto rozhodnutí mohou v této lhůtě požádat o vydání nového rozhodnutí v souladu se zákonem.

(10) Provozovatel vysílacích rádiových zařízení, který na základě platného povolení, které bylo vydáno podle právních předpisů platných před účinností tohoto zákona, provozuje vysílací rádiová zařízení, pro která je podle tohoto zákona potřebné povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení, je povinen nejpozději do jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona sdělit a doložit Úřadu údaje a doklady, které jsou vyžadovány pro udělení povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení podle § 57. Nespĺní-li provozovatel vysílacích rádiových zařízení tuto povinnost, pozbude dosavadní povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení platnosti, a to uplynutím posledního dne lhůty stanovené pro sdělení údajů a doložení dokladů. Nespĺňuje-li provozovatel vysílacích rádiových zařízení podle sdělených údajů a doložených dokladů podmínky, které stanoví § 57, zahájí Úřad řízení o odnětí povolení provozovatele k provozování vysílacích rádiových zařízení.

(11) Provozovatel vysílacích rádiových zařízení, který byl oprávněn zřizovat a provozovat tato zařízení bez povolení, je povinen požádat Úřad o vydání povolení k provozování vysílacích rádiových zařízení v sou-

ladu s tímto zákonem nejpozději do 6 měsíců od nabytí jeho účinnosti.

(12) Platnost průkazů zvláštní způsobilosti k obsluze vysílacích rádiových zařízení, vydaných před účinností tohoto zákona, se nabytím jeho účinnosti nemění.

(13) Ustanovení § 29 až 32 a § 80 se použijí od 1. ledna 2001.

(14) Věcná břemena vzniklá před účinností tohoto zákona zůstávají nedotčena.

(15) Vlastníci podzemních vedení telekomunikační sítě jsou povinni předložit nejpozději ve lhůtě do 5 let od nabytí účinnosti tohoto zákona katastru nemovitostí České republiky návrh na záznam věcných břemen vzniklých před účinností tohoto zákona vztahujících se k pozemkům.

§ 108

(1) Právnické a fyzické osoby oprávněné k provozování činnosti „montáž, údržba a servis telekomunikačních zařízení“ na základě živnostenského oprávnění, které získaly před účinností tohoto zákona, jsou povinny ve lhůtě jednoho roku od účinnosti tohoto zákona doložit živnostenskému úřadu splnění požadované odborné způsobilosti podle nové právní úpravy.

(2) Právnické a fyzické osoby oprávněné k činnosti „poskytování telekomunikačních služeb“ na základě živnostenského oprávnění, které získaly před účinností tohoto zákona, jsou povinny ve lhůtě jednoho roku od účinnosti tohoto zákona doložit živnostenskému úřadu splnění požadované odborné způsobilosti podle nové právní úpravy.

(3) Doloží-li osoby uvedené v odstavci 1 živnostenskému úřadu splnění požadované odborné způsobilosti podle tohoto zákona, živnostenský úřad provede změnu vydáním nového živnostenského listu.

(4) Nespĺní-li osoby uvedené v odstavcích 1 a 2 ve stanovené lhůtě povinnost doložit splnění odborné způsobilosti podle tohoto zákona, živnostenský úřad jim neprodleně živnostenské oprávnění zruší.

Závěrečná ustanovení

§ 109

(1) Vláda vydá nařízení k provedení § 65 odst. 2 a § 75 odst. 2 zákona.

(2) Ministerstvo dopravy a spojů vydá vyhlášku k provedení § 2 odst. 4, § 11 odst. 2, § 17 odst. 4, § 29 odst. 3, § 31 odst. 4, § 32 odst. 7, § 33 odst. 1, § 36 odst. 2, § 38 odst. 7, § 39 odst. 9, § 41 odst. 2, § 56 odst. 8 a 9, § 67 odst. 5 zákona.

(3) Ministerstvo vnitra vydá vyhlášku k provedení § 86 odst. 2 zákona.

§ 110

Zrušuje se:

1. Zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích.
2. Zákon č. 150/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen

§ 111

Zákon č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění zákona č. 135/1994 Sb. a zákona č. 151/1997 Sb., se mění takto:

§ 2b zní:

„§ 2b

(1) Ministerstvo dopravy a spojů stanoví rozhodnutím ceny a podmínky jejich uplatnění (tarify) v mezinárodní dopravě.

(2) Český telekomunikační úřad

- a) vykonává působnost při uplatňování, regulaci a kontrole cen telekomunikačních služeb,
- b) vydává rozhodnutí pro regulaci a sjednávání cen telekomunikačních služeb.“

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o Radě České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání

§ 112

Zákon č. 103/1992 Sb., o Radě České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání, ve znění zákona č. 474/1992 Sb., zákona č. 36/1993 Sb., zákona č. 331/1993 Sb., zákona č. 253/1994 Sb., zákona č. 301/1995 Sb. a zákona č. 135/1997 Sb., se mění takto:

V § 2 odst. 1 se zrušuje písmeno j) a na konci ustanovení písmena i) se čárka nahrazuje tečkou.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o živnostenském podnikání

§ 113

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb. a zákona č. 149/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 3 odst. 3 písmeno i) včetně poznámky pod čarou č. 19) zní:

„i) zřizování a provozování veřejných telekomunikačních sítí, poskytování veřejné telefonní služby prostřednictvím veřejných pevných telekomunikačních sítí, poskytování veřejné telefonní služby prostřednictvím veřejných mobilních telekomunikačních sítí a poskytování veřejných dálňopisných a telegrafních služeb,¹⁹⁾

¹⁹⁾ Zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů.“

2. V příloze č. 2 se **SKUPINA 205: Elektrické přístroje a přístroje** doplňuje takto:

1

2

3

„Montáž, údržba a servis telekomunikačních zařízení

Odborná způsobilost (§ 8 vyhl. č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice)“.

3. V příloze č. 3 SKUPINA 305: Elektrické přístroje se text „Zřizování, montáž, údržba a servis telekomunikačních zařízení“ zrušuje.

4. V příloze č. 3 SKUPINA 305: Elektrické přístroje se obor „Poskytování telekomunikačních služeb“ nahrazuje textem, který zní:

1	2	3	4	5
„Poskytování telekomunikačních služeb	Osvědčení o registraci nebo individuální oprávnění (§ 51 a 54 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů)		Český telekomunikační úřad“.	

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 114

Zákon č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 72/1993 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 273/1994 Sb., zákona č. 36/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 151/1997

Sb., zákona č. 305/1997 Sb., zákona č. 149/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 63/1999 Sb., zákona č. 166/1999 Sb., zákona č. 167/1999 Sb., zákona č. 223/1999 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 352/1999 Sb., zákona č. 357/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 62/2000 Sb., zákona č. 117/2000 Sb. a zákona č. 133/2000 Sb., se mění takto:

1. Sazebník správních poplatků se doplňuje o část XI Telekomunikační poplatky, která zní:

„ČÁST XI

TELEKOMUNIKAČNÍ POPLATKY

Položka 155

- a) Podání námítky proti výši vyúčtování ceny za poskytnutou telekomunikační službu
- b) Podání návrhu na zaplacení dlužných částek za poskytnutou telekomunikační službu

Kč 100,-

Kč 100,-

Poznámka:

Poplatek podle písmene a) této položky se nevybere v případě, že výše účtu nepřesáhne 700,- Kč.

Položka 156

Vydání průkazu zvláštní způsobilosti pro obsluhu

- a) radiotelefonních a radiotelegrafních vysílacích rádiových zařízení umístěných na palubách letadel a lodí
- aa) radiotelefonních
- ab) radiotelegrafních
- b) radiotelefonních a radiotelegrafních pozemních vysílacích rádiových zařízení pohyblivé letecké a pohyblivé plavební služby
- ba) radiotelefonních
- bb) radiotelegrafních
- c) radiotelefonních a radiotelegrafních pozemních vysílacích rádiových zařízení provozovaných v pásmu krátkých vln
- ca) radiotelefonních
- cb) radiotelegrafních

Kč 400,-

Kč 600,-

Kč 300,-

Kč 400,-

Kč 300,-

Kč 400,-

d) vysílacích rádiových zařízení pro amatérskou radiokomunikační službu	Kč	400,-
---	----	-------

Položka 157

a) Vydání rozhodnutí o schválení typu koncového nebo typu rádiového telekomunikačního zařízení	Kč	5 000,-
b) Vydání rozhodnutí o schválení jednotlivého koncového nebo rádiového telekomunikačního zařízení	Kč	3 000,-
c) Vydání rozhodnutí o zkušebním provozu vysílacího rádiového zařízení	Kč	1 000,-

Položka 158

a) Vydání rozhodnutí o udělení licence na zřizování a provozování veřejné telekomunikační sítě	Kč	100 000,-
b) Vydání rozhodnutí o udělení licence na poskytování veřejné telefonní služby prostřednictvím veřejné pevné telekomunikační sítě	Kč	100 000,-
c) Vydání rozhodnutí o udělení licence na poskytování veřejné telefonní služby prostřednictvím veřejné mobilní telekomunikační sítě	Kč	100 000,-

Poznámka:

Poplatek podle této položky se nevybere, žádá-li o udělení telekomunikační licence podle písmen a), b) a c) žadatel, který provozuje uvedené činnosti na základě pověření nebo povolení vydaného podle zákona platného před účinností tohoto zákona.

Položka 159

Vydání rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování telekomunikační služby podle § 54 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů.	Kč	5 000,-
--	----	---------

Položka 160

Vydání rozhodnutí o přidělení čísla, číselné řady, jména nebo adresy	Kč	5 000,-
--	----	---------

Poznámka:

Poplatek podle této položky se nevybere, přiděluje-li správní orgán čísla pro tísňová volání, hlášení poruch, hovory s ohlašovou meziměstských a mezinárodních hovorů, hovory s telefonní stanicí určenou pro podávání telegramů telefonicky, informace (hlásek), které informují volajícího účastníka o změnách účastnických čísel.

Položka 161

Vydání rozhodnutí o povolení k provozování vysílacího rádiového zařízení pro radiokomunikační služby		
a) pro provozování rozhlasového a televizního vysílání	Kč	7 000,-
b) pro pevnou službu	Kč	5 000,-
c) pro amatérskou radiokomunikační službu	Kč	500,-
d) pro ostatní radiokomunikační služby	Kč	3 000,-

Poznámka:

Poplatek podle této položky se nevybere za vydání rozhodnutí podle § 66 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů.

2. REJSTŘÍK K SAZEBNÍKU se doplňuje o část XI, která zní:

„ČÁST XI

Telekomunikační poplatky 155 – 161.“

3. Tečka za částí X se zrušuje.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o přestupcích

§ 115

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 344/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 279/1995 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 36 odst. 1 se písmena d), e) a f) zrušují.

2. V § 36 odstavec 2 zní:

„(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 3 000 Kč.“

ČÁST SEDMÁ

Změna stavebního zákona

§ 116

Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 103/1990 Sb., zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 262/1992 Sb., zákona č. 43/1994 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zá-

kona č. 83/1998 Sb., zákona č. 95/2000 Sb., zákona č. 96/2000 Sb. a zákona č. 132/2000 Sb., se mění takto:

1. V § 56 se za písmeno g) vkládá nové písmeno h), které zní:

„h) u stavebních úprav vnitřních telekomunikačních rozvodů,“.

Dosavadní písmeno h) se označuje jako písmeno i).

2. V § 76 se odstavec 3 zrušuje.

3. V § 143 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona č. 253/1994 Sb.

§ 117

V zákoně č. 253/1994 Sb., kterým se mění zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, ve znění zákona č. 150/1992 Sb., zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění zákona č. 36/1993 Sb., zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění zákona č. 36/1993 Sb., zákon č. 103/1992 Sb., o Radě České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání, ve znění pozdějších předpisů, a mění a doplňuje zákon č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, se čl. I zrušuje.

ČÁST DEVÁTÁ

ÚČINNOST

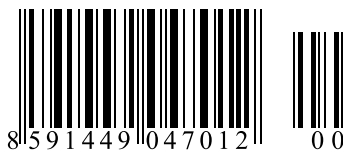
§ 118

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2000.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2000 činí 2000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej** – **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořická 405; **Cheb:** EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov:** DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň:** Knihařství – Příbicková, J. Švermy 14; **Kladno:** eLVAŇ, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Knihkupectví Šeříková, Ilona Růžičková, Šeříková 529/1057; **Napajedla:** Ing. Miroslav Kučeřík, Svatoplukova 1282; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEC, s. r. o., Sladkovského 414, PROSPEKTRUM, nám. Republiky 1400 (objekt GRAND); **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, KANT CZ, s. r. o., Hyberská 5, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 2:** ANAG – sdružení, Ing. Jiří Vítek, nám. Míru 9, Národní dům; NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; **Praha 4:** PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** Abonentní tiskový servis, Hájek 40, Uhřetěves, BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Tábor:** Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/560 38 66, fax: 047/560 38 77; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.